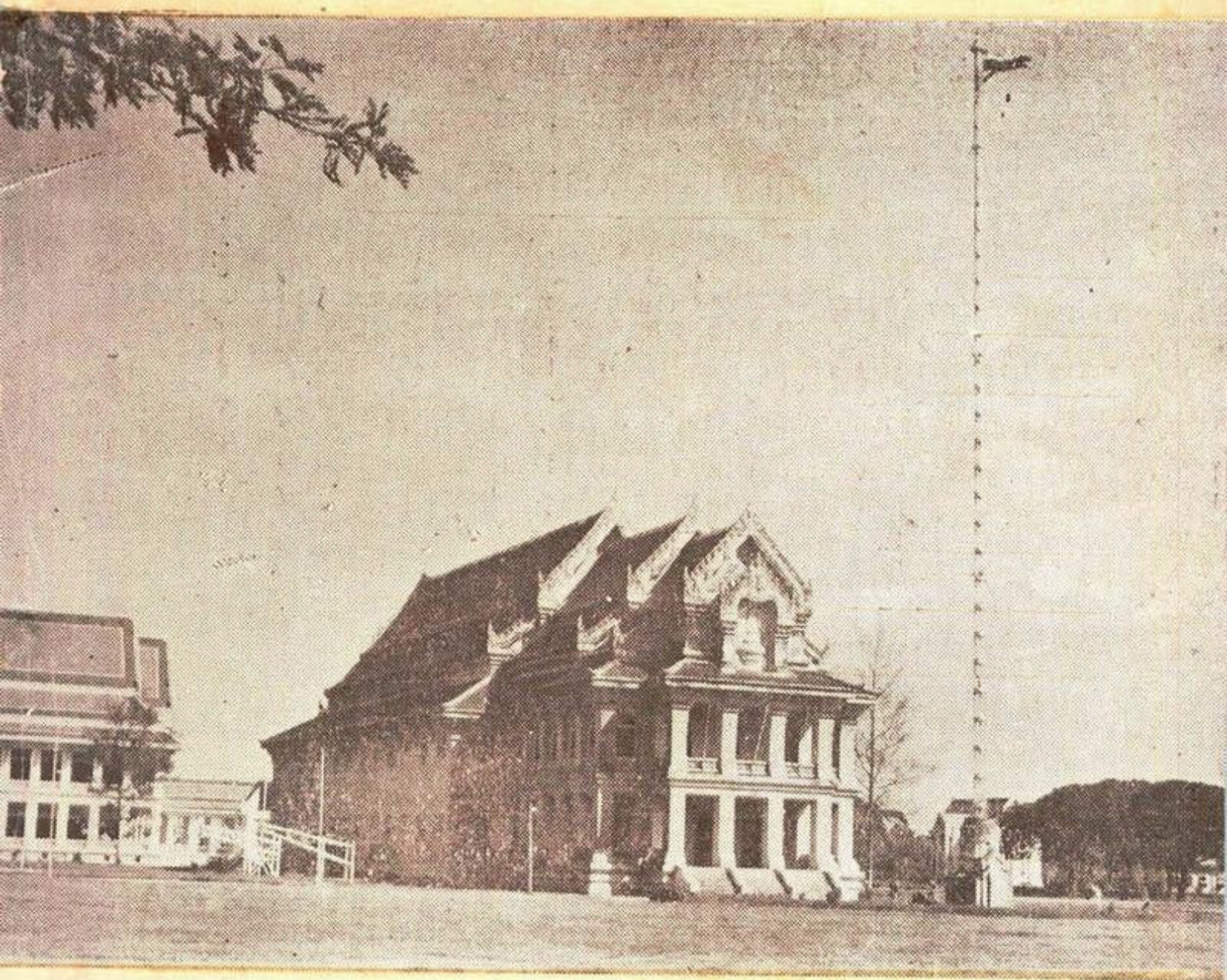

วารสาร ๒

ข้าราชการ

CIVIL OFFICIALS' MAGAZINE

ให้ความรู้แก่ข้าราชการในทางปฏิบัติงานและสอเปลี่ยนฐาน:

ปีที่ 3 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2501

อธิบายภาพปก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกโดยพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๕๘ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษา และเป็นส่วนราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ บรรดาผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยนั้นส่วนมากเป็นข้าราชการพลเรือน

ปริญญาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาตรี

คณะวิทยาศาสตร์

เรียกว่า วิทยาศาสตร์บัณฑิต

อักษรย่อ วท.บ.

คณะอักษรศาสตร์

ก. แผนกวิชาอักษรศาสตร์

,, อักษรศาสตรบัณฑิต

,, อ.บ.

ข. แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์

,, บรรณารักษศาสตรบัณฑิต

,, บร.บ.

คณะวิศวกรรมศาสตร์

,, วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

,, วศ.บ.

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

,, สถาปัตยกรรมการศาสตรบัณฑิต

,, สต.บ.

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

ก. แผนกวิชาการบัญชี

,, บัญชีบัณฑิต

,, บช.บ.

ข. แผนกวิชาพาณิชยศาสตร์

,, พาณิชยศาสตรบัณฑิต

,, พศ.บ.

ค. แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์

,, เศรษฐศาสตรบัณฑิต

,, ศ.บ.

คณะครุศาสตร์

,, ครุศาสตรบัณฑิต

,, ค.บ.

คณะรัฐศาสตร์

ก. แผนกวิชารัฐศาสตร์

,, รัฐศาสตรบัณฑิต

,, ร.บ.

ข. แผนกวิชานิติศาสตร์

,, นิติศาสตรบัณฑิต

,, น.บ.

ปริญญาโท เรียกว่ามหาบัณฑิต ทุกแผนกวิชา ใช้อักษรย่อตัวท้ายเปลี่ยนจาก บ. เป็น ม.

ปริญญาเอก เรียกว่าดุษฎีบัณฑิต ทุกแผนกวิชา ใช้อักษรย่อตัวท้ายเปลี่ยนจาก บ. เป็น ด.

วารสาร

ข้าราชการ

CIVIL OFFICIALS' MAGAZINE

หนังสือรายเดือนของสำนักงาน ก.พ. ในความอำนวยการของเลขาธิการ ก.พ.

กรรมการดำเนินงาน

รองเลขาธิการ ก.พ.

ประธานกรรมการ

ผู้อำนวยการกอง

และหัวหน้ากองต่างๆในสำนักงาน ก.พ.

กรรมการ

นายประพนธ์ ณ นคร

ผู้จัดการ

ระเบียบการ

ค่าบำรุง

ปีละ ๓๐ บาท (รวมค่าส่งด้วยแล้ว)

การบอกรับ

แจ้งความจำนงค์เป็นสมาชิก พร้อม
อับส่งเงินค่าบำรุงล่วงหน้าไปยัง นาย
ประพนธ์ ณ นคร ผู้จัดการวารสาร
ข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระบรม
มหาราชวัง พระนคร จ่ายเงินที่ ป.ณ.
หน้าพระลาน (สำหรับตามกระทรวง
ทบวงกรมในพระนคร ส่งทางโทรศัพ
๒๒๗๐๓ ให้เจ้าหน้าที่มาขอเก็บเงินค่า
บำรุงที่ท่านก็ได้)

ปีที่ ๓

ฉบับที่ ๓

มีนาคม ๒๕๐๑

สารบัญ

ภาคความรู้ในทางปฏิบัติงาน

หน้า

หมวดกฎหมายและระเบียบ

หลักศุทธสอช่างกลขึ้นตรี	...	...	...	...	๓
หลักศุทธสอช่างก่อสร้างขึ้นตรี	...	...	...	...	๓
กฎ ก.พ. บรรจอนปริญญาวิชาการศึกษา	...	...	...	...	๔
กฎ ก.พ. เลื่อนอันดับเงินเดือน	...	...	...	...	๕

หมวดวิชาการบริหารราชการ

การจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน	...	...	...	...	๑๑
การสำรวจ—เครื่องมือนิตหนึ่งของการปฏิบัติงาน	...	...	...	...	๑๕
ประมุขศิลป์	...	...	...	...	๑๗
นายกับลูกน้อง	...	...	...	...	๒๐
เรื่องของผู้บังคับบัญชา	...	...	...	...	๒๕
ระบบราชการพลเรือนในประเทศสแกนดิเนเวีย	...	...	...	...	๒๖
ปัญหา พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน	...	...	...	...	๓๓
ปัญหาคลัง	...	...	...	...	๔๕

ภาคความรู้ในทางสอบเลื่อนฐานะ

ภาษาอังกฤษ	...	...	...	...	๔๗
ภาษาไทย	...	...	...	...	๕๖
แนวเรียงความ	...	...	...	...	๖๐
ข้อประวัติศาสตร์ไทย	...	...	...	...	๖๖
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	...	...	...	...	๗๐
หน้าที่ราชการกรมต่างๆ	...	...	...	...	๗๐
เฉลยข้อสอบข้าราชการพลเรือน	...	...	...	...	๗๔
ข่าวจาก ก.พ.	...	...	...	...	๗๗
เฉลยสอบเขาวนัฉบับก่อน	...	...	...	...	๗๗
สอบเขาวนั	...	...	...	...	๗๗

ช่วยกัน ประกัน กันและกัน หน้า ๗๖

ตัวอย่าง

ความเห็นสมาชิกในการปรับปรุงวารสารข้าราชการปี ๒๕๐๐ เราได้รับไว้มาก จึง
ขอประมวลมารวมแถลงตอบเสีย ณ ที่นี้

ข้อเสนอนอ ๓.

ขอให้ตั้งวันรับสมัครตอบชั้นตรีของกรมต่าง ๆ ไม่ใช่ตั้งแต่เพียงว่าจะเปิดสอบในไม่ช้า

คำตอบ ไม่สามารถทำได้ เพราะกำหนดประกาศรับสมัครเพียง ๑๕ วัน แต่วารสาร
ข้าราชการออกเป็นรายเดือน ถ้าวารสารข้าราชการจะออกก็หมดเขตรับสมัครเสียแล้ว เราจึง
ลงได้แต่แจ้งข่าวล่วงหน้าว่าจะสอบ คือเมื่อกรมใดขอวิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งเพื่อสอบชั้นตรี
ไปยัง ก.พ. เราก็ลงข่าวให้ทราบล่วงหน้า เพื่อผู้สนใจจะได้เตรียมตัวดูหนังสือไว้ก่อน ซึ่งกว่า
ก.พ. จะอนุมัติไป กว่าเขาจะประกาศรับสมัครก็กินเวลาตั้งแต่ ๒ เดือน หรือ ๓ เดือน หรือ
บางกรมอาจจะประกาศรับสมัครถึง ๕-๕-๖ เดือนก็มี จึงควรที่ผู้สนใจจะคอยติดตามถามเพื่อน
ในกรมนั้นเขาเอง หรือคอยฟังวิทยุว่าเขาประกาศรับสมัครเมื่อใด

ข้อเสนอนอ ๔.

ขอให้ลงเฉลยข้อสอบชั้นตรีกรมที่ดิน เกี่ยวกับกฎหมายที่ดิน

คำตอบ กำลังขอให้ผู้ชำนาญทางกรมที่ดินเฉลยอยู่

ข้อเสนอนอ ๕.

ขอให้ลงระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการ อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และอัตรา
เงินเดือนข้าราชการประเทศต่าง ๆ

คำตอบ กำลังติดต่อยุอยู่ เราใจว่าจะลงได้ในไม่ช้า

ข้อเสนอนอ ๖.

ขอให้ลงแปล พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนไทย เป็นภาษาอังกฤษ

คำตอบ เคยลงในวารสารข้าราชการปี ๒๔๙๘ แล้ว แต่บางคนไม่ได้รับนั้น ก็จะ
ขอให้ออกครั้งใหม่ แต่ต้องรอหน้าว่างก่อน

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

เรื่อง หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพจากสถานศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการ หรือสถานศึกษาอื่นซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ

เทียบเท่าขึ้นเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี ตามกฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๔๘๗) เพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ออกตามความ
ในมาตรา ๓๓ (๔) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ก.พ. ประกาศหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพจากสถานศึกษาของ
กระทรวงศึกษาธิการ หรือสถานศึกษาอื่นซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ เทียบเท่าขึ้นเป็นข้าราชการ
พลเรือนชั้นตรี ฉบับที่ ๓ ซึ่งได้เพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เรื่องหลักสูตร
และวิธีการสอบคัดเลือกผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากสถานศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ
หรือสถานศึกษาอื่นซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าขึ้นเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีตามกฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๔๘๗ ดังต่อไปนี้ :-

ภาคปฏิบัติการ

วิชาชีพเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวกับช่างกล

(หน่วยราชการใดจะสอบคัดเลือกวิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวกับช่างกล ให้ อ.ก.พ.
กรม หรือ อ.ก.พ. ทบวงการเมืองซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรมเป็นผู้พิจารณาอนุมัติกำหนดสาขาใด
ของวิชาช่างกลต่อไปนี้ตามความเหมาะสมของวิชาที่จะใช้ในหน้าที่ราชการของหน่วยราชการนั้นๆ
โดยกำหนดความยากง่ายเท่ากับหลักสูตรการศึกษาวชิรเกี่ยวกับช่างกลของวิทยาลัยเทคนิค กรุง-
เทพฯ เว้นแต่วิชาความรู้เกี่ยวกับช่างกล ซึ่งใช้ในการปฏิบัติราชการในหน้าที่ทางทฤษฎีและ
ปฏิบัติให้กำหนดได้ตามสมควรแก่ลักษณะและคุณภาพของงานที่ปฏิบัติ)

วิชาชีพเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวกับช่างกล สาขา ๑ (เครื่องยนต์สันดาปภายใน)

๑. ทฤษฎี

(ก) หลักคำมูลของเครื่องจักรไอน้ำ และหม้อน้ำ

(ข) การติดตั้งเครื่องจักรไอน้ำ หม้อน้ำ และทอดของ

- (ค) การบำรุงรักษาและซ่อม
 - (ง) เขียนแบบและคิคราคา
 - (จ) ความรู้เกี่ยวกับช่างกล ซึ่งใช้ในการปฏิบัติราชการในหน้าที่ของหน่วยงาน
- (ตั้งคำถาม ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ปฏิบัติ

- (ก) วิจัยใช้เครื่องจักรไอน้ำ และหม้อน้ำ
 - (ข) วิจัยใช้เครื่องมือตรวจดสอบ
 - (ค) การซ่อมปรับและประกอบ
 - (ง) ความรู้เกี่ยวกับช่างกลซึ่งใช้ในการปฏิบัติราชการในหน้าที่ของหน่วยงาน
- (ให้เวลาปฏิบัติ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวกับช่างกล สาขา ๒ (เครื่องยนต์สันดาปภายใน)

๑. ทฤษฎี

- (ก) หลักคำคัญของเครื่องยนต์สันดาปภายใน
 - (ข) การติดตั้งและทดลอง
 - (ค) การบำรุงรักษาและซ่อม
 - (ง) เขียนแบบและคิคราคา
 - (จ) ความรู้เกี่ยวกับช่างกลซึ่งใช้ในการปฏิบัติราชการในหน้าที่ของหน่วยงาน
- (ตั้งคำถาม ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ปฏิบัติ

- (ก) วิจัยใช้เครื่องยนต์สันดาปภายใน
 - (ข) วิจัยใช้เครื่องมือตรวจดสอบ
 - (ค) การซ่อมปรับและประกอบ
 - (ง) ความรู้เกี่ยวกับช่างกลซึ่งใช้ในการปฏิบัติราชการในหน้าที่ของหน่วยงาน
- (ให้เวลาปฏิบัติ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวกับช่างกล สาขา ๓ (วิชาไฟฟ้า กำลังและแสงสว่าง)

๑. ทฤษฎี

- (ก) ทฤษฎีไฟฟ้า
 - (ข) ทฤษฎีเครื่องกลไฟฟ้า, หม้อแปลงไฟฟ้า, แบตเตอรี่, เครื่องวัดไฟฟ้าและการนำไปใช้
 - (ค) ความรู้เกี่ยวกับโรงต้นกำลัง
 - (ง) เขียนแบบ อ่านวงจร และคิรราคา
 - (จ) ความรู้เกี่ยวกับช่างกลซึ่งใช้ในการปฏิบัติการในหน้าที่ของหน่วยนั้น ๆ
- (ตั้งคำถาม ๑๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ปฏิบัติ

- (ก) การติดตั้งและบำรุงรักษาเครื่องกลไฟฟ้าและหม้อแปลงไฟฟ้า
 - (ข) การซ่อมเครื่องกลไฟฟ้า หม้อแปลง และแบตเตอรี่
 - (ค) การเดินสายไฟฟ้า กำลังและแสงสว่าง
 - (ง) ความรู้เกี่ยวกับช่างกลซึ่งใช้ในการปฏิบัติการในหน้าที่ของหน่วยนั้น ๆ
- (ให้เวลาปฏิบัติ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวกับช่างกล สาขา ๔ (วิชาไฟฟ้าสื่อสารวิทยุ)

๑. ทฤษฎี

- (ก) ทฤษฎีไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์
 - (ข) ทฤษฎีเครื่องรับ เครื่องส่งวิทยุ และเสาอากาศ
 - (ค) การส่งกำลังไฟฟ้า
 - (ง) เขียนแบบ อ่านวงจร และคิรราคา
 - (จ) ความรู้เกี่ยวกับช่างกลซึ่งใช้ในการปฏิบัติการในหน้าที่ของหน่วยนั้น ๆ
- (ตั้งคำถาม ๑๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ปฏิบัติ

- (ก) การซ่อมแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องรับและเครื่องส่งวิทยุ และการปรับ
 - (ข) การใช้เครื่องวัดไฟฟ้าและเครื่องตรวจหลอด
 - (ค) การบำรุงรักษาเครื่องรับและเครื่องส่งวิทยุ
 - (ง) ความรู้เกี่ยวกับช่างกลซึ่งใช้ในการปฏิบัติราชการในหน้าที่ของหน่วยนั้น ๆ
- (ให้เวลาปฏิบัติ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวกับช่างกล สาขา ๕ (วิชาช่างกลโรงงาน)

๑. ทฤษฎี

- (ก) ทฤษฎีช่างกลโรงงาน
 - (ข) การบำรุงรักษาเครื่องมือกลและเครื่องมือโรงงาน
 - (ค) การจัดและวางแผนในโรงงาน
 - (ง) การเขียนแบบและคิดราคา
 - (จ) ความรู้เกี่ยวกับช่างกลซึ่งใช้ในการปฏิบัติราชการในหน้าที่ของหน่วยนั้น ๆ
- (ตั้งคำถาม ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ปฏิบัติ

- (ก) ปฏิบัติงานช่างกลโรงงานในแขนงที่คั่งการ
 - (ข) การใช้เครื่องมือและเครื่องมือกล
 - (ค) ความรู้เกี่ยวกับช่างกลซึ่งใช้ในการปฏิบัติราชการในหน้าที่ของหน่วยนั้น ๆ
- (ให้เวลาปฏิบัติ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๓

(ลงชื่อ) พลโท ถ. กิตติขจร
(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัชมงคล ประธาน ก.พ.

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

เรื่อง หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพจากสถานศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการ หรือสถานศึกษาอื่นซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าขึ้นเป็น
ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๔๘๗) เพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ออกตามความ
ในมาตรา ๓๓ (๑) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ก.พ. ประกาศหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากสถานศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการ หรือสถานศึกษาอื่นซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าขึ้นเป็นข้าราชการ
พลเรือนชั้นตรี ชนิด ๓ ชนิดฯ เพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเรื่องหลักสูตร
และวิธีการสอบคัดเลือกผู้ได้รับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากสถานศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ
หรือสถานศึกษาอื่นซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าขึ้นเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีตามกฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๔๘๗ ดังต่อไปนี้ :-

ภาคปฏิบัติการ

วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวกับช่างก่อสร้าง

๑. ทฤษฎี

- (ก) คำนวณโครงสร้างสำหรับหน่วยงานนั้น ๆ
 - (ข) การสำรวจเบื้องต้นและการก่อสร้างชนิดต่าง ๆ
 - (ค) เครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้ในการก่อสร้าง
 - (ง) วัสดุก่อสร้าง
 - (จ) ความรู้เกี่ยวกับงานก่อสร้างซึ่งใช้ปฏิบัติการในหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ๆ
- (ทั้งคำถาม ๑๐ ข้อ ให้เวลาทำตอบ ๖ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

๒. ปฏิบัติ

- (ก) เขียนแบบและรายการก่อสร้าง
 - (ข) คำนวณราคา
- (ให้เวลาปฏิบัติรวม ๓ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน)

ประกาศ ณ วันที่ ๓๓ มกราคม ๒๕๐๓

(ลงชื่อ) พลโท ถ. กิตติขจร

(ลงนาม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๕๙ (พ.ศ. ๒๕๐๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗
ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญาวิชาการศึกษาจาก
สถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๒. การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตร หรืออนุปริญญาวิชาการศึกษาจากสถานศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการเข้าเป็นข้าราชการครูชั้นใด โดยจะให้ได้รับเงินเดือนในอันดับใด และ
ชั้นใด ให้คิดเลือกหรือสอบคัดเลือกบรรจุตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเกรดศึกษาต่อจาก
ประโยคมัธยมวิสามัญศึกษาคอนปลาย หรือประโยคมัธยมศึกษาต่อจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอีกสองปี และ
ก.พ. ได้อนุมัติแล้ว หรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรชั้นที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าประกาศนียบัตร
นิตยวิชาการศึกษา จะบรรจุเป็นข้าราชการครูซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำในสถานศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการได้ไม่ต่ำกว่าชั้นจตุรนต์นับ ๒ ชั้น ๖๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง หรืออนุปริญญาวิชาการศึกษา ซึ่ง
มีหลักสูตรกำหนดเกรดศึกษาต่อจากประโยคเตรียมอุดมศึกษาหรือประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
อีกสองปี และ ก.พ. ได้อนุมัติแล้ว หรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรชั้นที่กระทรวงศึกษาธิการ
เทียบเท่าประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง จะบรรจุเป็นข้าราชการครูซึ่งดำรงตำแหน่งเป็น
ผู้สอนประจำในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการได้ไม่ต่ำกว่าชั้นตรียนต์นับ ๑ ชั้นตา

ข้อ ๓. การคัดเลือกหรือสอบคัดเลือก การตั้งกรรมการเพื่อกำหนดการ หลักสูตรและวิธี
การสอบคัดเลือก ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ หรือกฎ ก.พ. ฉบับที่จะประกาศใช้แทนต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑

(ลงชื่อ) พล. ท. ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎฉบับนี้ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๘ วันที่ ๒๔ ม.ค. ๒๕๐๑

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๖๐ (พ.ศ. ๒๕๐๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗
ว่าด้วยการเลื่อนอันดับเงินเดือนในชั้นหนึ่งๆ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๒. กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘๘ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๔. การพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการ การต้อง อยู่ในหลัก เกณฑ์ และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ที่จะได้เลื่อนอันดับเงินเดือนต้องเป็นผู้ที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๓ และข้อ ๖ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๕๔ (พ.ศ. ๒๕๐๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

(๒) การพิจารณาคัดเลือกจากผู้ที่อยู่ในอันดับถัดขึ้นไป ให้พิจารณาผู้ได้รับเงินเดือนชั้นสูงก่อน ถ้าผู้ได้รับเงินเดือนชั้นสูงยังไม่สมควรได้เลื่อนอันดับก็ให้พิจารณาผู้ได้รับเงินเดือนในชั้นที่ถัดลงไปตามลำดับ

(๓) ถ้าผลของการพิจารณาปรากฏว่าผู้ที่อยู่ในหลัก เกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือนมากกว่าจำนวนแห่งอันดับที่จะเลื่อนได้ ให้พิจารณาถึงผลการราชการและเวลาที่อยู่ในอันดับและชั้นนั้น หากเป็นการสมควรจะให้มีการสอบถามผู้บังคับบัญชา หรือสัมภาษณ์ประกอบด้วยก็ได้

(๔) การเลื่อนอันดับเงินเดือนให้เลื่อนได้หนึ่งอันดับ แต่จะเลื่อนอันดับเช่นนั้นได้จำนวนเงินที่ใดเลื่อนต้องไม่เกินสองชั้น

ข้อ ๕. การตั้งเดือนอนุมัติเงินเดือน ให้เดือนอนุมัติเงินเดือนคงแต่วันที่ ๑ มกราคม ของปีที่ได้เดือนนั้น และในวันออกค่าตั้งเดือนอนุมัติเงินเดือนผู้ที่จะได้เดือนอนุมัติเงินเดือนต้อง รับราชการอยู่ในบังคับบัญชาของผู้มีอำนาจตั้งเดือนอนุมัติเงินเดือน

ข้อ ๖. การเดือนอนุมัติเงินเดือนนอกจากความหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้นำเสนอ ก.พ. เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ผู้บังคับบัญชารับตั้งเดือนเป็นพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๗. การพิจารณาเดือนอนุมัติเงินเดือนข้าราชการผู้ใดให้ได้รับเงินเดือนเกินกว่าขั้นค่า ของอนุมัติที่ได้ออกขึ้น ให้เจ้ากระทรวงที่ผู้บังคับบัญชารับตั้งอยู่ขออนุมัติ ก.พ. เป็นกรณีไป

ข้อ ๘. การเดือนอนุมัติเงินเดือนสำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้เป็นไปตามที่ คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑

(ลงชื่อ) พล. ท. ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรีประธาน ก.พ.

การจัดองค์กร และ วิธีปฏิบัติงาน Organization & Management

โดย.... บุณชนะ อัทธการ เนติบัณฑิต, M.A. (Indiana)

อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(ต่อจากฉบับก่อน)

(๒) การกระจายอำนาจ (Decentralization) การที่รัฐบาลยอมให้ตั้งหน่วยปกครอง (Governments) ในส่วนภูมิภาค กล่าวคือ ให้จังหวัด, ตำบล มีหน่วยปกครองต่างหาก มีเทศบาลต่างหากนั้น เป็นการกระจายอำนาจออกไปให้แก่ภูมิภาค เพราะหน่วยการปกครองแต่ละหน่วยจะมีองค์การฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติควบคู่กันไป (ยกเว้นองค์การตุลาการ ยังคงอยู่กับส่วนกลาง) ลักษณะการกระจายอำนาจอย่างนี้ ตรงกับคำว่า Decentralization ในปรัชญาของประชาธิปไตย ส่วนการที่รัฐบาลกลางกรุงเทพฯ มอบอำนาจไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอมาขึ้นในฐานะเป็นตัวแทนของส่วนกลาง (Head Quarters) ที่ไปประจำอยู่สำนักงานภูมิภาค (Field Offices) นั้น เป็นเรื่องการมอบอำนาจระหว่างหัวหน้าบริหารทางส่วนกลาง กับหัวหน้าบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งคล้ายกับเรื่องตัวการกับตัวแทน การมอบอำนาจเช่นนี้เป็นเรื่อง Delegation of Power ไม่ใช่ Decentralization

(๓) การแบ่งเป็นภาค, จังหวัด, อำเภอ, ตำบล, หมู่บ้าน การแบ่งดังกล่าวนี้ เป็นการแบ่งตามภูมิศาสตร์คงได้กล่าวแล้ว ในสภาพอย่างบ้านเมืองเรา การแบ่งตามรูปร่างว่าเป็นการเหมาะสม การแบ่งเป็นภาค เป็นมณฑล เคยมีมาแล้วก่อนสมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง ปี ๒๔๗๕ ที่เลิกไปก็เพื่อเหตุผลในทางเศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งต้องการให้มีคณะกรรมการรับผิดชอบร่วมกันในจังหวัดและอำเภอ และทั้งยังเป็นการประหยัดด้วย ในขณะนั้นภาคไม่มีแล้ว การเลิกภาค กล่าวตามหลัก จะทำให้ลดค่าใช้จ่ายทางบริหารได้มาก แต่ในทางปฏิบัติบางที Political Forces และ Myth System จะมีอิทธิพลเห็นว่าการเลิกนั้น ทำให้ไม่ได้ผลในทางประหยัดเท่าที่ควร เพราะการปฏิวัติ ปี ๒๔๗๕ และ ๒๔๗๘ นั้น ทำให้ฝ่ายบริหารทางการเมืองเชื่อกันว่า การปลดคน หรือการคุ้ยแค้นคนนั้น ทำให้มีความโน้มเอียงว่าจะเกิดปฏิวัติขึ้นได้

(๔) เทศบาลและสุขาภิบาล เทศบาลและสุขาภิบาล มีลักษณะเป็นหน่วยปกครอง (Government) และเป็นองค์การตามความหมายทางรัฐประศาสนศาสตร์ วิชาการในเรื่องรัฐประศาสนศาสตร์ย่อมใช้ได้ในวงการเทศบาล ไม่ว่าการบริหารงานบุคคล การบริหารงานคลัง การจัดองค์การ ตลอดจน O & M ด้วย

หมวด ๓ การจัดการงาน (Management)

วิชาที่ว่าด้วย “การจัดการงาน” นี้ ในภาษาอังกฤษมีคำที่ใช้หมายความถึงหลายคำด้วยกัน เช่น 1) Management Improvement 2) Scientific Management 3) Industrial Engineering 4) Management Engineering 5) Organization & Methods 6) O & M Works

เมื่อประเทศต้นตำราใช้คำต่างๆ กันเช่นนั้น ความหมายของคำจึงเพี้ยนไปในประเทศต่างๆ แม้ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเอง เช่น ในอังกฤษใช้คำว่า O & M ให้หมายถึงคำว่า Administration ซึ่งเราแปลว่า “การบริหาร” ส่วนคำว่า Management เนี่ยๆ กลับหมายถึงคำว่า Organization ฉะนั้น เมื่อมาในภาษาไทยเรากำหนดชื่อลักษณะวิชาขึ้น โดยแปลตามตัวตรงๆ จากคำว่า Organization & Methods ก็แปลว่า “การจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน” แต่ผู้บรรยายเองใคร่แปลมาจากคำว่า Organization & Management ซึ่งเท่ากับ “การจัดองค์การและการจัดการงาน” การใช้ชื่อหลังนี้ในขณะนี้ในภาษาอังกฤษเป็นที่ยอมรับมากที่สุด และที่แปล Management ว่า “การจัดการงาน” ก็เพราะต้องการจะส่งวนคำว่า Manager ให้ตรงกับ “ผู้จัดการ” ซึ่งลักษณะวิชา ย่อมคลุมถึงไม่เฉพาะการบริหารราชการอย่างเดียว แต่หมายถึง “การบริหารงานธุรกิจ” ด้วย

๑) ประวัติของวิชา “การจัดการงาน”

การจัดการงานนั้น ตามความหมายเดิมก็มีเพียง ๓ คือ การจัดองค์การ, การจัดการงานบุคคล, การจัดงานคลัง (Organization, Personnel Management, Finance Management) ต่อมานักวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์เห็นว่า การจัดการงานทั้งสามอย่างนั้นจะมีประสิทธิภาพก็ต้องมีการศึกษาที่จะจัดการงานต่าง ๆ ให้ดีขึ้น แนวคิดอย่างนี้ทำให้กำหนดวิชา Management Improvement เป็นวิชาพิเศษเฉพาะ และเรียกชื่อต่างๆ กัน สุดแต่จะผู้ก่อตั้งจะเห็นคำไหนเหมาะสม

เช่น ถ้าจะเอาวิชาไปสอนในโรงงานอุตสาหกรรม ก็เรียกแมลงไปว่า Industrial Management บ้าง, Management Engineering บ้าง วิชาการนี้เท่าที่ทราบกันทั่วไปว่า เริ่มต้นมาจาก Frederick Taylor วิศวกรชาวอเมริกัน ซึ่งเป็นผู้เริ่มเขียน Shop Management เป็นเล่มแรกราว พ.ศ. ๒๔๐๓ แต่ความจริงทีเดียวก็น่าสนใจวิชามาก่อนหลายปี ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไปในตอนหลัง

๒) ความหมายเฉพาะของคำว่า “การจัดการงาน” (Management) ความหมายทั่วไปของคำนี้ได้กล่าวมาแล้ว ความหมายเฉพาะในที่นี้เราหมายถึงลักษณะวิชาที่เรากำลังศึกษาอยู่ คือ หมายถึงการศึกษาวិธีการที่จะทำ “การจัดการงาน” ดำเนินไปในทางที่ดีขึ้นอยู่เสมอไป

(๑) คำนิยาม “การจัดการงาน” ตามหนังสือ Prentice-Hall Encyclopedic Dictionary หมายถึง “กิริยาการในการจัดทำธุรกิจ (ซึ่งรวมถึง Government Business) ทั้งนัยยอมประกอบด้วย การกระทำ, การตรวจตรา และ การนำนโยบายมาปฏิบัติ” = The manner in which a business is operated, supervision, and execution of management policies.

(๒) ความสำคัญของ “การจัดการงาน” ความสำคัญของการจัดการงาน ก็คงได้กล่าวมาแล้วหลายครั้งแล้วว่า เพื่อทำให้งานมีประสิทธิภาพดีขึ้น ให้เหมาะสมกับสังคมที่เคลื่อนไหวอยู่เป็นนิตย์ (Dynamic Society) ปัญหาแต่ละปัญหานั้น เราอาจจะหาทางแก้หรือหาคำตอบได้หลายทางหรือหลายคำตอบ ไม่ใช่มีคำตอบหรือทางแก้แต่เพียงทางเดียว ดังนั้น จึงเกิดปัญหานั้นว่า ทางแก้ หรือ คำตอบ หลาย ๆ อย่างนั้น ทางไหนดีที่สุด การหาทางที่ดีที่สุดแต่ทางเดียว (One Best Way) นี้ ผู้ค้นในสมองของ เทเลอร์ นักศึกษาจูงของว่า เทเลอร์ เป็นคนรุ่นแรกที่เริ่มวิชา “การจัดการงาน” ซึ่งถือว่าเป็นสาขาใหญ่สาขาหนึ่งของวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ประวัติของเทเลอร์ มีดังนี้:- ชื่อเต็มของเทเลอร์ว่า Frederick W. Taylor เกิดใน Pennsylvania สหรัฐ เมื่อ ค.ศ. ๑๘๕๖ ตายเมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๕ บิดาต้องการให้เรียนกฎหมาย แต่ไม่ได้เรียนเพราะส่ายตาไม่ดี เลยต้องลาออกจากโรงเรียนไปทำงานในโรงอุตสาหกรรม การทำงานในโรงอุตสาหกรรม ทำให้เทเลอร์คิดหาทางที่ดีที่สุดแต่ทางเดียวที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของคนทำงานแต่ละคน โดยไม่ต้องให้เหน็ดเหนื่อยเกินไป และให้ได้รับค่าจ้างสูงขึ้นด้วย การศึกษา

ของเทเลอร์น เป็นการศึกษาเรื่อง เวลา กับ ความเคลื่อนไหว (Time & Motion) กล่าวคือ ศึกษาว่า การทำงานอย่างใด, ยืนหรือเดินท่าใด, เคลื่อนไหว (เช่น ขนของ) วิธีไหนจึงจะ สะดวกและเร็ว, ประหยัดเวลาที่สุด โดยการทดลองและวิจัยก็จะทราบได้ว่า ทางไหนจะได้ ประสิทธิภาพของงานมากที่สุด (One Best Way) แล้วนำวิธีการนั้นไปฝึกสอนอบรมคนงาน โดยทั่วไป ผลของงานโดยส่วนรวมก็ย่อมจะดีขึ้น

นอกจากศึกษาเรื่อง Time & Motion เทเลอร์ยังศึกษาเรื่องความเหน็ดเหนื่อยทางจิตใจ, ความเหน็ดเหนื่อยทางกาย อันเป็นความเหน็ดเหนื่อยในอุตสาหกรรม การวิเคราะห์การปฏิบัติงาน ดังมีความยากับมนุษย์สัมพันธ์ ด้วย (Psychological Fatigue, Physical Fatigue, Industrial Fatigue, Analysis of Work Operations, Sociology & Human Relations) ดังที่เทเลอร์ศึกษานี้ ต่อมาได้กลายเป็นหลักใหญ่ในการศึกษาเกี่ยวกับวิชา Management, Leadership, Human Relations, etc. ทั้งนี้ยังเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ Personnel Administration ด้วย

ในหนังสือเล่มนี้กล่าวด้วยว่า วิธีการของเทเลอร์ต่าง ๆ นั้น แม้แต่เงินของไซเวย์ต รัสเชียนนำไปเป็นแนวปฏิบัติ งานที่เทเลอร์ทดลองคิดค้นและนำไปใช้ได้ผล มีตัวอย่างดังต่อไปนี้:-

(ก) ได้ช่วยให้คนงานแต่ละคนสามารถยกก้อนเหล็กบรรทุกรถได้จากวันละ ๑๒-๑๓ ตัน เป็นวันละ ๔๒-๔๓ ตัน ทำให้ได้ค่าแรงงานเพิ่มขึ้นจากวันละ ๑.๑๕ เหรียญ เป็นวันละ ๑.๔๕ เหรียญ (เทเลอร์ทดลองอยู่นานจึงได้ผลตามนี้เมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๔)

(ข) หัวหน้าคนงานแต่ก่อนทำหน้าที่คุมคนงาน ๘ ประเภท เทเลอร์ทดลองให้มีหัวหน้า งาน ๘ คน แยกกันคุม เพื่อกำหนดให้ Specialization ทั้งนี้ของเลือกคนคนที่ดี ปรากฏว่าได้ผลดีมาก

(ค) วิธี "จัดการงานทางวิทยาศาสตร์" นี Gantt ซึ่งเป็นสหราชอาณาจักรของเทเลอร์ ได้นำไปปรับปรุงใช้กับ บุคคล (Personnel) ปรากฏว่าได้ผลดีมาก

(ง) Lillian Gilbreth ได้นำทฤษฎีเรื่อง Time & Motion ไปปรับใช้กับเรื่องทอผ้าที่ญี่ปุ่น เพื่อกำหนด One Best Way ปรากฏว่างานได้ผลดีมาก

เรื่อง Scientific Management ของเทเลอร์ นี้ผู้เห็นว่าวิธี "บิดาปกครองบุตร" (Paternalistic) ไม่สมควรนำไปใช้ในประเทศประชาธิปไตย เพราะคนต้องทำงานมากกว่า สวมควร แต่รายได้ไม่ได้สัดส่วนกัน เรื่องนี้ได้เถียงมาก แต่ตามความจริงแล้ว คนงานที่ ทำงานตามแบบวิทยาศาสตร์จะไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยกว่าเดิมเลย ทั้ง ๆ ที่ผลงานจะดีกว่ามาก

(ยังมีต่อ)

การสำรวจ—เครื่องมือชนิดหนึ่งของการปฏิบัติงาน

(แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ "Survey—As a Tool of Management")

โดย Mr. Murray R. Nathan - New York State Dept. of Health U.S.A.)

โดย.....มัลลี อนุมานะชน

คณาจารย์ประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(ต่อจากฉบับก่อน)

เมื่อเริ่มสำรวจ ขั้นตอนต่างๆ ที่ควรจะต้องเป็นแนวทาง มีดังนี้—

๑. เตรียมแผนการ (Planning the Survey)
๒. ค้นหาข้อเท็จจริง (Fact finding)
๓. จัดข้อเท็จจริงเหล่านั้นให้เป็นหมวดหมู่ (Organizing the facts)
๔. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง (Analysis the facts)
๕. พัฒนาคำแนะนำ (Developing the recommendation)
๖. ขายคำแนะนำ (Selling the recommendation)
๗. ปฏิบัติและติดตามคำแนะนำ (Installing and following-up the recommendation)

๑. การเตรียมการสำรวจ

ก. กำหนดจุดประสงค์และผลที่จะบังเกิดเมื่อทำสำเร็จแล้ว

ข. เลือกผู้ที่จะมาทำงานสำรวจร่วมกัน

- ๑) ตามธรรมดาเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานควรจะมีหน้าที่รับผิดชอบแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในงานของตน เช่น งานประจำทั้งหลาย แต่เจ้าหน้าที่เหล่านั้นอาจจะแก้ปัญหานั้นไม่ได้ เพราะว่าไม่มีเวลาพอหรือไม่มีความชำนาญในการสำรวจหรือไม่มีความสนใจในการมองดูองค์การและรายการ
- ๒) ลักษณะขององค์การที่จะทำการสำรวจอีกชนิดหนึ่งก็คือ องค์การที่เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาอย่างเดียว (Staff type) องค์การนั้นหน้าที่สำรวจ

และตรวจสอบข้อบกพร่องต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ด้วยเหตุนี้เจ้าหน้าที่
เหล่านั้นมักจะขัดขืน และไม่ให้ความร่วมมือในการสำรวจ นอกจากนี้ยัง
เสียเวลามาก เพราะจะต้องแนะนำแนวทางหรือสอนให้ผู้สำรวจทั้งหลายคุ้นเคย
กับปัญหาหรือข้อบกพร่องต่างๆ

๓) องค์การที่ทำการสำรวจอีกชนิดหนึ่งก็คือ หน่วยงาน ๒ หน่วย ร่วมกันทำการ
สำรวจ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ หน่วยงานทางกรุงเทพฯ หรือที่เรียกว่า
สำนักงานกลาง ช่วยกันกับหน่วยงานสาขาของตนที่อยู่ต่างจังหวัด หรือที่
เรียกว่าสำนักงานท้องถิ่น แต่การร่วมงานกันทำเช่นนี้ผู้ทำงานต้องเข้าใจขอบเขต
ของการรับผิดชอบและหน้าที่ของตนอย่างชัดเจน

๔) อีกชนิดหนึ่งคือหน่วยปฏิบัติงานกับหน่วยที่ปรึกษา (Operating and Staff
unit) ร่วมกันทำการสำรวจ การสำรวจชนิดนี้ได้ผลดีในข้อที่ว่าเจ้าหน้าที่
ผู้ปฏิบัติให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่กับหน่วยสำรวจงาน แทนที่จะขัดขวาง
จึงเป็นการสะดวกสำหรับผู้สำรวจเมื่อเริ่มทำงาน

๕) ลักษณะของการสำรวจที่ลำบากหรือยากที่สุดก็คือ ผู้สำรวจเป็นหน่วยอิสระ
ภายนอก ไม่ได้อยู่ในหน่วยงานเดียวกัน อาจเป็นองค์การเอกชนก็ได้ การ
สำรวจแบบนี้ต้องค่าใช้จ่ายมาก และมักจะใช้เมื่อมีปัญหาทางด้านวิชา
การเท่านั้น เช่นการวิจัยกรรม เป็นต้น

ก. แจ้งให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในหน่วยที่จะทำการสำรวจรู้ว่า ผู้สำรวจจะได้รับ
ความสนับสนุนจากหัวหน้าหน่วยต่างๆ การสำรวจจะดำเนินอย่างงดงามนั้นต้อง
ได้รับความสนับสนุนจากหัวหน้างานชั้นสูงสุด ดังนั้นขั้นแรกในการสำรวจก็คือขอให้
หัวหน้างานชั้นผู้ใหญ่ประกาศสนับสนุนการสำรวจนี้ และแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบ
โดยทั่วถึงกัน

ง. เตรียมตารางการสำรวจ

จ. กำหนดไว้ว่าต้องการความช่วยเหลือจากที่ใดบ้าง

ฉ. อ่านประวัติหรือเอกสารต่างๆ ซึ่งเป็นที่มา (background materials) ของหน่วย

ที่จะทำการสำรวจ ซึ่งอาจมีประโยชน์ในการสำรวจ เช่น คู่มือกฎหมาย หรือคำสั่ง และกฎข้อบังคับต่าง ๆ

ข. ทำแผนการสำรวจ แผนการนี้ควรละเอียดถี่ถ้วน และได้รับอนุมัติจากเจ้าพนักงาน ผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง (line people) และหัวหน้างานของคน

ค. เริ่มวางแผนงาน นี่เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะการสำรวจที่ดีมีเหตุผลนั้นส่วนมาก เกิดขึ้นเพราะวางแผนงานไว้ไม่ดีพอ ผู้สำรวจต้องรู้ว่าการที่จะทำการสำรวจให้ได้ผล อย่างงดงามนั้นต้องได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และเพื่อนร่วมงาน บุคคลเหล่านี้มักจะหวาดกลัวการเปลี่ยนแปลง จึงไม่ค่อยชอบผู้สำรวจ จึงเป็น การยากที่ผู้สำรวจจะเข้มแข็งและขี้กุงใจให้เจ้าหน้าที่เหล่านั้นร่วมมือด้วยเพื่อกำจัดความ เกตียดขังและความรู้สึกเป็นศัตรูให้หมดไป

(ยังมีต่อ)

จาก กพ.

★ ★ ★

ข่าวการสอบ

ทราบข่าวว่า กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง จะเปิดสอบแข่งขันวิชา
ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี ในไม่ช้า

ประมุขศิลป์ LEADERSHIP

โดย.... พลตรีจรัส วัณคุปต์

รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ตามธรรมดาแล้ว การฟังวิชา Leadership นี้ มักจะทำให้ผู้ฟังรู้สึกเหมือนหนึ่งรับประทานยารับประทาน เพราะเป็นวิชาที่ไม่น่าจะสนุกเพลิดเพลินแก่ผู้ฟังเหมือนอย่างวิชาอื่น ๆ แต่เป็นวิชาที่มีประโยชน์ควรแก่ความสนใจอย่างมาก ข้าพเจ้าได้นำหลักวิชาไปใช้ในการปกครองหน่วยทหารมาแล้ว รู้สึกได้ผลดีและทำประโยชน์ให้มาก ทำให้กิจการงานของหน่วยดำเนินไปอย่างรวดเร็วเรียบร้อย ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาในหน่วยมีความสามัคคีกัน ฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าท่านนำหลักวิชาไปใช้ เข้าใจว่าจะเกิดผลดีกว่าเดิมเป็นแน่

เคยมีปัญหาว่า การเป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้นำ เป็นบุคคลลักษณะซึ่งมีมาแต่กำเนิด การจะไปศึกษาเล่าเรียนนั้นย่อมไม่มีประโยชน์อันใด เป็นคนว่าอันนิบาต ซึ่งเป็นนกรบของคารเทกาโบราณซึ่งนับว่าเป็นผู้นำชนเยมของโลก มีสมรรถภาพในการเป็นผู้นำที่เข้มแข็งตั้งแต่อายุ ๒๐ กว่า ๆ หรือต่อไปเลยซึ่งเป็นผู้นำชนอจริยะ เป็นนายพลเมื่ออายุ ๒๖ ปี เป็นจักรพรรดิเมื่ออายุ ๓๖ ปี หรือพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชเป็นต้น ท่านเหล่านั้นนับว่าเป็นผู้นำแต่กำเนิดหลาย ๆ ราย บ้างจะมีผู้นำอย่างทกกล่าวดังกล่าวนี้

ปัจจุบันนี้ เราต้องการผู้บังคับบัญชาเป็นจำนวนมาก เราจะหาผู้นำซึ่งมีลักษณะดีมาแต่กำเนิดนั้นย่อมจะไม่มีจำนวนเพียงพอ เมื่อได้ศึกษาและวิเคราะห์ประวัติของผู้นำที่เด่นในอดีตก็จะได้อีกจากการเป็นผู้นำ และถ้าเรานำเอาหลักเหล่านั้นมาฝึกหัด ผลก็ปรากฏว่าทำให้ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้นำที่ดีขึ้นได้ ขอท่านอย่าได้นำวิชา Leadership นี้ ไปปะปนกับลักษณะของมหาบุรุษอย่างเช่นที่หลวงพ่อจิตฺตฺรภาทการเคยเขียนไว้ เพราะนั่นเป็นคนละเรื่องทีเดียว หลัก Leadership ที่จะกล่าวต่อไปนี้จะกล่าวในวิชาและหลักการซึ่งบุคคลธรรมดาสามัญสามารถจะปฏิบัติตามได้

ผู้นำกับผู้นับตามบัญชา นั้นมีความหมายต่างกัน ผู้นับตามบัญชาคือผู้มีอำนาจตามที่ตนได้รับการมอบหมายจากผู้ใหญ่ให้มาปกครองอำนาจการ ส่วนผู้นำเป็นผู้ที่นำคนในหน่วยของตนให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความปรารถนาดี ด้วยความเต็มใจ และเต็มความสามารถ แท้จริงผู้นับตามบัญชาคนๆ เดียวกัน หมายความว่าผู้นับตามบัญชาต้องเป็นผู้นำด้วย แต่ผู้นำไม่จำเป็นต้องเป็นผู้นับตามบัญชาเสมอไป

การที่จะให้ผู้นับตามบัญชาของเราทำงานให้ได้ผลโดยสมบูรณ์นั้น ไม่ใช่อยู่ที่ใช้อำนาจ การใช้อำนาจนั้น จริงอยู่ อาจจะบังคับให้เขาทำงานได้ตลอดเวลา แต่เขาอาจจะไม่ตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่หรือทำทำค่อนๆ พอถึงหลังแฉะก็กลายเป็นถึงหล่นเจ้าไปทันที เป็นทำนองผักโรยหน้า แต่ผู้นับตามบัญชาหนึ่งลักษณะเป็นผู้ที่อยู่ในตัวแล้ว ถึงแม้ตัวเขาจะไม่อยู่งานต่าง ๆ ก็จะทำเนินไปโดยไม่เปลี่ยนแปลง ข้าพเจ้าขอให้ท่านเปรียบเทียบผู้จัดการของบริษัทสองแห่ง ผู้จัดการบริษัทแรกได้กล่าวว่าข้าพเจ้าไม่กลัวคนงานไม่ทำงาน ถ้าเกิดอะไรขึ้นข้าพเจ้าก็ได้ออกทันที ผู้จัดการอีกบริษัทหนึ่งกล่าวว่า ข้าพเจ้าปกครองให้คนในบริษัทรู้สึกว่า เขาจะทำงานอยู่กับเราตลอดชีวิต ถ้าบริษัทเจริญขึ้นหรือเสื่อมลงย่อมหมายถึงความเจริญขึ้นและความเสื่อมลงของพวกเราด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้นทุกคนก็ต้องพยายามทำงานให้บริษัทของตนเจริญขึ้น สำหรับบริษัทแรกคนในบริษัทจะทำงานเพียงเอาตัวรอดไม่ได้คิดถึงความเจริญของบริษัทเป็นส่วนรวม ความเจริญจะเกิดแก่บริษัทหาได้ไม่ นี่คือการแตกต่างระหว่างผู้นับตามบัญชา กับผู้นำ เพราะฉะนั้นผู้นับตามบัญชาจึงควรใช้อำนาจในทางที่ดี แม้ว่าท่านมีอำนาจเหนือผู้นับตามบัญชาของท่านทุกประการก็ตาม แต่ท่านไม่อาจจะมีอำนาจเหนือจิตใจของเขาได้ ท่านจึงจำเป็นต้องปลูกศรัทธา, ความนิยมเต็มใจ, ความนับถือให้เกิดแก่ผู้นับตามบัญชาของท่าน

คำว่า Leadership ข้าพเจ้าขอแปลว่า “วิชาประมุขศิลป์” เพราะวิชาเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ซึ่งพิศุจน์ไม่ได้ด้วยคำพูดและการเขียน ต้องใช้ความรู้ถึงทางจิตใจประกอบด้วยเหตุผล ประมุขศิลป์เป็นศิลปะที่จูงใจ (Influence) คนให้ปฏิบัติร่วมกันไปสู่จุดประสงค์ได้ เช่นองค์การ ร.ศ.พ. มีจุดมุ่งหมายเพื่ออำนาจการเคลื่อนไหวของสินค้าให้เกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจของชาติ ผู้นับตามบัญชาทุกคน ขององค์การ ก็จะต้องจูงใจให้ทุกคนมีความสนใจร่วมกัน ก้าวไปสู่จุดหมาย ถ้าทุกคนทำดังนี้แล้ว ก็จะบรรลุถึงจุดหมายได้ นั่นคือความเป็นผู้นำที่ดี

การที่จะวัดว่าเราเป็นผู้นำที่ดีหรือไม่ หรืออยากจะมีว่าผู้นับตามบัญชาของเราเป็นผู้นำที่ดีหรือไม่นั้น ให้สังเกตดังต่อไปนี้

๑. สังเกตจากการกระตือรือร้นในการทำงานของหน่วย ซึ่งอาจสังเกตได้จากการประชุมหารือ ซักถามความเห็นและพิจารณาปัญหาต่าง ๆ หน่วยใดมีปัญหาคความเห็น และพิจารณาอันชอบด้วยเหตุผลมากที่สุด หน่วยนั้นก็มีผู้นำที่ดี เพราะผู้นำที่ดีย่อมจะกระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาค้นคว้าและสนใจในสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้ใต้บังคับบัญชาย่อมจะมีความคิดริเริ่ม และเป็นผู้พิจารณาหาเหตุผลอยู่เสมอในอันที่จะทำให้หน่วยของตนก้าวหน้า คือทุกคนจะช่วยกันคิด ช่วยกันหาหนทางให้หน่วยของตนเจริญขึ้น ครบถ้วนทั่ว ถ้าหน่วยใดมีผู้นำไม่ดี คนในหน่วยนั้นก็จะไม่มีปัญหาประการใด จะถามถึงกิจการในหน้าที่ก็มักจะไม่มีความเห็นหรือปัญหาใด ๆ ซึ่งเป็นการแสดงว่าคนในหน่วยนั้นสักแต่ทำงานไปตามคำสั่งไปวันหนึ่ง ๆ ไม่มีความคิดที่จะช่วยให้หน่วยของตนเจริญขึ้น

๒. สังเกตจากความภาคภูมิใจในหน่วยของตน ถ้าหน่วยงานใดมีผู้นำที่ดีจะทำให้คนในหน่วยนั้น มีความรู้สึกในเกียรติคุณของหน่วย และของผู้อยู่บังคับบัญชา ถ้ามีใครพูดถึงหน่วยของเขาแล้ว เขาจะรู้สึกภูมิใจหรือรู้สึกหยิ่งในชื่อเสียงทันที และเขาเหล่านั้นก็ใคร่ที่จะพูดแต่กิจการหรือความเป็นไปของหน่วย และของผู้นำของเขาให้ผู้อื่นฟังเสมอ

๓. สังเกตจากความอ้อมอกอ้อมใจของผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งจะสังเกตได้จากคนในหน่วยนั้น ๆ เมื่อมาทำงานตอนเช้าหรือเมื่อกลับบ้านตอนเย็นมีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงว่าการทำงานของเขาไม่มีข้อกังวลใจ หรือข้อขัดใจแก่ประการใด การทำงานของเขาได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนและเห็นใจจากผู้นำของเขาเป็นอย่างดี

๔. สังเกตจากประสิทธิภาพในการทำงาน กล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ ถ้าหน่วยของท่านทำงานได้ผลเกินเงินเดือนมาก เรียกว่ามีประสิทธิภาพสูง ถ้าทำงานแล้วไม่มีผลกำไร คือไม่คุ้มค่าใช้จ่ายก็เรียกว่าไม่มีประสิทธิภาพ (efficiency) กลายเป็นไร้ประสิทธิภาพ (deficiency) ประสิทธิภาพของงานจะสูงได้เกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น ทุกคนต้องมีจิตใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทุกคนต้องมีความคิดริเริ่ม ต้องมีความซื่อตรง ฯลฯ เหล่านี้จะเป็นไปได้อเมื่อมีผู้นำที่ดีเท่านั้น

(ยังมีต่อ)

“นาย” กับ “ลูกน้อง”

โดย.....เสวี เวชชาชีวะ บ.บ., M.A. (Indiana)

อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทความสั้นๆ เรื่อง “นายกับลูกน้อง” ที่เขียนขึ้นนี้มิใช่
เป็นบทละครหรือนวนิยายที่ตลกขบขันแต่อย่างใด แต่เป็นเรื่องราว
เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนาย (ผู้บังคับบัญชา) กับลูกน้อง
(ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา) ที่ต้องปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งในปัจจุบันนี้
ในองค์การบริหารงาน (Administrative Organization) ทั่วไป
เรามักจะได้ยินได้ฟังเรื่องการไม่ลงรอยกัน หรือการขัดแย้งใน
การทำงานระหว่างบุคคลสองประเภทอยู่เสมอ สาเหตุดังกล่าวนี้
มักจะ เป็นผล สืบเนื่อง มาจาก การไม่เอาใจใส่ในงาน ของ ลูกน้อง
ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งหัวหน้างานไม่รู้จักหาวิธีการที่จะ
ดึงลูกน้อง ของตนให้หัน มาเอาใจใส่ในการ ปฏิบัติงานให้เป็นผลดี
ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น สมรรถภาพ (Efficiency) และสัมฤทธิ์ผล
(Effectiveness) ในงานก็ย่อมจะบังเกิดขึ้นได้ยาก ความสัมพันธ์
ระหว่างหัวหน้างานกับคนงานจึงสำคัญมาก เพราะต้องอาศัย
ความร่วมมือร่วมใจซึ่งกันและกันทั้งสองฝ่าย

ทำอย่างไรเล่าถึงจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ อันที่จริงไม่เป็นของยากเลย ถ้าหากหัวหน้า
งานรู้จักความหมายของคำว่า “การจูงใจ” (Motivation) นั่นคืออะไร การจูงใจหมายถึง
การเร่งเร้าเหตุผลต่อคนงานให้ดำเนินถึงความร่วมมือ ความสำคัญในการผลิตงาน และจุดประสงค์
ในการทำงาน พยายามก่อให้เกิดความเคารพเชื่อฟังและความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างหัวหน้า
งานกับคนงาน เพื่อที่จะให้คนงานปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ

การจูงใจที่ดีนั้นควรจะเป็นไปในทางที่ทำให้

- คนงานมีความภาคภูมิใจ สำนึก และพึงพอใจในงานของตน
- มีการประสานงานที่ดีในบรรดาพวกคนงานด้วยกัน ถึงแม้จะอยู่คนละฝ่าย แต่ละคนเต็มใจจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- คนงานพึงเต็มใจใส่ใจในงานของตน และเปิดโอกาสให้ออกความคิดเห็นแนะนำปรับปรุงงานนั้น ถ้าเป็นไปได้
- คนงานยอมรับและเชื่อฟังการบังคับบัญชา
- คนงานรักษากฎข้อบังคับและระเบียบวินัยเป็นอย่างดี

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าเราจะมีวิธีการจูงใจที่ดีและเหมาะสมแล้วก็ตาม แต่ปัจจัยสำคัญที่จะจูงใจคนงานนั้นต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของงาน (work situation) และความต้องการอันเป็นมูลฐานของมนุษย์ทุกคนทั่วไป (Basic Human Desires)

ในเรื่องสถานการณ์ของงานนั้นอาจจำแนกออกเป็นข้อง่าย ๆ ได้ดังนี้ :-

- ต้องมีจุดหมายในงานที่แน่นอน ทั้งหัวหน้างานและคนงานต้องมีความรู้และความเข้าใจรวมกันที่จะปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายที่ตั้งไว้
- ต้องมีแผนงานที่วางไว้ถูกต้องอยู่แล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ได้ใช้ความรู้ความสามารถของคนให้ถูกกับงานได้ โอกาสที่จะให้งานงอกเงยและขยายตัวได้นั้นต้องมีเตรียมไว้อยู่เสมอ ทั้งนี้เป็นการดึงดูดใจคนงานให้มีความรักในงานและมีกำลังใจปฏิบัติงานเป็นผลดีได้
- ต้องมีวิธีการบริหารงานที่ดี เช่นระเบียบและวิธีการต่างๆที่ใช้ปฏิบัติ ต้องทันสมัย คือเหตุการณ์อยู่เสมอ สถานที่ทำงานควรจัดให้ถูกต้องเหมาะสม งานต้องให้เดินไปอย่างราบรื่น (work flow) นอกจากนั้นควรมีแผนปฏิบัติงาน (planning of operations) ไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นการมั่นใจว่าจะสามารถรองรับน้ำหนักของงาน (work load) ที่จะมีมาถึงได้อย่างเรียบร้อย ๆ ตลอดไป
- สถานะการณ์ของงานต้องจัดให้ถูกกับลักษณะ และเป็นที่ปลอดภัยแก่คนงาน
- งานที่ให้ทำควรพอเหมาะสมกับคุณสมบัติและความรู้ความสามารถของคนงาน งานบางชนิดเกินคุณสมบัติความสามารถของผู้ปฏิบัติไป บางชนิดผู้ปฏิบัติมีคุณสมบัติความสามารถสูงกว่า เมื่อเป็นเช่นนั้นก็จะเกิดความเบื่อหน่ายในงาน
- การมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบของคนงานต้องให้สัมพันธ์กันและกันได้งานกับงาน

ในเรื่องความต้องการอันเป็นมูลฐานของมนุษย์ทุกคนทั่วไป อาจแบ่งออกได้เป็น ๕ ชนิดคือ :-

- ความมั่นคงถาวรในงาน (Job security) หัวหน้างานควรจะบอกให้คนงานทราบถึงความมั่นคง ความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงอันจะเป็นผลแก่คนงานในภายหน้า การทำให้คนงานทราบว่าความพยายามและความสามารถในการปฏิบัติงานของเขาเป็นที่ยอมรับ และเป็นที่ซาบซึ้งแก่ผู้บังคับบัญชาทุกคน ตลอดจนบรรดาเพื่อนร่วมงานด้วยกัน นอกจากนั้นต้องช่วยคนงานปรับปรุงความรู้และฝีมือให้กว้างขวาง และคงยืนงอกงาม เพื่อก้าวให้ทันสมัยและรับกับงานที่ท้าทายใหม่ๆ ได้เสมอ

- การรับรองนับถือ (Recognition) จากผู้บังคับบัญชา บรรดาเพื่อนร่วมงานด้วยกัน และกลุ่มคนทั่วไป ที่รู้จักว่าเป็นผู้มีความสามารถในการปฏิบัติงาน เมื่อเป็นเช่นนั้นจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญ ผู้ที่ปฏิบัติงานดีควรจะยกย่องในความคิดของเขา ตลอดจนการปรับปรุงงานของตน ควรจัดรางวัลให้แก่ผู้ที่ปฏิบัติงานดีด้วย รางวัลนั้นจะให้เงินโดยให้ในทำนองเป็นการเลื่อนขั้นอัตราเงินเดือน หรือจะให้รางวัลเกียรติยศ เช่น จดหมายหรือสิ่งของจากรักคำชมเชยก็ได้

- ฐานะในสังคม (Social Status) ไม่ว่าบุคคลโดยองค์มีความปรารถนาที่จะอยู่ในวงสังคมชั้นสูง ด้วยเหตุนี้โอกาสที่จะขยับขยาย และเลื่อนตำแหน่งฐานะในการงานต้องเปิดให้แก่คนงานอยู่เสมอ เพื่อเป็นบันไดที่จะก้าวตัวเองไปสู่วงสังคมชั้นนั้นได้

- ความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction) สิ่งนี้สำคัญมาก เพราะคนงานจะมีจิตใจรักงาน และมีกำลังใจทำงานได้ก็ต่อเมื่องานที่เขาทำนั้นเป็นที่พอใจแก่เขา ดังนั้นถ้าเห็นว่สิ่งใดจะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจแก่คนงานแล้ว ควรหาทางหลีกเลี่ยงเสีย เช่น ไม่ควรให้คนงานรับผิดชอบมากเกินไปจนขอบเขตของงานที่ปฏิบัติอยู่เป็นต้น จะทำให้คนงานไม่พอใจ

- ความปรารถนาที่จะยอมรับ (Acceptance) เป็นพวกเดียวกัน คนงานทุกคนมีความรู้สึกเช่นนั้น จึงไม่ควรมีการแบ่งพวกหรือชน ควรถือว่าทุกคนเท่ากันหมด ทุกคนมีโอกาสดังแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับงานเสมอหน้ากัน ควรต้องสนับสนุนให้ทุกคนร่วมมือร่วมใจกัน

เมื่อเราวิเคราะห์การจริงใจที่เหมาะสม และสถานะการณ์ของงานดี เป็นที่สมควร
ปรารถนาของคณงานแล้ว หัวหน้างานก็ควรจะปฏิบัติงานให้ดี และเข้ากับคณงานได้ด้วย
หัวหน้าที่ดีควรปฏิบัติดังนี้คือ

- ต้องทำความคุ้นเคยสนิทสนมและพยายามรู้ความสามารถของคณงานทุกคน
- แนะนำสั่งสอนคณงานที่เข้าใหม่ให้รู้จักวิธีปฏิบัติต่าง ๆ พยายามทำให้พวกเหล่านั้นดำเนิน
ถึงความสำคัญในงาน และสร้าง ความมั่นใจในตัวเอง
- เมื่อถึงเหตุการณ์ปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด ด้วยท่าทางอย่างฉันทเพื่อนมากกว่าฉันทนาย
และบ่าว ผู้ใดที่ทำผิดด่าเร็วเป็นคเค่น ก็ควรยกย่องชมเชยผู้นั้น พยายามให้คำ
แนะนำและความคิดเห็นที่ดีและถูกต้อง ถ้ารู้ดีกว่าการทำงานของผู้ใดอยู่ต่ำกว่าระดับ
มาตรฐานต้องรับช่วยเหลือทันที
- พยายามให้คณงานทุก ๆ คนมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติและวิธีการ ในการ
แก้ไขปัญหาค่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เปิดโอกาสให้คณงานค้นคว้าวิธีปรับปรุงการปฏิบัติ
งานให้ดีขึ้น และมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นถกเถียงอภิปรายถึงเรื่องงาน
ของตน
- พยายามหาทางสนับสนุนและกระตุ้นคณงานแต่ละคนให้ชวนช่วยหาความรู้ใหม่ ๆ และ
ความชำนาญชำนาญได้ดวเพิ่มขึ้น
- แสดงให้เห็นถึงความจริงใจในการต่อสู้เพื่อคณงาน
- พยายามให้งานเดิน (work flow) ไปอย่างราบรื่นปราศจากอุปสรรค และตั้งกค
ขวาง
- กระตุ้นเตือนให้คณงานทุกคนมีความกล้าในการรับผิดชอบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- ต้องพยายามขแรงให้คณงานทราบถึง โอกาสที่จะปรับปรุงและขยายงาน และโอกาส
ที่จะขยับเขยื้อนตำแหน่งและฐานะของคณงานอยู่เสมอ

ถ้าพิจารณาเรื่องราวทั้งหมดที่กล่าวมานี้แล้ว จะเห็นว่าการขัดแย้งไม่ลงรอยกันในเรื่อง
งานระหว่างหัวหน้างานและคณงานไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ ถ้าหากทั้งสองฝ่ายปฏิบัติตนให้เป็นทีเข้าใจ
ซึ่งกันและกัน และเป็นไปตามคำแนะนำดังกล่าวข้างต้น และเป็นทีหวังอย่างยิ่งว่า สมรรถภาพ
และสมฤทธิผลในงานย่อมจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ทั้งนี้เป็นประโยชน์แก่องค์การบริหารงานทั่ว ๆ
ไปด้วย.

เรื่องของผู้บังคับบัญชา

โดย นายแพทย์ประสพ รัตนกร, พ.บ.,
แพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประสาท พญาไท

★ ★ ★

ตอนที่ ๓

“หญิงหรือชาย”

ในเมื่อโลกนี้เป็นโลกของสิ่งที่มีค่า มีชาวก็มีค่า มีน้ำก็มีไฟ และเมื่อมีชายก็มีหญิง เราจึงไม่ควรละความจริงข้อนี้ โดยเฉพาะในเรื่องของการปกครองคนด้วยแล้ว ถ้าได้พยายามศึกษา เรื่องชาย ๆ หญิง ๆ ไว้บ้างแล้ว ก็จะเป็นกำไรแก่ผู้บังคับบัญชาอย่างมหาศาล

ดังนั้นในตอนนี้จะได้นำเรื่องของผู้บังคับบัญชาควรรู้มาเล่ากันฟังเท่าที่จะสืบเสาะมาได้ คือ เรื่อง “หญิงหรือชาย” แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า จะมาให้คำแนะนำหญิงหรือผู้ชายใครจะมี ความสำคัญกว่ากัน เป็นแต่เพียงว่าจะลองวิเคราะห์ดู ว่ามีชาติอะไรมากน้อยในฝ่ายใดบ้าง ซึ่ง ความจริงทั้งฝ่ายที่มีชาติอะไรปน ๆ กันอยู่เหมือนกัน เหมือนกับที่เคยได้ยินเพื่อนฝูงปรารภกัน ว่า “เออ ? นี่แม่คนนี่ถ้าเกล็ดความเป็นผู้ชายลงสัก ๕๐% ก็จะเป็นรักโซเซว่ะ” หรือว่า “พุทโธ ? เจ้าถีนี่ ทำเป็นตัวเมียไปได้” อะไรทำนองนี้

การศึกษาเรื่องผู้หญิงหรือผู้ชาย ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้างนั้น จะช่วยให้แต่ละคนในโลกนี้ โดยเฉพาะในการปกครองคนให้แต่ละคนได้มีความสามารถปรับปรุงตนเองให้เข้ากับ คนอื่นหรือสังคมได้ โดยมีการกระทบกระทั่งกันทางจิตใจน้อยลง และการปรับปรุงตนเองที่จำเป็นที่สุด ที่มนุษย์ต้องมกคระหว่างชายกับหญิง เพราะคนเราในโลกนี้ถ้าจะแบ่งง่าย ๆ ก็มีชาย กับหญิงเท่านั้น และเป็นเรื่องของครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสร้างความรัก หาก ว่าทำทางและพันเพนของผู้ชายแตกต่างจากผู้หญิงอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ การจัดหรือปรับตัวเอง ก็ทำไม่ได้ แต่ยิ่งเคราะห์ที่เรามีคุณสมบัติแตกต่างกันเป็น แต่ เพียงว่า มีอวัยวะ หรือ สภาพจิตใจแต่ เพียงบางส่วนของร่างกายให้เห็นว่าเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย แต่รากฐานเดิมก็มีสภาพเหมือนกันในทาง เจริญเติบโต และทางกายวิภาค

การพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างจิตใจของชายและหญิง นับว่ามีข้อที่น่าสนใจมาก
อยู่ เช่นการศึกษาในเรื่องเชาวน์หรือปัญญา พบว่าเชาวน์ของชายและหญิงไม่แตกต่างกันมาก
แต่ถ้าในกลุ่มคนมาก ๆ จะพบว่าหญิงจะมีปัญญาหรือเชาวน์คล้าย ๆ กัน ส่วนผู้ชายมีความสูงต่ำ
กว่ากันมาก บางคนก็เฉลียวฉลาด แต่บางคนก็เฉื่อย ๆ พอสัก ค่อยเห็นผู้ชายบางคนจึงเป็น
ช้างเท้าหน้าได้ แต่อีกบางพวกก็ถูกจูงมกเสียพอแรง มีความหลงใหลง่าย ๆ หลอนจะชนกันเป็น
ปกติ จะชกไม่เก่งเป็นไม ๆ ทงทันทนาเป็นธรรมชาติโลก

เท่าที่เคยศึกษาคนคิดอย่างตลกพบว่าเป็นในผู้ชายมากกว่าหญิงหลายเท่าตัว เด็กหญิงก็พูดได้
เร็วกว่าเด็กชาย และจะเห็นได้ว่าคณะอักษรศาสตร์ มีแต่สาว ๆ ทั้งนั้น เกี่ยวกับความสนใจใน
ผู้ชายคุณจะมีเรื่องแนวความคิดและความลึกซึ้งมากอยู่ ส่วนหญิงมักจะสนใจในงานภาคปฏิบัติและ
งานประเภท หรือจะว่าง่าย ๆ ก็ว่าชายเป็นฝ่ายบริหาร และหญิงเป็นฝ่ายบริการ คือฝ่ายหนึ่ง
วางหลักและอีกฝ่ายหนึ่งดำเนินการตามหลักเกณฑ์ นี่ว่าโดยส่วนรวมในกิจการทั่วไป ไม่ใช่เรื่อง
ในบ้านในเรือน เพราะบางทีคนผู้ชาย ๆ บางคนเวลาที่บ้านก็เข้าครัวอย่างสง่างามด้วยมือที่ตาย
เหมือนกัน

โดยทั่ว ๆ ไป ผู้ชายมักมีความพยายามทำอะไร ๆ ไปจนสำเร็จ ส่วนหญิงนั้นมักจะ
เปลี่ยนแปลงง่าย เปลี่ยนจากความคิดหนึ่งไปสู่อีกความคิดหนึ่ง และปฏิบัติยาหนึ่งไปยังปฏิบัติยา
หนึ่ง อันนี้เป็นสาเหตุที่น่าเอ็นดูมากของหญิง เพราะช่วยให้หนุ่ม ๆ ที่ใจคอออกแฉะสักหน่อยแล้ว
สามารถมองน้องสาวได้ผลดีบ่อย ๆ

คามปกติผู้ชายมีความพอใจในเรื่องเพศมากกว่าหญิง แต่ในเวลาเดียวกันมีความทะเยอ
ทะยานที่จะสร้างครอบครัว ดังนั้นความไม่สม่ำเสมอในเรื่องนี้ จึงไม่ค่อยกระทบกระเทือนความ
รู้สึกของชายมากเท่าหญิง คำว่าผิดศีลธรรมสำหรับหญิงย่อมหมายถึงการผิดที่ไม่มี ความซื่อสัตย์
ไม่มีความเคารพคนที่ตนเป็นเจ้าของ แต่ในผู้ชายเป็นเรื่องที่แปลกไปกว่านั้น คือเรื่องเกียรติและ
ความสำคัญเป็นจุดที่เด่นกว่า

ทางด้านครอบครัว ทั้งชายและหญิงต่างมีความพยายามในเรื่องเลี้ยงดู และครอบครัว
หญิงนั้นมักทนเองเหมือนส่วนหนึ่งของครอบครัว แต่ผู้ชายพลาดกความ คือต้องการว่าครอบ
ครัวเป็นส่วนหนึ่งของตนเอง เป็นพแบบ ต้องการความเคารพ และให้ผู้อื่นสนใจ ถ้าตั้งใจ
ของผู้ชายจึงเป็นไปคามแรงดันในการยกตนของเขา อย่างเช่นผู้ที่คิดว่าทำงานโดยไม่คำนึงถึงเงินจ้าง

รางวัล พยายามทำทุกอย่างในทางบังคับตัวและสร้างตัว ต้องการมีชื่อมีกำลังทรัพย์ การมี
ทรัพย์หรือหลักฐาน ทำให้ผู้ชายสามารถสร้างกำลังและความมั่นคงของครอบครัว

ผู้หญิงเป็นผู้สร้างชีวิตใหม่ขึ้น ความพยายามของหญิงจึงเป็นไปในทำนองให้มีการสืบพห
พันธุถ่ายทอดกันไป เช่นการเลี้ยงลูกก็สนใจอยู่แต่ถึงเต้านม ต้องการให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปใน
การสร้างเสริม จะมีความไม่พอใจหรืออิจฉาถ้าหากความมุ่งหมายอันถูกเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น
ความพยายามต่างๆ จะต้องเป็นไปเพื่อสำหรับตัว สำหรับสามี และทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างเพื่อลูก
เพื่อครอบครัว ผู้หญิงจะพอใจรักผู้ชายที่มั่งคั่งมากกว่าพอๆกับชาย ยังมั่งคั่งยัง มีหลักฐานยกย
ยอรับรองความสนใจจากหญิงได้ค้ำขึ้น เพราะหญิงต้องการใช้ถึงเต้านมเพื่อครอบครัว และมัก
จะขาดความอดทน ถ้าหากต้องทำถึงเต้านมเพื่อผู้ชายหรือบุคคลอื่น หรือสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวกับ
ครอบครัว

เรื่องการเกี้ยวของระหว่างชายหรือส่วนประกอบ ของ การ เป็นหญิง และ เป็นชายนั้นเป็น
เรื่องละเอียดดัดจริตอยู่สักหน่อย แต่พอจะกล่าวกว้างๆ ได้ว่า ไม่มีผู้ชายคนใดจะมีธาตุของ
ความเป็นชาย ๑๐๐ % หรือหญิงมีธาตุหญิง ๑๐๐ % แต่มักเป็นทำนองที่ว่าชายก็คือนาย ๘๐ % บวก
กับหญิง ๒๐ % หรือหญิงก็คือนาย ๘๐ % บวกกับชาย ๒๐ % เพราะถ้าชายแก่ชาตชายไปก็จะกระ
ด้างเหี้ยมโหด และหญิงแก่ชาตหญิงไปก็จะอ่อนแอเป็นนุ่น อยู่ในโลกันไม่ได้ และการที่กล่าวเป็น
เปอร์เซ็นต์ข้อใดข้อหนึ่งเป็นการเปรียบเทียบเท่านั้นไม่ใช่จะจริงจกมากนัก นอกจากนั้นก็กล่าวกันว่า
ผู้ชายก็เหมือนผู้หญิงที่แข็งแรงคนหนึ่ง และผู้หญิงก็คือนายที่อ่อนแอคนหนึ่ง ส่วนผสมของชาย
และหญิงก็เปลี่ยนแปลงไปตามนี้ เช่นถ้าผู้ชายมีความสามารถในทางสร้างเหมือนนักประพันธ์
ช่างเขียน นักประดิษฐ์ ก็เพราะมีเชื้อผู้หญิงอยู่ในตัวมาก มีความละเอียดมาก ระมัดระวังมาก
ทั้งในกริยาท่าทีก็เป็นหญิงมาก ทั้งไปรดเข้าใจไว้ด้วยว่า ส่วนผสมของนิสัยในต่างประเทศใดคน
ใดคนหนึ่ง ไม่ได้ทำให้ช่วยในการปรับปรุงตัวเองมากนัก แต่มักจะช่วยให้เกิดความปกติขึ้น
ได้ง่ายๆ

ในบรรดาผู้หญิงที่มีความสำเร็จในการเลี้ยงชีพตัวเอง ก็มักเป็นเพราะมีเชื้อผู้ชายอยู่ใน
ตัวมาก รวมทั้งรูปร่างหน้าตา ข้อดีต่างๆ แต่ถ้ามีความคับแค้นในชีวิต ในบ้านหรือที่ที่มีความ
เป็นหญิงถ่วงอยู่มาก ก็ไม่สามารถจะจัดการกับตัวเองให้เหมาะสมได้หรือต่อสู้กับอุปสรรคของ

ชีวิตได้ และตั้งหน้าตั้งตาคอยหวังเพิ่มความอ่อนแอมาก ถ้าหากจะให้อยู่ในโลกนี้ความลำบาก
ในชีวิต ก็ต้องมีสิ่งช่วยเหลือมาบ้างใจและมีผู้ช่วยคอยกระตุ้นเพราะผู้หนึ่งเป็นเพศที่ถูกชักจูงง่าย
อบรมง่าย เปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ง่าย เรื่องของแฟนจึงเป็นเรื่องของหญิงทุกลมหายใจ
ไม่ว่านิวลลหรือแฟนกระสอบ ก็มีความนิยมเขาว่ากันว่าอย่างนั้น

เท่าที่เล่าอะไร ๆ มาคงแค่นึกเกี่ยวกับหญิงกับชายนั้น ก็เป็นแต่เพียงพูดกว้าง ๆ เหมือน
กับจะบอกว่าถนนราชดำเนินนั้นตั้งอยู่ที่ไหนจากไหนถึงไหน ไม่ได้ว่าถึงชอกเด็กแยกน้อยที่มีอีก
มาก หรือตึกรวมที่ตงอยู่ระหว่างทางมีอะไรบ้าง ดังนั้นเราก็น่าจะสนใจของศึกษากันดูบ้าง บาง
ที่จะช่วยให้ความเป็นอยู่ หรือ ความสัมพันธ์ ระหว่างเพศ เป็นไปใน กรอบในวัฒนธรรม อันดี ยังชน
โดยเฉพาะการให้เกียรติกันระหว่างเพศ ตามที่ชอบที่ควร และโดยเฉพาะหนุ่มสาวจะได้ไม่มั่ว
มั่วกันนัก จะอย่างไรก็ตามที่ความมานพุดถึงรากของชายหญิงโดยทั่วไปคือไม่มีการเจาะจง ว่ากัน
ถึงชายทุกเหล่าตั้งแต่เกาะทะเลใต้ถึงชาวเอเซียไม และสาวตั้งแต่รุ่นคอกค้าบรพ จนถึงรอกแอนด
ไรด และรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ ที่พอจะค้นได้ ประโยชน์อันยิ่งใหญ่อีกอันหนึ่งในการเรียนรู้
เรื่องหญิงชาย ก็คือการสร้างความรู้เข้าใจอันดีระหว่างเพศ อย่างเช่นในเรื่องอารมณ์ของชาย
และหญิงนั้นก็ต่างไม่เหมือนกัน เช่นเมื่อสุภาพสตรีเขามอกออกปากว่า “รัก” ก็หมายความว่า
รักจริง ๆ แต่ทว่าสุภาพบุรุษท่านมักจะส่งจดหมายที่เสียแยะมาก ที่ท่านว่า “รัก” จึงมักแปลว่า
“เอ ? ขอตรึงตรองดูก่อน” เท่านั้นเอง

ท้ายนี้ขอพูดซ้ำอีกครั้งว่า ความเข้าใจอันดีระหว่างเพศ ย่อมจะนำความสุขมาสู่ชีวิต
ของเราท่านได้เป็นอย่างดีโดยแท้จริง และถ้าผมจะกล่าวยาวอะไรไปก็หย่อนด้วยด้วยคุณิ และ
คุณุติ จึงขอจบด้วยการอ้างคำกลอนจากบทประพันธ์ที่มีชื่ออันหนึ่งว่า

“ธรรมดาหญิงชายทั้งหลายไซ้
ถ้าหากไร้เพื่อนยากลำบากแสน
หากมีมิตรจิตหายระคายแค้น
รดีใดใดไม่แมนไมตรีรดี”

ระบบราชการพลเรือนในประเทศสแกนดิเนเวีย

โดย.....บุญชนะ อัทธกร เนติบัณฑิต M.A. (Indiana)
 อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ความนำ

โดยที่ประเทศในแถบสแกนดิเนเวีย คือ เดนมาร์ก สวีเดน และนอร์เวย์เป็นประเทศเล็กที่มีพลเมืองไม่มากนัก และโดยที่ยกย่องว่าเป็นประเทศประชาธิปไตยชั้นเยี่ยม ฉะนั้นการที่เราจะศึกษาทราบความเป็นอยู่ของระบบราชการพลเรือนในประเทศเหล่านั้น คงจะมีประโยชน์ในการที่จะนำมาเป็นตัวอย่างทั้งในทางการศึกษาและในทางปฏิบัติพอสมควรกับสภาพการณ์ของประเทศเรา ข้าพเจ้าจึงได้รวบรวมเขียนขึ้นไว้พอเป็นแนวตั้งต่อไป

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

ในประเทศทั้งสามนั้น ไม่มีองค์การส่วนกลางสำหรับควบคุมดำเนินงานอย่าง ก.พ. ของเราและของอังกฤษหรือของสหรัฐ แต่แต่ละประเทศเจ้ากระทรวงทบวงกรมจะทำหน้าที่อย่าง ก.พ. แต่ทั้งนี้ใช้ระบบคุณวุฒิ (merit system) เป็นการทั่วไป และถือเป็นหลักว่าการบรรจุแต่งตั้งบุคคลต้องเป็นไปตามคุณวุฒิ และต้องผ่านการสอบแข่งขันเป็นการทั่วไปเสียก่อน "ระบบคุณวุฒิ" นี้ แม้ในองค์การสาธารณูปโภคต่างๆ ของรัฐบาลก็นำไปใช้เป็นการทั่วไป และได้ผลดี เช่นองค์การไปรษณีย์ รถไฟ โทรเลข โทรศัพท์ ฯลฯ เป็นต้น

ฐานะและสิทธิของข้าราชการพลเรือน

ถึงแม้ว่าจะไม่มี ก.พ. ทำหน้าที่วางมาตรฐานข้าราชการพลเรือนก็ตาม แต่ฐานะของข้าราชการพลเรือนก็มั่นคงมาก และอาชีพข้าราชการพลเรือนในประเทศทั้งสามนั้นก็เป็นที่ยอมรับนับถือว่าเกียรติสูง กฎหมายต่างๆ ที่มีอยู่ก็รับรองสิทธิของข้าราชการพลเรือนในอันจะตั้ง "สมาคมลูกจ้าง" ขึ้น ทำนองเดียวกับสหภาพแรงงานอื่นๆ สมาคมทำนองนี้มีอยู่ทั่วไปในประเทศเหล่านั้น อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ก็มีกฎหมายแบ่งชั้น แบ่งชั้นเป็นอย่างดี และระบบบำนาญเท่าที่เป็นอยู่ก็นับว่าเป็นที่พอใจเป็นอันมาก

สิทธิในทางการเมือง

ที่สำคัญที่สุดก็คือ ข้าราชการพลเรือนในต่างประเทศนั้นมีสิทธิในทางการเมืองอย่างเต็มที่ เป็นพิเศษ ในระหว่างรับราชการอยู่ก็อาจจะสมัครรับเลือกตั้งได้ ในสภาพที่แทนราษฎรของ ประเทศเหล่านั้น โดยปกติจะมีข้าราชการพลเรือนที่เพิ่งลาออกจากราชการ และได้รับเลือกตั้ง เข้าไปอยู่เต็มอและเป็นปกติ

ศาลข้าราชการพลเรือนและความมั่นคงในฐานะของข้าราชการพลเรือน

ข้าราชการพลเรือนในประเทศ สแกนดิเนเวียมีสิทธิพิเศษเกี่ยวกับฐานะ ของตนเองมาก เช่นในประเทศเดนมาร์กมีพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนบัญญัติว่า การโยกย้ายข้าราชการ พลเรือนนั้น จะกระทำโดยพลการและปราศจากเหตุผลที่เป็นธรรมไม่ได้ ต้องไม่เป็นการฝืนใจ ของข้าราชการผู้นั้น ๆ จึงจะย้ายได้ นอกจากนั้นกฎหมายยังกำหนดให้มีศาลพิเศษสำหรับพิจารณา ข้อพิพาทระหว่างสมาคมหรือองค์การของข้าราชการ กับรัฐบาลด้วย

ในประเทศนอร์เวย์ กฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติว่า จะได้ข้าราชการพลเรือนออกไม่ ได้ เว้นแต่จะมีการประชุมพิจารณา และแจ้งให้ข้าราชการผู้นั้นทราบล่วงหน้าเสียก่อน และ การพิจารณานั้นต้องกระทำโดยชอบด้วยกระบวนการพิจารณาในศาลที่ได้จัดตั้งขึ้น การโยกย้าย ข้าราชการจะกระทำโดยการฝืนใจของผู้ถูกย้ายไม่ได้ ตามพระราชบัญญัติที่ประกาศใช้เมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๓ ได้บัญญัติให้ตั้งศาลข้าราชการพลเรือนขึ้นเพื่อพิจารณาข้อ พิพาทระหว่าง ข้าราชการ กับ รัฐบาลด้วย

การพ้นจากตำแหน่งและการโยกย้าย

ในประเทศสวีเดน กฎหมายรัฐธรรมนูญห้ามการตั้งให้ข้าราชการพ้นจากตำแหน่ง เว้น แต่จะมีการพิจารณาและวินิจฉัยเสร็จแล้ว และยิ่งกว่านั้นยังรับรองสิทธิต่าง ๆ ของข้าราชการ มิให้ต้องถูกโยกย้ายโดยไม่เป็นธรรม เว้นแต่ข้าราชการคนนั้นเองจะยื่นคำร้องขอให้ย้าย คอมา ภายหลังรัฐสภาสวีเดนได้ออกกฎหมายเพิ่มอัตราเงินเดือนข้าราชการให้สูงขึ้น และในขณะเดียวกันได้แก้ไขหลักการในเรื่องโยกย้ายดัดเปลี่ยนบ้างเล็กน้อย ตามกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ ได้บัญญัติไว้ว่า ในกรณีพิเศษถ้าข้าราชการผู้ใดได้รับเลื่อนอัตราเงินเดือนสูงขึ้น ข้าราชการผู้นั้น

อาจจะถูกย้ายไปโดยไม่ต้องได้รับการเห็นชอบของเขาก่อนก็ได้ หรือในกรณีที่มีการปรับปรุง
แบ่งส่วนราชการใหม่ ข้าราชการผู้นั้นก็อาจจะถูกโยกย้ายได้เหมือนกัน

สิทธิทางการเมืองในสวีเดน

นอกจากสิทธิดังกล่าวแล้ว ข้าราชการพลเรือนสวีเดนย่อมมีสิทธิเต็มที่ในอันจะมีส่วนร่วม
ในกิจการทางการเมือง และอาจจะได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติก็ได้ กฎหมายของ
สวีเดนคุ้มครองสิทธิของข้าราชการพลเรือนให้ปลอดจากการปฏิบัติอย่างอคติของ พรรคการเมือง
เป็นอันมาก กล่าวคือ ไม่ว่าพรรคการเมืองใด จะมีอำนาจขึ้นมา ก็จะไปแตะต้องสิทธิของ
ข้าราชการพลเรือนไม่ได้

ข้าราชการพลเรือนชั้นสูง

การแต่งตั้งข้าราชการชั้นยอดและชั้นสูง ซึ่งมีหน้าที่วินิจฉัยปัญหาทางนโยบายนั้น มัก
จะเป็นการแต่งตั้งเฉพาะกาล และการให้พ้นจากตำแหน่ง มักจะไม่มีการประชุมพิจารณาหรือมี
การแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ข้าราชการที่รับตำแหน่งชั้นยอดและชั้นสูงเหล่านี้ โดยมากมักจะดำรง
สองตำแหน่งพร้อมกันคือ ดำรงตำแหน่งชั้นยอด และชั้นกลาง ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองสิทธิใน
การโยกย้ายและการพ้นจากตำแหน่งด้วย ดังนั้นพอพ้นจากตำแหน่งชั้นยอด ก็ยังมีตำแหน่งชั้น
กลางเหลืออยู่ ฐานะในเรื่องนี้คล้ายๆ กับในประเทศไทย ซึ่งข้าราชการชั้นรัฐมนตรีมาดสมัย
ก็ดำรงตำแหน่งอธิบดีและปลัดกระทรวงด้วย ว่าโดยทั่วไปการได้และปลดข้าราชการชั้นยอดที่
ได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษเฉพาะกาลนั้น เรียกได้ว่าไม่มีเลย

การแต่งตั้งบรรจุข้าราชการพลเรือน

รัฐธรรมนูญสวีเดนบัญญัติไว้ด้วยว่า การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนต้องใช้ระบบคุณวุฒิ
เป็นหลัก ถ้ามีอัตราตำแหน่งว่างลง หน่วยราชการพลเรือนจะต้องออกประกาศให้บุคคลที่มีวุฒิ
เข้าสมัครได้เป็นการทั่วไป และเมื่อครบวาระสมัครทั่วไปแล้ว ข้าราชการผู้ที่มีหน้าที่พิจารณา
คัดเลือกจะเสนอรายชื่อบุคคลที่ควรได้รับการบรรจุอีกชั้นหนึ่ง บุคคลที่ไม่มีชื่อในบัญชีคัดเลือก
อาจจะยื่นคำร้องคัดค้านก็ได้ และเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาจะยื่นเสนอไปยังหัวหน้ากระทรวงทบวงกรม
เจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาซ้ำต่อไป

คณงานของรัฐบาล

บรรดาคณงานของรัฐบาลกลางที่ไม่ได้รับสิทธิอย่างข้าราชการนั้น ก็มีสิทธิพิเศษตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายแรงงาน; ก็อาจจะเจรจาคัดรองกันได้ตามกฎหมาย และตามสัญญาที่ทำไว้ แต่บรรดาคณงานของรัฐบาลท้องถิ่นนั้น ถือว่าไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญเหมือนกับคณงานของรัฐบาลกลาง

หนังสือพิมพ์กับข้าราชการ

ข้าราชการและพนักงานของรัฐบาลต้องเปิดเผยทุกกมลทำงานของรัฐอย่างเปิดเผยต่อประชาชน กฎหมายรัฐธรรมนูญของสวีเดนรับรองเสรีภาพของหนังสือพิมพ์อย่างเต็มที่ หนังสือพิมพ์อาจจะขอเข้าตรวจทะเบียน ประวัติของข้าราชการได้ทุกคนเสมอ ยกเว้นเฉพาะเรื่องลับอันเกี่ยวกับกิจการทางทูตและทหารเท่านั้น

สรุป

ผลของการ รับรองสิทธิ และฐานะ อย่างกว้างขวาง ของข้าราชการพลเรือน ของ ประเทศ สแกนดิเนเวียนี้ พอดีกล่าวได้ว่ามีสภาพและลักษณะเป็นตามประการ คือ

๑. ผลของราชการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงมาก
๒. สภาพของระบบประชาธิปไตยในประเทศทั้งสามนั้นดำเนินไปอย่างดี ไม่มีอะไรขัดข้องเกี่ยวกับการบริหารราชการพลเรือน
๓. ทำให้ราชการได้บุคคลดี ๆ เข้ามาทำงาน และข้าราชการทุกคนอุทิศเวลาให้แก่ ราชการอย่างเต็มที่พอใจ

รายชื่อเอกสารไปรษณีย์

Ben A. Arneson, The Democratic Monarchies of Scandinavia, D. Van Nostrand Co., N.Y., 1949

ปัญหาและทางปฏิบัติ

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

โดย . . . ประวิณ ฅ นกร บ.บ.

หัวหน้ากองวินัยและเรื่องราว สำนักงาน ก.พ.

ปัญหาใหม่

๓๕๐. ถาม ในกรณีที่ผู้รักษากรแทน ในตำแหน่งบำไม่เขต ไม่อาจปฏิบัติราชการประจำ ณ สำนักงานบำไม่เขตได้ในบางครั้ง ผู้ช่วยบำไม่เขตจะมีอำนาจและหน้าที่เข้าหลักเกณฑ์ เป็นผู้รักษากรแทนได้หรือไม่

ตอบ ผู้รักษากรแทนในตำแหน่งบำไม่เขตตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ย่อมมีอำนาจและหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษากรแทน ซึ่งความในมาตรานี้ได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้ว ฉะนั้นเมื่อผู้รักษากรแทนในตำแหน่งบำไม่เขตไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำได้บางครั้ง ผู้ช่วยบำไม่เขตย่อมเป็นผู้รักษากรแทนได้ตามความในมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๖ (แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘) (มติ ก.พ. ชุดข้อหารือของกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร. ๒๖๒๘/๒๕๐๐ ถ.ว. ๕ ก.พ. ๒๕๐๑)

๓๕๑. ถาม จะแต่งตั้งดำรงวัตรฐาภิบาลจัตวาหรืออนามัยอำเภोजัตวา ให้ดำรงตำแหน่งดำรงวัตรฐาภิบาลตรี หรืออนามัยอำเภอตรี ตามมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ เช่นเดียวกับแต่งตั้งเดิม ให้ดำรงตำแหน่งประจำแผนก จะได้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อเป็นกำลังใจที่จะได้พิจารณาเลื่อนเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี ตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ หรือไม่

ตอบ ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวาที่ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เช่น ดำรงวัตรฐาภิบาลจัตวา หรืออนามัยอำเภोजัตวา กรมอนามัย อาจได้รับการแต่งตั้ง

ให้ดำรงตำแหน่งสารวัตรสาภิบาลตรี หรืออนามัยอำเภอตรี ซึ่งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๔๗ (พ.ศ. ๒๔๗๗) เทียบกับตำแหน่งประจำแผนกได้ ตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๗ (มติ ก.พ. ตอบข้อหารือของกรมอนามัยตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ๒๔๕๕/๒๕๐๐ ลว. ๕ ก.พ. ๒๕๐๐)

๒๕๒. ถาม จังหวัดหนึ่งพิจารณาจะปรับปรุงอัตราเงินเดือน ข้าราชการพลเรือน ชั้นจตุราธิบดี ๓ ชั้น ๗๐ บาท ข้าราชการชั้นจตุราธิบดี อธิบดีพิเศษ ชั้น ๗๐ บาท แต่ข้าราชการผู้หนึ่งเรื่องอยู่ระหว่างการสอบสวน จึงได้ขอการเลื่อนเงินเดือนไว้ ระหว่างที่รออยู่ ข้าราชการผู้หนึ่งซึ่งเป็นผู้สอบแข่งขันมาข้าราชการพลเรือนชั้นตรีของกรมที่สังกัดได้ ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี เพื่อทดรองให้ปฏิบัติราชการในตำแหน่งในอีกจังหวัดหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป ต่อมาการสอบสวนเรื่องนั้นเสร็จสิ้นแล้ว ไม่มีมูลความผิด จังหวัดเดิมจึงได้มีคำสั่งตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ ให้เลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการผู้หนึ่งจากชั้นจตุราธิบดี อธิบดี ๓ ชั้น ๗๐ บาท เป็นชั้นจตุราธิบดี อธิบดีพิเศษ ชั้น ๗๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป ดังนั้นคำสั่งของจังหวัดเดิมที่ให้เลื่อนอันดับเงินเดือนจะเป็นผลบังคับใช้ได้หรือไม่

ตอบ โดยเหตุที่ข้าราชการผู้หนึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีในจังหวัดใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๐ แล้ว จังหวัดเดิมจะพิจารณาสั่งเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการผู้หนึ่งจตุราธิบดี อธิบดีพิเศษ ชั้น ๗๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นเวลาที่ข้าราชการผู้หนึ่งมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีแล้ว และไม่ได้ครองอัตราเงินเดือนชั้นจตุราธิบดีอยู่ ไม่เป็นการถูกต้อง เพราะเป็นการสั่งเลื่อนในอัตราที่ว่างซึ่งไม่มีบุคคลรับอยู่ (มติ ก.พ. ตอบข้อหารือของกรมที่ดิน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ๔๔๓๐/๒๕๐๐ ลว. ๑๓ มิ.ก. ๒๕๐๐)

๒๕๓. ถาม ถ้ามีตำแหน่งผู้อำนวยการกอง, รองอธิบดี, รองปลัดทบวง, หรือรองปลัดกระทรวงอยู่ และตำแหน่งนั้นว่างลง จะเลื่อนข้าราชการชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้น จะต้องให้ ก.พ. พิจารณาอีกหรือไม่

ตอบ ต้องให้ ก.พ. พิจารณาอีกเช่นเดียวกับที่ ก.พ. ได้พิจารณาในการให้มีตำแหน่งนครนายกแรก (มติ ค.ร.ม. น.ว. ๕๑/๒๕๐๐ ลว. ๑๗ มิ.ธ. ๒๕๐๐)

ปัญหาพิเศษ

คุณกระแส ศาสตรสิงห์ โรงพยาบาลระยอง ถามว่า:-

ถาม ๑. ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๐ (พ.ศ. ๒๕๐๐) ความในข้อ ๓ ที่ว่า "ต้องมีความรู้ตามความในข้อหนึ่งข้อใด" นั้น ผมเข้าใจว่าพิมพ์ผิด เพราะความควรจะเป็นว่า "ต้องมีความรู้ตามความในข้อใดข้อหนึ่ง" จึงจะถูก ขอให้เทียบฉบับอื่นๆ และวินิจฉัยคำถามหลักภาษาไทยดู ผมได้ตรวจดูในราชกิจจานุเบกษาแล้วก็เห็นพิมพ์เหมือนกันทุกแห่ง หรือคุณมีความหมายเหมือนกัน

คำตอบ

กฎหมายสมัยใหม่ ใช้คำว่า "ข้อหนึ่งข้อใด" จึงได้แก้คำในกฎ ก.พ. ฉบับนี้ให้สอดคล้องกันด้วย ทั้งนี้เป็นความเห็นของนักนิติบัญญัติทางสภาผู้แทนราษฎรที่เห็นว่า ต้องว่าถึง "ข้อหนึ่ง" เสียก่อน แล้วจึงจะว่า "ข้อใด"

ถาม ๒. ตามความในข้อ ๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๕ (พ.ศ. ๒๕๐๐) นั้น คำว่า "ผู้ที่จะได้เงินเดือนจะต้องรับราชการอยู่ในบังคับบัญชาของผู้อำนาจสั่งจ่ายเงินเดือน" นั้น ข้อความดังกล่าวผมเข้าใจว่า ต้องเป็นผู้บังคับบัญชาคนเดิมที่ส่งลงโทษไว้หรือไม่ หรือจะเป็นคนใหม่ที่ถูกลงโทษย้ายไปอยู่ใหม่ด้วยก็ได้ รอยกตัวอย่าง ๒ ข้อว่าอย่างไรจะถูก คือ

(๑) นาย ก. รับราชการในโรงพยาบาลของจังหวัดหนึ่ง กระทำผิดวินัยเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๔๙๙ ถูกตัดเงินเดือน ๓๐% มีกำหนด ๓ เดือน (หมดเขตการตัดคือเดือน ก.พ. ๒๕๐๐ โดยตัดแต่ ม.ค.-ก.พ. ๒๕๐๐) เป็นอันว่าในปี ๒๕๐๐ ก็จ่ายเงินเดือนไม่ได้ ครั้นต่อมาปี ๒๕๐๑ จึงได้เงินได้โดยผู้บังคับบัญชาคนเดิม

(๒) เช่นเดียวกับข้อ (๑) แต่สมมติว่าในปี ๒๕๐๐ นาย ก. ถูกลย้ายให้ไปรับราชการที่โรงพยาบาลของอีกจังหวัดหนึ่งเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๐๐ ครั้นถึงปี ๒๕๐๑ ผู้บังคับบัญชาคนใหม่จะจ่ายเงินเดือนก็ได้โดยขัดกับความในข้อ ๗ ดังข้าง ถ้าได้เงินได้โดยถือว่านาย ก. ที่อยู่ในบังคับบัญชาของผู้อำนาจสั่งเดือนตามข้อ ๗ (เพราะไม่ระบุให้ชัดแจ้ง) ความในตอนต้นที่ยกมาปรากฏจากความหมาย เพราะข้าราชการทุกคนก็ต้องรับราชการอยู่ในบังคับบัญชาของผู้อำนาจสั่งจ่ายเงินเดือนด้วยกันทั้งนั้น ดังนี้

คำตอบ

ความตอนของข้อนี้ไม่เกี่ยวกับการลงโทษ แต่หมายความว่า ในวันออกคำสั่งเลื่อนชั้น เงินเดือนนั้น ผู้ที่จะได้เลื่อนชั้นเงินเดือนต้องรับราชการอยู่ในบังคับบัญชาของผู้ตั้ง ถ้าออกไปแล้วก็ตก ภายหลังแล้วก็ตก ผู้บังคับบัญชาจะสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้โดยถือว่าเลื่อนย้อนไปถึงวันที่ ๓ มกราคม ซึ่งผู้หนึ่งรับราชการอยู่อย่างนั้นไม่ได้ ถ้าโอนไปแล้วผู้บังคับบัญชาเดิมก็สั่งเลื่อนไม่ได้ ต้องให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวใหม่เป็นผู้ตั้ง ดังตัวอย่าง (๒) ที่คุณยกมานั้น ผู้บังคับบัญชาใหม่สั่งเลื่อนเงินเดือนได้ ไม่ขัดแต่อย่างใด แต่ถ้าโอนในปี ๒๕๐๓ ต้องให้ผู้บังคับบัญชาเดิมสั่งเลื่อนเงินเดือนในปี ๒๕๐๓ เสียก่อนตามมติคณะรัฐมนตรี

คำถามของคุณเข้าใจว่าจะข้อใจความในข้อ ๗ ตอนต้นที่ว่า “ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๓ (๑)” คุณคงเข้าใจว่าประกอบความตอนท้ายคือ ประกอบคำว่า “ผู้ที่จะได้เลื่อนชั้นเงินเดือนต้องรับราชการอยู่ในบังคับบัญชาของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือน” ด้วย คุณจึงได้เข้าใจไปถึงเรื่องลงโทษตามข้อ ๓ (๑) จึงได้เข้าใจคลาดเคลื่อนไป ความจริง คำว่า “ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๓ (๑)” นั้น ประกอบแต่ความตอนต้น คือ ตอนที่ว่า “ตามปกติให้เลื่อนชั้นเงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคมของปีที่ได้เลื่อนนั้น” เท่านั้น หาได้ประกอบความตอนท้ายที่คุณสงสัยนั้นด้วยไม่

คุณนิพนธ์ แสงศร ถามว่า :-

ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุรา อินันพิเศษ ชั้น ๘๐ บาท ตำแหน่งเสมียนพนักงานแผนกสรรพากร ผู้สอบคัดเลือกกลุ่มผู้บริหารอำเภอตรี ของกรมสรรพากรได้ แต่ไม่มีตำแหน่งว่างบรรจุ และข้าราชการผู้นั้นได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งต้องรับผิดชอบในการเงินและมีปริมาณงานในหน้าที่เป็นจำนวนมาก จึงหวัดเห็นสมควรจะขอกำหนดให้เป็นชั้นประจำแผนก โดยปรับเงินเดือนชั้นจตุราเป็นชั้นตรีให้เฉพาะราย จะมีทางทำได้หรือไม่

คำตอบ

การปรับอัตราชั้นจตุราเป็นชั้นตรี ขอไปยัง ก.พ. เพื่อให้ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๒๔ ได้ แต่ ก.พ. จะอนุมัติหรือไม่ ย่อมแล้วแต่ผลการพิจารณา อย่างไรก็ตาม ผู้สอบคัดเลือกได้จะต้องบรรจุเรียงลำดับที่ที่สอบได้ จะปรับอัตราเฉพาะรายบรรจุให้ข้ามลำดับที่ทำได้ไม่

สมาชิกเลขที่ ๖๖๐ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ถามว่า :-

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสอบตามมาตรา ๘๔ นั้น จะแต่งตั้งใครอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านมิให้ผู้ใดเป็นกรรมการสอบสอบคนใดหรือไม่ อย่างไร ?
๒. การเทียบวิทยะฐานะนักธรรมเปรียญ เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการนั้น มีหลักเกณฑ์วางไว้อย่างไร จึงจะสมบูรณตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗.
๓. นาย ก. เข้ารับราชการในตำแหน่งเสมียนพนักงาน โดยผู้ว่าราชการฯ ออกคำสั่งบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั่วคราว รับเงินเดือนๆ ละ ๓๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๓๓ พ.ย. ๘๖ โดยยุบอัตราสามัญลงเป็นอัตราสามัญชั่วคราวเพื่อรอการสอบแข่งขันฯ ครั้นต่อมา นาย ก. สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนสามัญ ชั้นจตุรา อันดับ ๓ ได้ ผู้ว่าราชการฯ ออกคำสั่งบรรจุแต่งตั้งนาย ก. ในอัตราเดิมและเพิ่มระดับเป็นอัตราสามัญตามเดิม ตั้งแต่วันที่ ๓๕ มีนาคม ๒๔๘๗ เช่นนี้ จึงขอเรียนถามว่า เวลารับราชการของนาย ก. จะนับเวลารับราชการตั้งแต่วันที่ ๓๓ พ.ย. ๒๔๘๖ หรือนับตั้งแต่วันที่ ๓๕ มีนาคม ๒๔๘๗

คำตอบ

๑. กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ข้อ ๓ และ ข้อ ๗
๒. มาตรา ๘๔ ๘ เทียบให้บรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี ในตำแหน่งที่ใช้ภาษาบาลี หรืออนุศาสตราจารย์ได้ มาตรา ๘๖ ขึ้นไป เทียบให้เท่าเตรียมอุดมศึกษา เพื่อบรรจุในตำแหน่งที่ใช้ภาษาบาลี หรืออนุศาสตราจารย์ มาตรา ๘๕ เทียบเท่าประโยคมัธยมบริบูรณ์ เพื่อสอบข้าราชการชั้นจตุรา นักธรรมหรือธรรมศึกษาตรี เทียบให้เท่าประโยคประถมศึกษา
๓. ถ้านับเพื่อสอบชั้นตรีนับได้ตั้งแต่วันที่ ๓๓ พ.ย. ๒๔๘๖ ถ้านับเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญนับได้ตั้งแต่วันที่บรรจุตามผลการสอบแข่งขัน (ไม่ทราบบรรจุเมื่อใดแน่ เพราะตอนนั้นบอกว่า ๓๕ มี.ค. ๒๔๘๗ แต่ตอนท้ายบอกว่า ๓๕ มี.ค. ๒๔๘๗)

คุณโกวิท สุวรรณรูป ผู้ตรวจการเทศบาลโท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถามว่า :-

ข้าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จะลาภิกหรือลาป่วย จะต้องเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุญาตหรือเสนอให้หัวหน้าส่วนราชการตามที่กำหนดไว้ในตารางหมายเลข ๓ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต ถ้าหัวหน้าส่วนราชการอนุญาตได้ ตำแหน่งดังกล่าวจะพิจารณาอนุญาตได้หรือไม่ จำจังหวัดโท, ผู้ตรวจการเทศบาลโท, เสมียนตราจังหวัดโท (ซึ่งเทียบเท่าหัวหน้าแผนก)

คำตอบ

การลาของข้าราชการส่วนภูมิภาค ผู้มีอำนาจอนุญาตต้องเป็นผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓๔ แห่งระเบียบการลาฯ พ.ศ. ๒๕๐๐ ไม่ใช่ตามตารางหมายเลข ๓ (ตารางหมายเลข ๓ ใช้เฉพาะข้าราชการส่วนกลาง) ฉะนั้น หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด จึงไม่มีอำนาจอนุญาตการลา ต้องเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุญาต

สมาชิก มหาไพบูลย์คนหนึ่ง ถามว่า:-

๑. ข้าราชการครูผู้หนึ่ง ถูกลายจากจังหวัดเดิมเข้ามา รับราชการ อยู่ใน จังหวัดพระนคร โดยดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนเท่าเดิม แต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๓ เป็นต้นไป ในปี ๒๕๐๐ ข้าราชการผู้นั้นเมื่อลาราชการอยู่ทางจังหวัดเดิมตลอดปี มีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมาย ก.พ. (ฉบับที่ ๘๘) พ.ศ. ๒๔๘๘ ข้อ ๒ ทุกประการ แต่ในระหว่างเดินทางยังมีได้มการรายงานขอความดีความชอบประจำปี เจ้าหน้าที่ยืนยันว่าเมื่อย้ายไปแล้วก็เป็นอันงดขอความดีความชอบเช่นนั้นจะเป็นการขอด้วยระเบียบหรือไม่ เพราะการรายงานขอความดีความชอบก็ต้องเอาผลงานในปี ๒๕๐๐ ซึ่งอยู่ทางจังหวัดเดิม ถ้าไม่ขอด้วยระเบียบจะมีวิธีปฏิบัติอย่างไรจึงจะไม่เสียสิทธิในการที่จะได้เลื่อนเงินเดือนในปี ๒๕๐๓

๒. ถ้าทางจังหวัดเดิมไม่รายงานขอความดีความชอบให้โดยถือว่าย้ายไปแล้วก็แล้วไปจะเป็นการยุติธรรมหรือไม่ หรือจะแจ้งให้ทางจังหวัดใหม่ขอความดีความชอบให้จะเป็นการขัดต่อระเบียบหรือไม่ เพราะถ้าทั้งสองจังหวัดไม่รายงานขอความดีความชอบให้เลยก็เป็นการลงโทษข้าราชการผู้นั้นโดยทางอ้อม จะมีทางปฏิบัติอย่างไร

คำตอบ

ถ้าโอนไปตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ก็เป็นหน้าที่ของจังหวัดดังกล่าวใหม่เป็นผู้ส่งเงินเดือนตลอดจนขอเงินขวัญ ส่วนความดีความชอบต้องถามจากจังหวัดเดิม

คุณนิยม น้าเพชร ถามว่า:-

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแต่งตั้งให้นายนิยม น้าเพชร ข้าราชการพลเรือนชั้นโท อันดับ ๓ ชั้น ๓๕๐ ผู้ตรวจการสรรพากรโท รักษาการในตำแหน่งสรรพากรจังหวัดเอก จังหวัดชลบุรี ดำรงตำแหน่งสรรพากรจังหวัดเอก จังหวัดชลบุรี ตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป

ขณะที่ยานามัย นำเพชร ยังมีได้เลื่อนเป็นชั้นเอก จะมีอำนาจหน้าที่ตาม ก.ม. อย่างหัวหน้ากองหรือไม่ เช่นการสั่งลงโทษผู้ได้บังคับบัญชาที่ดี การอนุญาตให้ลาพัก ลาป่วยก็ดี

๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เลื่อนนายนิคม นำเพชร ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๓ ชั้น ๓๕๐ สรรพากรจังหวัดชลบุรีขึ้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอก อันดับ ๓ ชั้น ๓๕๐ บาท ทรงตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๐๐

คำว่า "มีวันราชการ" ที่จะเลื่อนเงินเดือน ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘๗ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ข้อ ๔ นั้น หมายถึงวันราชการเนื่องในการดำรงตำแหน่งสรรพากรจังหวัดเอก เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๐๐ หรือวันราชการเนื่องในการเลื่อนชั้นเป็นชั้นเอก เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๐๐
ประการใด เพราะเหตุใด

คำตอบ

๑. โดยที่บทบัญญัติ ก.พ. ว่า อาจแต่งตั้ง ข้าราชการชั้นจัตวาให้ดำรงตำแหน่งเทียบประจำแผนกที่เรียกชื่อมีคำว่า "ตรี" ค่อนข้างได้ เช่น ดำรงอัตราสัญญาบัตรชั้นจัตวา อาจแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดำรงอัตราสัญญาบัตรได้ ดังนั้น ปัญหาที่เคยกระสือกระวงใจเรื่องชื่อตำแหน่งไม่ตรงกับชั้น ก็เป็นอันไม่ต้องคำนึงถึงอีกแล้ว เพราะฉะนั้นการแต่งตั้งข้าราชการชั้นโทให้ดำรงตำแหน่งสรรพากรจังหวัดเอก ก็ทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสรรพากรจังหวัดเอกแล้วก็ย่อมมีอำนาจอย่างหัวหน้ากอง เช่นในการสั่งลงโทษ (ส่วนการอนุญาตการลา สรรพากรจังหวัดไม่มีอำนาจอนุญาต ต้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุญาต)

๒. การเลื่อนเงินเดือนต้องถือวันราชนับแต่วันเลื่อนชั้น ไม่ใช่ นับแต่วันเลื่อนตำแหน่ง เพราะเงินเดือนเกี่ยวกับชั้น ไม่เกี่ยวกับตำแหน่ง ตามกฎหมายก็มีข้อความบ่งชัดอยู่แล้วว่านับแต่วันเลื่อนชั้น (ตามตัวอย่างที่ถาม ต้องถือตั้งแต่ ๕ ก.ย. ๒๕๐๐)

น.ว. กาง ๗

ด่วนมาก

ที่ น.ว. ๕/๒๕๐๓

สำนักงาน ก.พ.

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓

เรื่อง การปฏิบัติในกรณีที่มีราชการส่วนจังหวัดที่จ้องขออนุมัติ ก.พ.

เรียน (เจียนกระทรวงทบวงกรมอิสระและผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓๐/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐, ที่ น.ว. ๓๑/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๓๔ มีนาคม ๒๕๐๐, และที่ น.ว. ๔/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๐๓

ตามที่ได้แจ้งมติ ก.พ. เกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติในกรณีที่ราชการส่วนจังหวัดจ้องขออนุมัติ ก.พ. โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดเสนอเรื่องผ่านกรมเจ้าสังกัดของข้าราชการในจังหวัดนั้น เมื่อเวลา ก.พ. พิจารณาจะได้ให้ผู้แทนกรมเจ้าสังกัดใน ราชการบริหาร ส่วนกลางไปชี้แจง ประกอบการ พิจารณา ของ ก.พ. ตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓๐/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ และที่ น.ว. ๓๑/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๓๔ มีนาคม ๒๕๐๐ และการกำหนดอันดับเงินเดือนสูงขึ้นในปี ๒๕๐๓ ให้เสนอ ก.พ. พิจารณาภายในเดือนพฤษภาคม และเสนอไปเฉพาะการกำหนดอันดับเงินเดือนข้าราชการชั้นเอกและชั้นโท ส่วนการกำหนดอันดับเงินเดือน (ไม่รวมการกำหนดอัตราเงินเดือนเป็นขั้นสูงขึ้น) สำหรับข้าราชการชั้นตรีและชั้นจตุราให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาได้เองโดยไม่ต้องเสนอ ก.พ. โดย ก.พ. จะถือว่าได้พิจารณากำหนดอันดับเงินเดือนข้าราชการชั้นตรีและชั้นจตุราตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ แล้วโดยอนุโลม และการกำหนดอันดับเงินเดือนสูงขึ้น (ทุกชั้น) นั้นหมายความว่าส่วนราชการนั้น ๆ มีเงินงบประมาณที่จะเลื่อนอันดับเงินเดือนให้แล้ว มิใช่จะขอให้ ก.พ. หาเงินเลื่อนอันดับให้ ตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๔/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๐๓ นั้น

๕๕ มีส่วนราชการบางแห่งมีความสงสัยว่า เมื่อ ก.พ. ได้วางระเบียบปฏิบัติเรื่องการ
รอกำหนดอัตรากำลังเงินเดือนสูงขึ้นในปี ๒๕๐๓ ตามที่แจ้งให้ทราบตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่
น.ว. ๔/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๐๓ แล้วนั้น ในปี ๒๕๐๓ นั้น กรมการ
จังหวัดจะต้อง ขออนุมัติ ก.พ. จังหวัด ยังคงต้องเสนอเรื่อง ผ่านกรมเจ้าสังกัดของข้าราชการใน
จังหวัดนั้นตามระเบียบเดิมหรือจังหวัดจะเสนอเรื่องขออนุมัติไปยัง ก.พ. ได้โดยตรง

๕๕ เรื่องนี้ ขอเรียนชี้แจงว่า สำหรับระเบียบปฏิบัติในกรณีที่ราชการส่วนจังหวัดจะต้องขอ
อนุมัติ ก.พ. นั้น ในปี ๒๕๐๓ คงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอเรื่องผ่านกรมเจ้าสังกัดของข้าราชการ
ในจังหวัดนั้นตามระเบียบเดิมที่ได้แจ้งให้ทราบตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓๐/๒๕๐๐
ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ และที่ น.ว. ๓๓/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๓๔ มีนาคม ๒๕๐๐

๕๕ อนึ่ง ตามที่แจ้งให้ทราบตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๔/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๓
มกราคม ๒๕๐๓ ว่า ถ้ากระทรวงทบวงกรมและจังหวัดใดประสงค์จะรอกำหนดอัตรากำลังเงินเดือนให้
เป็นขั้นหรืออันดับสูงขึ้นในปี ๒๕๐๓ ในกรมหนึ่ง ๆ หรือในจังหวัดหนึ่ง ๆ ให้รวมขอไปเพียง
ครั้งเดียว โดยส่งเรื่องไปยังสำนักงาน ก.พ. ภายในเดือนพฤษภาคม นั้น ขอเรียนชี้แจงความเข้าใจว่า
การรอกำหนดอัตรากำลังเงินเดือนให้เป็นขั้นและอันดับสูงขึ้นนั้นต้องรวมเสนอไปในคราวเดียวกัน
พร้อมกัน มิใช่แยกเสนอไปเป็นเรื่องราวขอกำหนดขั้นสูงขึ้นเรื่องหนึ่งและเรื่องราวขอหักอันดับสูงขึ้น
อีกเรื่องหนึ่ง ขอได้โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย เพราะในการพิจารณาของ ก.พ. ก.พ. จะพิจารณา
รวมกันทั้งสองกรณีในคราวเดียวกัน

๕๕ จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) สุขุมณีย์ประดิษฐ์ .
(หลวงสุขุมณีย์ประดิษฐ์)
เลขาธิการ ก.พ.

ที่ น.ว. ๓๒/๒๕๐๓

กรมตำรวจนครบาลฝ่ายบริหาร

๓๗ มกราคม ๒๕๐๓

เรื่อง การอนุมัติด้วยบุคคลในการไปประชุม ณ ต่างประเทศ

เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๓๔๖/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๐๐

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรี เรื่องการอนุมัติด้วยบุคคลในการไปประชุม ณ ต่างประเทศ คงให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังความแจ้งอยู่แล้วนั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๕ มกราคม ศกนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า การไปการอนุมัติด้วยบุคคลในการไปประชุม ณ ต่างประเทศนั้น ถ้ามิใช่ไปประชุมในฐานะผู้แทนรัฐบาลแล้ว ไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี มอบให้รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงพิจารณาอนุมัติไปได้ ในที่สุดได้ลงมติเห็นชอบด้วย และให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงขอขออนุญาตให้เป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ชำนาญอักษร

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ควนมาก

ที่ น.ว. ๒๑/๒๕๐๓

กรมตำรวจนครบาล

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓

เรื่อง เงินเดือนอัตราว่าง

เรียน (เจียนกระทรวงมหาดไทย)

ด้วยประธานคณะกรรมการพิจารณางบประมาณเสนอว่า เนื่องจากงบประมาณประเภท เงินเดือนมีจำนวนสูงมาก ควรจะได้พิจารณาคัดทอนลงบ้าง เห็นว่าในชั้นนี้ควรจะได้พิจารณาคัดทอนอัตราที่ว่างอยู่แล้ว โดยห้ามบรรจุในอัตราว่างสำหรับชั้นตรีและชั้นจัตวา เว้นแต่จะได้ตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน และในระหว่างนี้ให้กรมต่างๆ สอบบัญชีอัตราว่างทางกรมบัญชีกลาง และพิจารณาคัดทอนอัตราเท่าที่จำเป็นลง

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๖๐ การบรรจุข้าราชการในอัตราชั้นตรีตำแหน่งประจำแผนก หรือการบรรจุข้าราชการในอัตราชั้นจัตวา ตำแหน่งเสมียนพนักงานในอัตราว่าง (ทั้งนี้ไม่รวมถึงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งเทียบตำแหน่งประจำแผนกหรือเทียบตำแหน่งเสมียนพนักงาน) ให้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน จึงส่งบรรจุได้ เว้นแต่อัตราเงินเดือนตำแหน่งประจำแผนกในแผนกที่ว่างนั้นมีเพียงอัตราเดียว หรืออัตราเงินเดือนตำแหน่งเสมียนพนักงานในแผนกที่ว่างนั้นมีเพียง อัตราเดียว ก็ส่งให้บรรจุได้ไม่ต้องทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

การบรรจุข้าราชการในตำแหน่งรองปลัดกระทรวง ผู้ช่วยปลัดกระทรวง รองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง รองหัวหน้ากอง ผู้ช่วยหัวหน้ากอง รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ในอัตราว่าง ให้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน จึงส่งบรรจุได้ เว้นแต่อัตราเงินเดือนตำแหน่งรอง หรือผู้ช่วยดังกล่าวข้างต้นแล้วแต่กรณี มีเพียงอัตราเดียว ก็ให้ส่งบรรจุได้ ไม่ต้องทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

อย่างไรก็ดีการบรรจุในอัตราที่ว่างไม่จำเป็นอัตราใด ขอให้พิจารณารับรองเท่าที่จำเป็นเพื่อเป็นการประหยัด

จึงขอเรียนขอมาเพื่อขอปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ข้าหลวงอักษร

(หลวงข้าหลวงอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ที่ น.ว. ๒๒/๒๕๐๑

กรมตำรวจนครบาล

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑

เรื่อง ใบรับรองแพทย์เกี่ยวกับการลาออกจากราชการ

เรียน เวียงพระนครหลวงกรม

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๑๘/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๐๐

ตามที่แจ้งมาว่า กระทรวงการคลังขอให้เพิ่มเติมหมายเหตุท้ายหนังสือขอลาออกจาก
ราชการลงไว้ว่า การลาออกเพื่อรับบำเหน็จตามมาตรา ๑๗ ต้องตั้งใบรับรองแพทย์ว่า ไม่เป็น
ผู้เจ็บป่วยทุพพลภาพ ดังความแจ้งอยู่แล้วนั้น

ต่อมา กระทรวงมหาดไทยเสนอมาว่า การลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จตาม
มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ไม่จำเป็นต้องมีใบรับรอง
แพทย์จึงขอให้ยกเลิกระเบียบที่วางไว้แล้วเสีย ซึ่งกรมตำรวจนครบาลได้ขอให้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า การลาออกจากราชการตาม
มาตรา ๑๗ เป็นการลาออกที่ไม่เข้าด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ และเป็น
การลาออกที่อาศัยหลักเกณฑ์เพียงสองประการ คือ (๑) มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จ
บำนาญครบ ๑๐ ปีบริบูรณ์ และ (๒) ไม่มีสถิติที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญตามความในมาตรา ๘
เมื่อกฎหมายได้ระบหลักเกณฑ์ของการลาออก ตาม มาตรา ๑๗ ไว้เพียง สอง ประการ เช่นนี้แล้ว
ตามกฎหมายจึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีการรับรองแพทย์เพื่อแสดงว่า ผู้ขอลาออกไม่ป่วยทุพพลภาพ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๒๕๐๑ เห็นชอบด้วยตาม
ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา และให้ยกเลิกระเบียบการตั้งใบรับรองแพทย์เกี่ยวกับการ
ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๔๘๔ ตามนัยหนังสือกรมตำรวจนครบาลที่ น.ว. ๑๘/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๐๐ นั้น

จึงขอขออนุญาตเพิกถอนเป็นหลักฐานต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ข้าราชการ

(หลวงข้าราชการ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ระเบียบคลัง

โดย..... วิเชียร ไบ่เรียง อ.บ. ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง

กอบบัญชี

คุณนกแก้ว แก้วอารัตน์ จัหวัดพิจิตร ถามว่า :-

๑. ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ มาตรา ๘๔ ที่ว่า “การสอบเลื่อนขั้น ให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง ฯลฯ” นั้นหมายความว่า คณะกรรมการต้องสอบเลื่อนพิจารณาถึงความเห็นภายในกำหนดเวลานั้นด้วยหรือเปล่า หรือเพียงแต่สอบเลื่อนรวบรวมหลักฐานให้แล้วเสร็จเท่านั้น ส่วนการพิจารณาถึงความเห็นนั้น นอกเวลาจากกำหนดนี้ โดยไม่ต้องขอเลื่อนกำหนดเวลาได้อีก

๒. นาย ก. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจตุการกรมสามัญศึกษาขอออกเพื่อไปสมัครเป็นครูกรมวิสามัญศึกษาตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ และนาย ก. ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการครูชั้นตรีวิสามัญชั่วคราว เพื่อทดลองให้ปฏิบัติราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ แต่นาย ก. มารายงานขอเข้ารับหน้าที่เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ กรณีเช่นนี้จะนับเวลาข้าราชการติดต่อกันเพื่อกำหนดบำเหน็จบำนาญได้หรือไม่

๓. การบันทึกลงในสมุดประวัติของวัน เดือน พ.ศ. ที่เริ่มรับราชการนั้น ใช้วันที่ระบุในคำสั่งบรรจุหรือใช้วันที่มารายงานขอเข้ารับหน้าที่ และการคิดเวลากำหนดบำเหน็จบำนาญนั้นใช้วันใด

คำตอบ

๑. คณะกรรมการต้องทำความเห็นให้เสร็จภายในกำหนดเวลานั้นด้วย (ดู น.ว. ก.พ. ที่ลงวารสารข้าราชการ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๑)

๒. นับต่อไม่ได้เพราะได้ลาออกไปแล้ว ต้องห้ามตามมาตรา ๓๐ (๓)

๓. การบันทึกในสมุดประวัติต้องลงคำดังที่บรรจุนั้นก็ต้องระบุวันบรรจุในคำดังไว้ด้วย แต่ในรายการรับราชการจะต้องลงว่าได้มารายงานตัวรับราชการวันที่ ๓๘ พ.ย. ๒๕๐๐ การนับเวลาดำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญต้องนับตั้งแต่วันรายงานตัวเข้ารับราชการ และได้รับเงินเดือน (รายงานตัวก่อนนำเงินเดือนนั้นไม่ได้)

คุณจุฬิศ นิสกุล แผนกคลังจังหวัดอุบลราชธานี ถามว่า :-

นาย ก. ข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ตั้งเกษียณอายุและให้ปลดออกจากราชการ แต่ ๓ ม.ค. ๒๕๐๓ แต่นาย ก. ถึงแก่กรรมเสียเมื่อวันที่ ๓๘ ธันวาคม ๒๕๐๐ ดังนั้น จะนับว่านาย ก. ตายอย่างข้าราชการพลเรือนสามัญธรรมดาหรือไม่ และมีสิทธิได้รับเงินเดือนอย่างไร

คำตอบ

ผู้ใดตายแล้วตั้งแต่วันที่ ๓๘ ธันวาคม ๒๕๐๐ นั้น จะเป็นการออกจากราชการตามมาตรา ๓๔ (๑) แล้วตั้งแต่วันที่ คำสั่งออก เกษียณอายุซึ่งกำหนดวันออกไว้ ภายหลังย่อมไม่มีผลใช้บังคับ

กรณีที่ได้รับเงินเดือนในเดือนที่ตายเต็มเดือน เงินช่วยเหลือค่าทำศพเท่าเงินเดือนอีก ๓ เดือน และได้เงินช่วยเหลือจากเงินค่าใช้สอยเท่ากับเงินเดือนแท้ๆ (ไม่มีเงินเพิ่ม) อีกจำนวนหนึ่ง

คุณรอด นิยมทอง ถามว่า :-

เนื่องจากผมเคยรับราชการเป็นปลัดอำเภอเจ้าความมาแล้ว และกรมมหาดไทยสั่งให้ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมีหมองเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุดังกล่าวแต่ พ.ศ. ๒๔๙๕ บดินทรหมุดไทยได้สั่งบรรจุกรมให้ กลับเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการ พลเรือน วิสามัญชั่วคราวเพื่อทดลองให้ปฏิบัติราชการในตำแหน่ง เสมียนมหาดไทย อำเภอท่าคันโท จ. สร้อยศรี แต่เดือนสิงหาคม ๒๕๐๐ ในขณะเดียวกันเองผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งให้มาช่วยราชการที่อำเภอเมืองร้อยศรี จนถึงทุกวันนี้ (รับมอบหมายการงานที่อำเภอท่าคันโทแล้ว) จึงขอเรียนถามว่า

ตามที่ตอบ คุณประมวดี สว่างแจ้ง แผนกสรรพากรนครปฐม ลงในวารสารข้าราชการ ปีที่ ๒ (ฉบับที่ ๖) เดือน มิ.ย. ๒๕๐๐ หน้า ๓๓ ว่า ข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราว ยังมีฐานะเป็นข้าราชการไม่แน่นอน (มติคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยว่ามีได้เป็นข้าราชการประจำ) จึงไม่มีสิทธิลาหยุดราชการโดยได้รับเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกา ----- ๑ ๓ ๑ นั้น

(๑) คำว่า ข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราว มีความหมายเพียงใด (ปลัดอำเภอ จักดาตอบแข่งขันขั้นตรีได้ ได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราว เพื่อทดลองให้ปฏิบัติราชการในตำแหน่งปลัดอำเภอตรี และอย่างเรื่องของกระผมเช่นนี้จะอยู่ในมติ คณะรัฐมนตรีทั้งกล่าวหรือไม่)

(๒) กระผมจะเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยง และค่ายานพาหนะ ในการไปตรวจราชการท้องที่ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาได้หรือไม่

(๓) กระผมจะขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน และค่าเบี้ยเลี้ยงย้ายตำบลในการมาช่วยราชการ ได้หรือไม่

คำตอบ

(๑) สำหรับกรณีของคุณเข้ามติดคณะรัฐมนตรีทั้งกล่าว แต่ส่วนปลัดอำเภอจักดา ตอบเลื่อนเป็นขั้นตรีได้ เราบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือน สามัญ ไม่ใช่วิสามัญชั่วคราว จึง ไม่เข้ามติดคณะรัฐมนตรีทั้งกล่าว

(๒) ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ได้ตามอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่

(๓) ข้าราชการวิสามัญซึ่งแต่งตั้งเป็นการชั่วคราว ไม่มีสิทธิได้ค่าเช่าบ้าน (ดู พ.ร.ก. ว่าด้วยค่าเช่าบ้าน ฯ พ.ศ. ๒๔๗๓ มาตรา ๕ ข้อ ๖) ข้าราชการวิสามัญทดลองปฏิบัติราชการก็อยู่ ในพวกนี้ เพราะไม่แน่ว่าจะได้บรรจุเป็นสามัญหรือจะให้ออกไปเพราะไม่สามารรถหรือไม่สมควร จะรับราชการในตำแหน่ง

แต่มีข้อยกเว้นว่าถ้าเป็นบุคคลที่บรรจุตามคุณวุฒิเป็นพิเศษ อาจทำความตกลงกับ กระทรวงการคลังเพื่อขอรับค่าเช่าบ้านได้

วารสารข้าราชการ ปี ๒๕๐๐

ยังมีจำหน่ายครบทั้งชุด

เย็บปกอ่อน

ชุดละ ๓๓ บาท

เย็บปกแข็ง

ชุดละ ๔๓ บาท

Conversation

สนทนา

★ โดย..... วสันต์ หงสกุล M.Sc.

★ ★ ★

2. At The Railway Station

Mark and Mary had to leave the department store to go and see their friends off at the railway station. Jim and Harry were travelling to Edinburgh to play badminton against the University team over there. They were already at the station when Mark and Mary arrived.

Mark : Hello there !

Jim : Well, now, how are you ?

Mary : All right, thanks. Are you two ready for the journey ?

Jim : Oh yes, we are. Aren't we, Harry ?

Mark : What are you going to do there besides playing badminton ?

Harry : Oh, nothing much. Come to think of it: I don't really know. What can we do there, Jim ?

Jim : Well, there are the Union, The Princes Street, the castle, a Chinese restaurant....

Mary : Excuse me. But have you got your tickets ready ? I think we should go in now, don't you ? There won't be a seat left if you don't hurry.

๒. ที่สถานีรถไฟ

มาร์ค และ แมรี่ ต้องจากห้างสรรพสินค้า เพื่อไปส่งเพื่อนที่สถานีรถไฟ จิมและแฮร์รี กำลังจะไป เอ็ดดิงเบอโร เพื่อเล่น แบดมินตัน กับทีมมหาวิทยาลัยที่นั่น เขาอยู่กันที่สถานีแล้ว เมื่อมาร์คกับแมรี่มาถึง

มาร์ค : พ่ะแน

จิม : อ้าว ใจ สบายดีหรือ

แมรี่ : สบายดี ขอบคุณ พร้อมที่จะเดินทางกันแล้วหรือคะ

จิม : ครับ พร้อมแล้ว ไช้ไหมแฮร์รี

มาร์ค : นอกจาก เล่นแบดมินตันแล้ว คุณจะไปทำอะไรอีก

แฮร์รี : ก็ไม่มีอะไรมาก คิดไปคิดมาแล้ว ผมไม่ทราบหรอก เราทำอะไรได้บ้างนะที่นั่น จิม

จิม : ก็มีสโมสร, ถนนปรีนเซส, ปราสาท, ร้านอาหารจีน

แมรี่ : ขอโทษ แต่คุณมีตั๋วกันเรียบร้อยแล้วหรือคะ ฉันคิดว่าเราควรจะไปกันเสียที หรือไงคะ ถ้าคุณไม่รีบเข้าก็จะไม่มีที่นั่งเหลือเสียหรอก

Harry : Wait a minute. I haven't got my ticket yet. Thank you, Mary, for reminding us. Have you and Mark pennies for the platform tickets, or are you not going in ?

แฮร์รี่ : รอก่อน ผมยังไม่มีตั๋วเลย ขอบคุณที่เตือนเรา แมรี คุณกับมาร์คมีเงินสำหรับตั๋วชานชาลาแล้วหรือ หรือจะไม่เข้าไป

Mark : Go on, get your ticket, we shall be all right.

มาร์ค : ไปเถอะ ไปเอาตั๋วของคุณ เราไม่เป็นไรหรอก

Harry at the ticket-office :

One return to Edinburgh, please.

แฮร์รี่ที่ขายตั๋ว :

ตั๋วไปกลับโบหนึ่งครัม ไปเอ็ดคินเบอโร

Ticket clerk : Have you got one and six ?
Thank you. Here's your ticket.

เจ้าหน้าที่ : คุณ มีใบย่อยหนึ่งขีดถึงหกเพนซ์ไหมครับ ขอบคุณ ครับ ตั๋วของคุณ

Harry back with the group :

O.K., we can go in now.

แฮร์รี่กลับมาอยู่กับกลุ่มแล้ว :

เอาละ เราเข้าไปกันได้แล้ว

Mark : Do you need a porter or not ?
Your bags look pretty heavy.

มาร์ค : คุณต้องการพนักงานขนของไหมคะ รู้ดีกว่า กระเป๋า ของคุณ จะหนักเอากการอยู่

Harry : No, I don't think so.

แฮร์รี่ : ไม่เอา ผมคิดว่าไม่ต้อง

Jim : Let's get into the front coach so that we shan't have to walk far when we get to Edinburgh.

จิม : เราไปรถคันหน้ากันเถอะ เมื่อเราไปถึงเอ็ดคินเบอโร จะได้ไม่ต้องเดินไกล

Mark : We'll wait outside here.

มาร์ค : เราคอยอยู่ข้างนอกนี่แหละนะ

Jim : All right, Harry and I will go and put our things down first.

จิม : ก็ได้ ให้ผมกับแฮร์รี่เอาของเข้าไปวางก่อน

Jim : Don't you know there's a Chinese restaurant in Harrowgate?

Mary : I do. But I never know how to get to that place. If I owned a car that would be another matter.

Jim : I'm not really fond of Chinese food, but I've been to that place and I don't think it's terribly good.

Harry : Let's hope Edinburgh has a better one. I'm very fond of Chinese cooking.

Mark : There goes the green flag. You'd better get inside now.

Jim and Harry : Good-bye and thank you very much.

Mary : Have a nice trip. Bye-bye.

Mark : See you next week.

Jim : คุณไม่รู้ หรือว่า มีร้าน อาหารจีนอยู่
แห่งหนึ่ง ในแฮร์โรวเกต

แมรี่ : ฉันรู้ แต่ฉันไม่เคยรู้ว่าจะไปไหนได้
อย่างไร ถ้าฉันมีรถก็จะเป็นอีก
เรื่องหนึ่ง

Jim : ผมก็ไม่ชอบ อาหารจีน เท่าไรหรอก
ผมไป ที่ร้าน นั้นแล้ว แต่ก็คิดว่า
มันดีอะไร

แฮร์รี่ : หวังว่าที่เอดินบะระจะมีดีกว่านี้ ผม
ชอบการทำครัวแบบจีนมาก

มาร์ค : แม่ของเขามาแล้ว คุณเห็นจะต้อง
ขึ้นรถนะ

Jim และ Harry : ลาก่อนนะ ขอขอบคุณมาก

แมรี่ : ไปดีมาดีนะ สวัสดี

มาร์ค : พบกันอาทิตย์หน้า

ศัพท์หมวดบงตอจากพจนานุกรมไทย-อังกฤษ 16 เล่มชุด

โดย สุธี เอกहितานนท์ B.A. (Industrial Economic) Cert. in English Studies.

[ยินดีนำศัพท์หมวดทุกคำมาลงตามความประสงค์ของสมาชิก ติดต่อผ่านวารสารข้าราชการ]

รก

- รก—เกลื่อน litter (vt. vi.) mess (n.) messy (a.) messily (adv.) (to be) messed up
 รกของเด็ก—สายรก placenta (n.) placentae (n. pl.) umbilical cord
 รกเป็นป่า rank (a.) grow rank
 รกร้าง deserted (a.) desolate (a.) desolation (n.) (to be) desolated
 รกร้างว่างเปล่า waste (a.)
 รกร้างไม่เป็นระเบียบ shaggy (a.) shaggily (adv.) shagginess (n.) squalid (a.) squalidly
 (adv.) squalidity (n.)
 รกโลก—คน waster (n.) (S)
 รกหญ้า weedy (a.)
 รงค์ ohromatic (a.) gamboge (n.)
 รบเร่ battle (n. vi.) campaign (n.) warfare (n.)

รด

- รดน้ำ water (vt. vi.)
 รดน้ำท่านผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือในเทศกาลตรุษสงกรานต์ pouring of lustral water over the hands of
 revered elders in Songkran Festivities
 รดน้ำพรพุทรมนต์ (รดมน้ำ...รดน้ำ...ด้วย) sprinkle with sacred water upon some one

รถ

- รถกระสุนปืนใหญ่ (ครุฑบรรทุกกระสุนด้วย) battery wagon
 รถเกราะ armoured car
 รถเกลี่ยดิน grader (n.)
 รถโกดัง, รถคลัง (ครุฑบรรทุกด้วย) wagon (n.) waggon (n.)
 รถขนของชนิดสองล้อ tumbrel (n.) tumbril (n.)
 รถขนดินและหิน dump-cart (n.)
 รถขนหีบห่อตามสถานีรถไฟ truck (n.)
 รถขนของระยะเวลากลางคืน night-cart (n.)
 รถเข็น—ล้อเดียว (ครุฑบรรทุกของที่ใช้เข็นด้วย) barrow (n.) wheel-barrow (n.)
 รถเข็นสำหรับเด็กนั่ง baby-carriage (n.) perambulator (n.) pram (n.)
 รถเข็นสำหรับผู้บวช, สำหรับผู้ร่นั่ง bath-chair (n.) invalid carriage, wheel-chair (n.)
 รถโซลารน—เด็กเล่น clock-work car
 รถคันงาม lovely car
 รถคันที่ขายเครื่องดื่มบนรถไฟ refreshment car

Grammar and Composition

โดย... วินัย รัตนปราการ อ.บ. ป.ม. อาจารย์โรงเรียนนายร้อย จ.ป.ร.

CHAPTER 12

The Uses of Articles.

121. **Articles** เป็นคำใช้นำหน้าคำนาม (อาจจะนับคำชนิดอื่นบ้าง) ในภาษาอังกฤษคำนามส่วนมากจะต้องมี article นำ จะใช้ด้อยๆ ไม่ได้ ตรงข้ามกับภาษาไทยซึ่งไม่มีคำชนิดนี้ ฉะนั้นการใช้ article จึงเป็นเรื่องที่ยากอันหนึ่งของนักเรียนไทย

122. **Kinds of Articles** แบ่งเป็น 2 ชนิด

1. **Indefinite Article** ได้แก่ A และ AN. A ใช้นำหน้าคำที่ชนิดต้นด้วยพยัญชนะหรือสระที่ออกเสียงมีพยัญชนะประสม เช่น a dog, a cat, a university, a one-eyed man. ส่วน AN ใช้นำหน้าคำที่ชนิดต้นด้วยสระ หรือ ตัว h ที่อ่านไม่ออกเสียง เช่น an egg, an ox, an hour. ทั้ง A และ AN ใช้กับนามเอกพจน์

2. **Definite Article** ได้แก่ THE ใช้ได้ทั้งนามเอกพจน์และพหูพจน์ เช่น the dog, the dogs, the egg, the eggs.

When to use the Indefinite Article.

123. ใช้นำหน้านามที่นับได้ (countable nouns) และนามนับได้พดกหรือกล่าวถึงเป็นครั้งแรก อีกนัยหนึ่งใช้นำหน้านามที่ใช้ในความหมายทั่วๆ ไป โดยไม่จำกัดว่าอันไหน ตัวไหน หรือคนไหน

e.g. I live near a bridge.

A man came to see you.

124. ใช้นำหน้า countable nouns ในความหมาย any (อันหนึ่งอันใดก็ได้)

e.g. We have never seen a lion.

A woman likes beautiful clothes.

125. ใช้นำหน้า countable nouns ในความหมาย one.

e.g. A stitch in time saves nine.

A bird in hand is worth two in a bush.

126. ใช้ในความหมายแสดงชนิด จำพวกของนามประเภทนั้น ๆ

e.g. A cow gives us milk.

A dog is a faithful animal.

ข้อสังเกต ในกรณีนี้จะใช้ Definite article ก็ได้

27. จงสังเกตการใช้ Indefinite article.

Why did you do such a thing?

I have been there many a time.

He is not quite a gentleman.

There is hardly a minute to loose.

There is scarcely a drop left.

When to use the Definite Article.

128. ใช้นำหน้า countable nouns และนามนับเคยกด่าถึง พดถึงมาก่อนแล้ว อีกนัยหนึ่งใช้ในความหมายจำกัดลงไปว่าเป็นอันไหน คนไหน หรือตัวไหน

e.g. A boy came to see you but I did not know what the boy wanted.

129. ใช้ในความหมายแสดงชนิด จำพวกของนามประเภทนั้น ๆ (ดูข้อ 126)

e.g. The cow gives us milk.

The dog is a faithful animal.

130. ใช้นำหน้านามที่หมายถึงส่วนหนึ่งของนามที่กล่าวถึงมาก่อนแล้ว

e.g. She was wounded in the eye.

He hit me on the nose.

131. ใช้หน้าหน้านามที่มี adjective phrase or adjective clause ประกอบในความหมาย จากตัวจำเพาะลงไป

e.g. The goat which butted me is now dead.

The coal of Newcastle is rich in carbon.

132. ใช้หน้าหน้านามที่มีเพียงสิ่งเดียวอย่างใดในสถานที่ ๆ พูดถึง.

e.g. The sun is bright to-day.

The King is going to Chiangmai.

Have you ever seen the Premier?

133. ใช้หน้าหน้านามที่เป็นชื่อเทือกเขา, หมู่เกาะ, แม่น้ำ, ทะเล, มหาสมุทร, อ่าว และช่องแคบ

e.g. the Himalayas, the Rockies, the East Indies, the Chow Phya River, the Mediterranean, the Pacific, the Gulf of Thailand.

ข้อสังเกต แต่ชื่อยอดภูเขาและเกาะไม่ควรมี article นำ เช่น Mount Everest, Ceylon.

134. ก. ใช้หน้าหน้า Superlative degree ของ adjective.

e.g. Who is the biggest boy in your class?

This is the most interesting book.

- ข. ใช้หน้าหน้า Comparative degree ของ adjectives ที่ใช้เป็นคำพาม

e.g. Which is the better of the two?

135. ใช้หน้าหน้า adjectives ที่ใช้ในความหมายเป็นคำพาม

e.g. None but the brave deserve the fair.

There is always a conflict between the rich and the poor.

Most people like the beautiful.

ข้อสังเกต คำ adjectives ที่ใช้ในความหมาย common nouns ควรจะใช้เป็นพหูพจน์เสมอ

KEY TO EXERCISES

Exercise 19

1. to refuse	: infinitive, subject to "seemed."
2. hunting, fishing	: gerund, subject to "were."
3. alarmed	: past participle, complement to "seemed."
4. finding	: gerund, object after "on"
locked	: past participle, complement to "finding."
5. reading	: gerund, object to "enjoy."
6. crying	: present participle, qualifying "child."
parked	: past participle, qualifying "car."
7. sawing	: gerund, subject to "is."
fatiguing	: present participle, qualifying "work."
8. to counterfeit	: infinitive, subject to "is."
9. leaving	: gerund, object after "before."
10. having missed	: perfect participle, qualifying "we."
(to) wait	: infinitive, object after "but."
11. driving	: gerund, object to "dislikes."
12. (to) play	: infinitive, complement to "saw."
13. to attend	: infinitive, object to "wanted."
14. terrified	: past participle, qualifying "crowd."
falling	: present participle, qualifying "aeroplane."
15. earning	: gerund, subject to "was."
16. (to) row	: infinitive, complement to "watched."
17. growing	: present participle, qualifying "children"
nourishing	: present participle, qualifying "food."
18. having finished	: perfect participle, qualifying "they."
19. hurrying	: gerund, object after "without."
20. distressed	: past participle, complement to "appeared."

News Summary

๑๐๐ น.ส.๒.

สรุปข่าว

2 Feb. The Cabinet appointed the Foreign Minister to head a delegation to an international conference on the law of the sea opening in Geneva on February 24 and also to lead the delegation to the SEATO Council meeting in Manila, March 10—13; endorsed the raising of the diplomatic mission in Denmark to the status of an embassy; decided that only the Premier and the Public Relations Department should give Cabinet meeting news to the press; set up a committee to study the possibility of turning government guest houses in Bangkok and the provinces into schools and hospitals; appointed a committee headed by the Justice Minister to investigate overstuffed departments; decided to disband mobile cultural units; and approved legislation making the Mining Organisation a juristic person.

The Premier asked the Board of Trade and local merchants to help solve the nation's economic crisis.

The Fine Arts Department announced that the antique boat unearthed at Smed Sakhorn might be the Ekajai, boatswain Notsingh's boat of 250 years ago.

The traffic police broadcast recommendations for road safety.

4 Feb. The Premier left Bangkok in a "jeep" for a 15-day tour of the north-eastern provinces.

The Director-General of the Interior Dept. was appointed acting Lord Mayor, replacing Gen. Mangkorn Brahmayodhi who resigned.

๒ ก.พ. คณะรัฐมนตรี อนุมัติ แต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาลไทยไปประชุม ระหว่างประเทศ ว่าด้วยกฎหมายทะเลที่นครเจนีวา ในวันที่ ๒๔ ก.พ. และไปประชุมคณะมนตรีสปอ. ที่กรุงมะนิลา วันที่ ๑๐-๑๓ มี.ค. อนุมัติยกฐานะสถานอัครราชทูต ณ ประเทศเคนมาเร็ตขึ้นเป็นสถานเอกอัครราชทูต. อนุมัติให้นายกรัฐมนตรี และกรมประชาสัมพันธ์ เป็นมีเกลลงข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรีให้แก่นักสื่อพิมพ์เท่านั้น. อนุมัติตั้งกรรมการพิจารณาตัดแปลงบ้านพักรับรองของรัฐบาลในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดเป็นโรงเรียนและสถานอนามัย. ตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการพิจารณาข้าราชการลี้ภัยในกรมต่างๆ อนุมัติขบวนหัวขบวนธรรมเคลื่อนที่ และอนุมัติร่างพระราชบัญญัติกำหนดให้องค์การเหมืองแร่เป็นองค์การนิติบุคคล

นายกรัฐมนตรี ได้ขอให้ สภาการค้า และพ่อค้าในกรุงเทพฯ ช่วยกันแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ

กรมศิลปากรประกาศว่าเรือโบราณที่ขุดขึ้นมาได้ที่สมุทราศรอาจเป็นเรือเอกชัย เรือพันท้ายนรสิงห์สมัย ๒๕๐ ปีมาแล้ว

ตำรวจจราจรได้ ออกอากาศ ตักเตือน เรื่อง สวัสดิภาพในท้องถนน

๕ ก.พ. นายกรัฐมนตรีได้ออกเดินทางโดยรถจี๊ป จากกรุงเทพฯ เพื่อตรวจราชการจังหวัดต่างๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีกำหนด ๑๕ วัน

แต่งตั้งอธิบดีกรมมหาดไทย เป็นผู้รักษาราชการ นายเทศมนตรีแทน พล.อ. มังกร พระหมโสรซึ่งลาออกไป

The Revenue Department warned the public to file personal income tax returns as soon as possible and not later than the end of February.

5 Feb. The Cabinet decided to grant loans from the officials's provident fund for building houses; assigned the Budget Committee to consider the Co-operatives Ministry's request for the transfer of the Rice Department's loans for operating the manure trade; considered the establishment of a sub-district office at Phukradeung; allowed the Industries Ministry to borrow Tcs. 5 million from the net profit of the Government Distillery for the Gunnybags Factory; approved the draft of a Royal Decree for selecting radio-announcers; radio monitors and reporters of the Public Relations Department.

On the first day of registration, by-election candidates numbered 24 for Bangkok and 11 for Dhonburi.

6 Feb. The Premier left Nagor Rajsima for Jayabhum, In the afternoon he visited Buayai and Phol districts, and reached Khonkaen in the evening.

8 Feb. Lots were drawn to determine the 26 second-category members of the National Assembly who must resign to make way for first-category members to be elected in the March by-elections.

10 Feb. The King accepted a baby white elephant presented by Dusit Zoo.

กรมสรรพากร ประกาศชักชวน ประชาชนให้ยื่นแบบภาษีเงินได้ส่วนบุคคล (ภ.ง.ด. ๕) โดยเร็ว และก่อนสิ้นเดือน ก.พ. เป็นอย่างช้า

๕ ก.พ. คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้กู้เงินสะสมของข้าราชการสำหรับสร้างบ้าน, มอบเรื่องให้กรรมการงบประมาณไปพิจารณาเรื่อง ให้โอนเงินยืม กรรมการเข้า สำหรับการค้าปลีกให้แก่กระทรวงสหกรณ์ตามที่เสนอ พิจารณาอนุมัติสร้างที่ว่าการกิ่งอำเภอที่ภูกระดึง อนุมัติให้กระทรวงอุตสาหกรรมกู้เงิน ๕ ล้านบาท จากผลกำไรสุทธิของโรงงานต้มกลั่นสุราให้แก่โรงงานทอกระสอบ, อนุมัติร่างพระราชกฤษฎีกาคัดเลือกผู้ประกาศข่าววิทยุ, ข่าวยุติ และผู้สื่อข่าวในกรมประชาสัมพันธ์

ในวันแรกมีผู้ลงชื่อสมัครเข้ารับเลือกตั้งซ่อมในจังหวัดพระนคร จำนวน ๒๔ คน ธนบุรี ๑๑ คน

๖ ก.พ. นายกรัฐมนตรีออกเดินทางจากนครราชสีมาไปชัยภูมิ คอนบ้ายแวงเข็ญมอำเภอบัวใหญ่, อำเภอพล และถึงขอนแก่นในตอนเย็น

๘ ก.พ. มีการจับสลากเพื่อให้ ส.ส. ประเภท ๒ ลาออกจากตำแหน่ง ๒๖ คน เพื่อเปิดทางให้ ส.ส. ประเภท ๑ ซึ่งเลือกตั้งซ่อมในเดือน มี.ค.

๑๐ ก.พ. สวนสัตว์ดุสิตทูลเกล้าฯ ถวาย ลูกช้างเผือก ๑ เชือกซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงรับไว้

ภาษาไทย

★ ★ ★

(ต่อจากฉบับก่อน)

คำสำเนียงซ้ำกันแต่เขียนไม่เหมือนกัน

- น้ำ - เป็นคำกริยาวิเศษณ์ประกอบหน้ากริยาให้มน้ำหนักเด่นขึ้น หมายความว่า ชอบ, ควร, ขวนให้, ใครจะ, เช่น น้ำกิน, น้ำรัก, เป็นคำประกอบท้าย หมายความว่า ไปในทางชักชวน หรือให้ทำตาม เช่น กินเกิดน้ำ, ไปเกิดน้ำ
- หน้า - เป็นคำนาม หมายถึงคราว-ฤดู-ด้านของวัตถุแบบ ๆ เช่น หน้าหนังสือ, - ส่วนของศีรษะ ตั้งแต่หน้าผากลงมาจากคาง - ชักของกายที่ตรงข้ามจากหลัง - ด้านที่ตรงข้ามจากหลัง, - เครื่องปรุงที่ประบนขนมบางอย่างเช่น หน้ากุ้ง, หน้าตั้งยา, ขายผ้าบางชนิดที่มีลวดลาย
- กรม - ส่วนราชการ, หมู่เหล่าอันเป็นความร่วมมือกำลังพล
- กลม - มีพื้นฐานไม่เป็นเหลี่ยม และไม่มี
- กรอง - ร้อย, ถัก, ทอ
- กลอง - เครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง
- กราบ - เดินอย่างมีท่าทำ, เดินเนยคไถ่เข้าไปอย่างไม่เคารวะ
- กลาย - ยักย้าย, เปลี่ยน, แปรปรวน
- กัน - แทนข้อผูกมัด, ห้าม, กัน, บัง, ปิด
- กรรม - ห, ใบห
- กันท์ - เรือหรือหมวด, ดยณ, ส่วนของเรือ
- กันต์ - คัด, โทณ
- กันย์ - ย่อมาจาก กันยา ในความว่า ราชทัณฑ์
- ก้านัน - ตำแหน่งผู้ปกครองลูกบ้าน, ผู้บังคับ, ผู้รักษา
- ก้านัด - ของที่ให้กันด้วยความนับถือ, นางพนักงานผู้รับใช้

แนวเรียงความ

โดย..... บุญยศ พันธุ์เพ็ง อ.บ.

ต่อไปนี้เห็นตัวอย่างแนวเรียงความเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ของกรมมหาดไทย
ที่คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์แก่บรรดานักปกครองที่มุ่งหวังจะสอบเลื่อนขั้นเลื่อนฐานะ

เรื่องแผนพัฒนาการท้องถิ่นในหน้าที่อำเภอ

การเรียงความเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้เขียนเรียงความควรจะรอบรู้เอาใจใส่และติดตามงานเกี่ยวกับเรื่องแผนพัฒนาการท้องถิ่นของประเทศ ซึ่งกระจายการปฏิบัติลงมาตามลำดับจนถึงอำเภอและไปสุดปลายที่หมู่บ้าน—เพียงพอที่จะเขียนขึ้นเป็นเรียงความ หรือทำบันทึกเสนอความคิดความเห็นได้ อย่างน้อยที่สุด ควรจะได้ทราบถึงกิจการที่ได้ดำเนินไปและอยู่ในหน้าที่ของกรมมหาดไทยกับกรมกองอื่น ที่กำลังดำเนินการร่วมกันอยู่ในปัจจุบัน หนังสือที่ประกอบแนวทางพัฒนาการท้องถิ่นในหน้าที่อำเภอที่ควรจะได้ศึกษา เพื่อประกอบการเขียนให้ได้คะแนนดี น่าจะไม่ควรให้ขาดหนังสือ หรือบทความต่อไปนี้—

๑. โครงร่างคู่มือพัฒนาการท้องถิ่นในหน้าที่อำเภอ

โดย... ส่วนการปกครองภูมิภาค

๒. เทศาภิบาล ของกรมมหาดไทย.....โดยเฉพาะ—

- เรื่อง แก์โครงการพัฒนาการท้องถิ่นแห่งชาติ ของ กรม ประ ชาสงเคราะห์ เทศาภิบาล เล่ม ๕๒ มกราคม ๒๕๐๐ หน้า ๑๒
- เรื่อง การวางผังหมู่บ้าน โดยหลวงสัมฤทธิ์วิศวกรรม เทศาภิบาล เล่ม ๕๒ มีนาคม ๒๕๐๐ หน้า ๒๒๓
- เรื่อง ตำบลที่ ๒...การพัฒนาการท้องถิ่น ประชุมอบรมนักปกครองรุ่นที่ ๓๖ บันทึกโดยคุณสาย หุตะเจริญ เทศาภิบาล เล่ม ๕๒ เมษายน ๒๕๐๐ หน้า ๓๓๗
- เรื่อง การพัฒนาการทางเศรษฐกิจในชนบทอินเดีย โดยคุณดำรง สุนทรสารทูล ข้อสังเกตและหลักเกณฑ์ในการพัฒนาการทางเศรษฐกิจโดยคุณสุนทร หงส์ถาวรภักดิ์ ในเทศาภิบาล เล่ม ๕๒ มิถุนายน ๒๕๐๐ หน้า ๕๔๓ และ ๕๔๐

- เรื่อง การริเริ่มงานพัฒนาการท้องถิ่น ของฝ่าย อำเภอ โดยคุณสาธ หุตเจริญ เทศาภิบาล เล่ม ๕๒ กรกฎาคม ๒๕๐๐ หน้า ๖๑๖
- เรื่อง พัฒนาการท้องถิ่น โดยคุณสาธ หุตเจริญ เทศาภิบาล เล่ม ๕๒ สิงหาคม ๒๕๐๐ หน้า ๗๔๓
- เรื่อง การประชุมสัมมนาตำรวจ พ.ศ. ๒๕๐๐ โดยคุณนิติ ไชยกุล เทศาภิบาล เล่ม ๕๒ กันยายน ๒๕๐๐ หน้า ๘๘๖
- เรื่อง กระทรวงมหาดไทย กับการพัฒนาชนบท โดยคุณ เอนก พยัคฆ์นคร เทศาภิบาล เล่ม ๕๒ ตุลาคม ๒๕๐๐ หน้า ๙๕๐
- เรื่อง ผู้รับผิดชอบ ชนบท โดยคุณนิติ ไชยกุล เทศาภิบาล เล่ม ๕๒ ธันวาคม ๒๕๐๐ หน้า ๑๑๐๖
- บทความเกี่ยวกับเรื่องพัฒนาการท้องถิ่น ในการประชุมอบรมปลัดจังหวัด และนายอำเภอวัน ๓ พ.ศ. ๒๕๐๑

๓. จารสาร “การประชาสัมพันธ์” ของกรมประชาสัมพันธ์

๔. งานของ คอ. คอ.

๕. ความรู้อื่นๆ ที่จะเป็นประโยชน์เกี่ยวกับการเขียนบรรยายเรื่อง

ตัวอย่าง-แนวเรียงความเรื่อง

“แผนพัฒนาการท้องถิ่นในหน้าที่อำเภอ”

๑. อารัมภบท - บ้านเมืองเจริญขึ้น คนมากขึ้น การดำเนินการของรัฐเป็นไปในรูปรัฐสวัสดิการมากขึ้น ด้วยเหตุนี้รัฐได้เร่งรีบดำเนินการให้สัมพันธ์กันกับความเจริญทั่วไปของประเทศไทย ด้วยการพัฒนาการท้องถิ่น

ก. พัฒนาการท้องถิ่นหมายถึงอะไร

- ขบวนการ
- ส่งเสริมการดำรงชีพ
- ให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้วย
- หรือเป็นผู้ริเริ่มเอง
- ใช้เทคนิคกระตุ้นเตือนการริเริ่ม

ข. อำเภอเข้ามามีส่วนพัฒนาการท้องถิ่นเพียงใด

- อำเภอมีหน้าที่ดูแลทุกข์สุข
- สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น
- ดำเนินตามเค้าโครงการพัฒนาการท้องถิ่นแห่งชาติ
- เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ จึงต้องมีแผนพัฒนาการท้องถิ่นในหน้าที่อำเภอ

๒. เข้าเรื่อง - แผนการพัฒนากองท้องถิ่นในหน้าที่อำเภอ

๑) - ประวัติพัฒนากองท้องถิ่นในประเทศไทย

- แผนการบูรณะชนบท ๒๔๘๕
- แผนการบูรณะชนบท ๒๔๘๕
- การบูรณะชนบทในรูปสหภาพ
- แผนการบูรณะชนบทในรูปสภาตำบล

๒) - วัตถุประสงค์ที่ต้องมีพัฒนากองท้องถิ่น

- ส่งเสริมความเจริญให้แก่ชนบท
- ยกมาตรฐานการดำรงชีพของราษฎร
- เจริญในด้านเศรษฐกิจและสังคม
- โดยรัฐและประชาชนร่วมมือกัน
- โดยรัฐเป็นผู้นำ ถือว่าเป็นหน้าที่ของอำเภอ

๓) - ลักษณะพิเศษของขบวนการพัฒนากองท้องถิ่น

- นำเอาทรัพยากรที่ซ่อนเร้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์
- อาศัยความร่วมมือและการกระตือรือร้นของประชาชนเป็นส่วนใหญ่
- เพื่อสร้างความเจริญให้แก่ชุมชน
- หักนำของใหม่มาใช้ ปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้น
- เพื่อการครองชีพที่ดีกว่าที่เป็นอยู่

๔) - การพัฒนากองท้องถิ่นประกอบด้วย

- มีความรับผิดชอบต่อความต้องการจากประชาชน
- มีจิตใจร่วมงานและช่วยตัวเอง
- ปรีกษาแสวงหาข้อเท็จจริง
- พิจารณาปัญหา วางแผนการ
- ดำเนินงานตามข้อตกลง
- ติดตามผลงาน

๕) - แผนพัฒนากองท้องถิ่นในหน้าที่อำเภอ

(๑) ดำรงสภาพความเป็นอยู่ของท้องถิ่น

- จำนวนราษฎร
- ครัวเรือน
- ศาสนา
- การศึกษา
- การสุขภาพและท้องถิ่นอนามัย
- อาชีพ
- โรงเรียน
- ถนน สะพาน
- บ่อน้ำ แหล่งน้ำ
- ลักษณะนิสัย
- ความสามารถในการผลิตกำลังทรัพย์ร่วมงาน ฯลฯ

(๒) วางโครงการเป็นแห่งๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งอยู่ในความสามารถที่จะช่วยดำเนินการได้

- ประกาศโครงการ
- ระยะเวลาดำเนินการ
- แรงงาน การเงิน
- เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงาน
- วิธีแก้ไขข้อขัดข้อง
- ตรวจสอบผลงาน

(๓) กิจกรรมที่จะต้องพัฒนา

- ป้องกันรักษาความสงบ
- พัฒนาการเศรษฐกิจ —
 - อาชีพใหม่
 - อาชีพหมุนเวียน
 - ให้วิชาการแผนใหม่
 - การคมนาคม การขนส่ง
- การศึกษา วัฒนธรรม
- การสุขภาพและอนามัย
- การสังคมสงเคราะห์
- สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

(๔) เขตของการพัฒนา

- ไม่ควรใหญ่เกินไปกำลัง
- ๑ หรือ ๒ หมู่บ้านรวมกัน
- มีโครงการเป็นระยะๆ ตามความสามารถทั้งการเงินและการร่วมมือ
- ให้เห็นผลโดยรวดเร็ว
- อยู่ในลักษณะที่จะส่งเสริมให้ขยายตัวได้
- มีลักษณะเป็นย่านกิจกรรม หรืออุตสาหกรรม และกำลังขยายตัวขึ้น
- ชนในถิ่นนั้นมีจิตใจสามัคคีกัน และสนใจสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่น
- อย่างน้อยควรจัดให้มีตำบลละ ๑ แห่ง

(๕) เจ้าหน้าที่ดำเนินการ

ก. - คณะกรรมการพัฒนาการประจำอำเภอ

- นายอำเภอ
- หัวหน้าส่วนราชการในอำเภอ
- นักพัฒนา
- สมาชิกสภาจังหวัด
- ส.ร.น.เทศก.

ข. - คณะกรรมการพัฒนาการประจำตำบล

- กำนัน
- กรรมการตำบล
- สมาชิกสภาตำบล ซึ่งมีได้เป็นผู้ใหญ่บ้าน
- สารนิเทศก์

ค. คณะกรรมการประจำเขตพัฒนา-ประกอบด้วยผู้แทนของกลุ่มราษฎรเลือกตั้งขึ้น ปฏิบัติงานตามโครงการภายใต้การแนะนำของคณะกรรมการพัฒนาการประจำตำบล

ง. เจ้าหน้าที่พัฒนาการท้องถิ่นอำเภอ

- ปลัดอำเภอฝ่ายบำรุง
- ศึกษาธิการอำเภอ
- อำนวยการอำเภอ
- พนักงานข่าวอำเภอ

(๖) เทคนิคการดำเนินงานพัฒนาการท้องถิ่น

เพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการและทำงาน ควรต้อง

- พัฒนาการควรติดต่อประชาชนด้วยตนเอง
- แสดงผล กระตุ้นให้เกิดการแข่งขัน
- จัดให้มี หรือหาสิ่งชั่วใจ
 - ภาพหน้า อาศัยท้องถิ่นนั้นเป็นฉาก
 - วิทย์
 - การอบรมประจำท้องถิ่น
- การประชุมตลกเถียง
- จัดให้มีหนังสืออ่านพอเหมาะกับพื้นความรู้
- ด้านศาสนาเป็นเรื่องสำคัญทางจิตใจ
- เราให้ราษฎรมีจิตใจร่วมมือและช่วยตัวเอง
- ได้รับความร่วมมือจากผู้นำท้องถิ่น
- เริ่มงานด้วยโครงการง่ายๆ ก่อน และทุกโครงการไม่เกินกำลังเงินของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ
- ควรนำเอาสตรีมาร่วมด้วยแต่แรก
- เคารพต่อชนบทรรมนิยมประเพณีของท้องถิ่น
- คุณลักษณะอันพึงต้องมีอย่างขาดเสียไม่ได้ของนักพัฒนาการ คือความอดทน และมุ่งจะเห็นความสำเร็จของท้องถิ่น

๓. บรรยายเรื่องตามแนวทวนไว้-ตามข้อ ๒

๔. แทรกแนวความคิดเห็นตามความเหมาะสม

ในความเรียงต้องมีความคิดเห็นและทัศนะของผู้เขียนบ้าง เช่น

— ข้อควรคำนึงในการพัฒนาการท้องถิ่น

- นักพัฒนาการควรได้รับการอบรมเพียงพอ
- สภาพท้องถิ่นต่างกัน ควรพิจารณาให้สุ่ม ไม่ว่างานผิดจึงงาน ผลจะเสีย

- ทำกิจกรรมที่ประชาชนเรียกร้องก่อน เพื่อเป็นแนวทางเรื่องอื่นต่อไป
- ควรกระทำกิจการในแบบง่าย ๆ ก่อน
- โครงการใหม่ควรรอสำรวจภาวะให้แน่นอน

- การประสานงาน

- จากหตุองค์การที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการ
- สมาคมท้องถิ่น
- สภาท้องถิ่น
- พัฒนาการ
- สถาบันเกี่ยวกับพัฒนาการท้องถิ่น ฯลฯ
- ไม่ควรถือว่าเป็นงานของใคร ๆ โดยเฉพาะเป็นงานของชาติ
- ความรู้ความสามารถ การใช้จิตวิทยาประยุกต์ของนักพัฒนาการ
- ตัวอย่างหรือทักษะการพัฒนาการท้องถิ่นในประเทศใกล้เคียง
 - ฟิลิปปินส์
 - อินเดีย
- การติดตามผลงานโดยใกล้ชิด
- การโฆษณาผลงานเป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้
- ความบริสุทธิ์ใจของเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงาน
- ควรจะได้จัดสถานบริการเพื่อการนี้ให้เพียงพอ ประชาชนตามท้องถิ่นมี
จำนวนมากกว่าในเมืองใหญ่ ๆ ประชาชนควรออกแต่แรงงานหรือวัตถุเท่านั้น
- รัฐควรให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ
- ถ้าจำเป็นควรตั้งธนาคารเพื่อท้องถิ่นกู้ยืมได้โดยตรง

สรุปและจบเรื่อง - สรุปเรื่องราว ย่อแต่หัวข้อใหญ่

- พัฒนาการท้องถิ่นอำนวยประโยชน์อย่างมหาศาล
- ควรต้องได้รับความร่วมมือกันระหว่างรัฐ กับราษฎร
- เพื่อความเจริญรุ่งเรืองยิ่งของประเทศไทย

อาจจบลงด้วยความสำคัญว่า

การพัฒนาการท้องถิ่นกำลังทวีความสำคัญขึ้นตามลำดับ อันเป็นที่หวังได้ว่า ความร่วมมือร่วมใจและการประสานงานจากเจ้าหน้าที่และราษฎร จะอำนวยความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ประเทศชาติโดยกว้างขวาง สมดังที่รัฐบาลชุดปัจจุบันได้ตั้งแนวนโยบายส่วนหนึ่งไว้ว่า...

“จะจัดการพัฒนาการท้องถิ่น จัดการสาธารณูปโภคในท้องถิ่นให้มีไฟฟ้า ประปา โดยทั่วถึงยิ่งขึ้น จัดให้มีทางระหว่างตำบลและระหว่างอำเภอ ให้ทั่วถึงโดยรวดเร็ว เพื่อประโยชน์อันแก่เศรษฐกิจและความเจริญของท้องถิ่น.....” △

ย่อประวัติคำส่อไทย

โดย.....

โชค ตันธนาธิร พ.ม., อ.บ.

อาสา ศุภระมงคล พ.ม., อ.บ.

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย

★ ★ ★

(ต่อจากฉบับก่อน)

๒๔. สมเด็จพระเจ้าอุทุมพร (พ.ศ. ๒๓๐๓)

เมื่อสมเด็จพระเจ้าบรมโกศรู้สวรรคตแล้ว ราชสมบัติควรจะได้แก่กรมขุนอนุรักษ์มนตรี (เจ้าฟ้าเอกทัศน์) ผู้เป็นเชษฐาธิราช แต่เนื่องจากสมเด็จพระราชบิดาเห็นว่าเกยจรัล โฉมเชลาชาติคิบัณญา จึงรับสั่งให้ไปทรงผนวชเสีย ราชสมบัติจึงตกแก่กรมขุนพรพินิต (เจ้าฟ้าอุทุมพร) ได้ราชภิเษกเป็นสมเด็จพระเจ้าอุทุมพร พอดีการพระบรมศพเสร็จจึงให้ตั้งเจ้าต่างกรมทั้ง ๓ ซึ่งต่างพระมารดา คือ กรมหมื่นจักรสุนทร กรมหมื่นสุนทรเทพ และกรมหมื่นเดโชภักดี นำไปดำรงโทษเสีย เพราะเป็นอริกันอยู่ ครั้นครุฑราชย์มาได้ประมาณ ๒ เดือน กรมขุนอนุรักษ์มนตรี พระเชษฐาธิราช ซึ่งออกผนวชอยู่ ก็ถามผนวชออกมาประทับ ณ พระที่นั่งสุริยามรินทร์ กระทำคณคังหนึ่งเป็นพระเจ้าแผ่นดินอีกพระองค์หนึ่ง สมเด็จพระเจ้าอุทุมพรจะจัดการประการใดก็มีได้เพราะเกรงสมเด็จพระราชชนนี ครั้นครุฑราชย์อยู่ได้ ๒ เดือน ทนความเดือดร้อนว่ากาญจนาภิเษกได้ จึงแฉกนราชสมบัติให้กรมขุนอนุรักษ์มนตรี แล้วพระองค์ก็เสด็จออกทรงผนวชเสีย เคยได้นามตามที่สามัญชนเรียกกันว่า “ขุนหลวงหาวัด” ครั้นนั้นขุนนางข้าราชการที่มั่งมรภภาพในการงาน พากันถวารการออกบวชตามพระองค์เป็นอันมาก

๒๕. สมเด็จพระที่นั่งสุริยามรินทร์ (พ.ศ. ๒๓๐๓-๒๓๑๐)

กรมขุนอนุรักษ์มนตรีขึ้นเสวยราชย์ ทรงพระนามว่าสมเด็จพระบรมราชาธิราช แต่ราษฎรพากันเรียกว่า ขุนหลวงสุริยามรินทร์ เพราะทรงพอพระทัยประทับ ณ พระที่นั่งสุริยามรินทร์ บ้างก็เรียกว่าขุนหลวงชเรอน เพราะเป็นโรคผิวหนัง บ้างก็เรียกว่าขุนหลวงเอกทัศน์ตามพระนามเดิม พระองค์เป็นพระเจ้าแผ่นดินที่ขาดความรู้ความสามารถในการปกครองบ้านเมือง จึงทำ

ให้กรมหมื่นเทพพิพิธไม่ทูลพระทัย และคบคิดกับข้าราชการบางคน จะดำเนินการแย่งชิงราชสมบัติกันให้พระเจ้าอู่ทองพระซึ่งกำลังทรงผนวชอยู่ แต่พระเจ้าอู่ทองพระกลับแจ้งให้ขุนหลวงสรพยาม-
รินทรทราบ เป็นเหตุให้กรมหมื่นเทพพิพิธ ถกจับและถูกเนรเทศไปเกาะลังกา ในรัชกาลสมเด็จพระ
พม่ามาคิดพระนครสองครั้ง และครั้งสุดท้ายเป็นครั้งที่ไทยได้เสียกรุงอย่างย่อยยับ

การสงครามกับพม่าครั้งแรก คือ พ.ศ. ๒๓๐๒ พระเจ้าอลองพญาทูลเชิญพม่าได้ทราบ
ถึงความอ่อนแอของไทย จึงได้จกร์หาทัพมายึดเมืองไทย โดยยกเข้ามาตีเมืองตะนาวศรี
ตะนาวและมะริดไว้ได้ แล้วจึงยกทัพมาทางด่านสิงขร ตีหัวเมืองรายทางแตกหมด แม็กองทัพ
ไทยจะได้ยกออกไปตั้งรับทัพพม่าแต่ต้องถอยร่นลงมาถึงแขวงเมืองราชบุรี ครั้นนั้นทหารไทย
ซึ่งนาย คือขุนรองและปลัดชูได้แสดงความสามารถต่อสู้ข้าศึกจนสิ้นชีวิตในรบ ในที่สุด
กองทัพพม่าได้ยกเข้าล้อมพระนครถึงสามเมือง ทำให้ภายในพระนครเกิดความวุ่นวายตกใจกลัว
จนเห็นว่าศึกพม่าใหญ่หลวงนัก ทำที่ไม่สู้ดีจึงให้คนไปอ่อนน้อมให้กรมขุนพรพินิตลาสิกขาบท
ออกมาช่วยทำสงคราม กรมขุนพรพินิตได้เข้าบัญชาการรบอย่างเข้มแข็ง พม่าล้อมกรุงอยู่เป็น
เวลานาน ได้พยายามตั้งจันทน์ใหญ่ยิงเข้ามาในพระนครทุกวัน แต่ก็ไม่สามารถจะโจมตี
พระนครให้แตกได้ พระเจ้าอลองพญาทรงเข้าบัญชาการยิงปืนใหญ่และจันทน์ใหญ่เอง ในที่
จุดปืนใหญ่ระเบิดแตกต้องพระองค์บาดเจ็บสาหัส กองทัพพม่าจำเป็นต้องยกถอยกลับไป เมื่อ
พ.ศ. ๒๓๐๓ นั้นเอง ทัพพม่าได้ถอยไปทางด่านแม่ละเมา พอเข้าเขตเมืองตาก พระเจ้าอลอง
พญาทรงทนพิษบาดแผลมิได้ถึงแก่สวรรคตลง ณ ที่นั้น

สงครามกับพม่าครั้งที่สอง เป็นคราวที่กรุงศรีอยุธยาแตก พ.ศ. ๒๓๑๐

เมื่อเสด็จกลับพม่าครั้งแรกแล้ว แทนที่จะได้หาทางแก้ไขข้อบกพร่องในการสงคราม
กลับดำคึกคิดว่า พม่าผู้ฝีมือไทยมิได้ต้องพ่ายแพ้กลับไป มีหน้าซำสมเด็จพระที่นั่งสุริยามรินทร์
ลงมั่งคั่งอาหารวังเกลี้ยงกรมนพรพินิตราชอนุชา ไม่อยากให้เป็นชราว่าด้อยต่อไป จนกรม
ขุนพรพินิตทนความเดือดร้อนว่าคามิได้ ต้องเสด็จออกทรงผนวชอีกเป็นครั้งที่สอง ข้าราชการ
จึงรกรกักตักออกบวชตามเสด็จอีกเป็นอันมาก บ้านเมืองเริ่มอ่อนแอถึงทุกที

ข้างฝ่ายพม่านั้นเมื่อสิ้นพระเจ้าอลองพญาแล้ว มังดอกรโอรสองค์ใหญ่ก็ได้ราชสมบัติ
จะต้องทำสงครามปราบปรามหัวเมืองต่าง ๆ ที่ตั้งแข็งเมืองกระด้างกระเดื่องอยู่ถึงหนึ่งปี ก็

ก็ต้องตายลงเพราะนามอชาวบางระจัน พม่าต้องทำการปราบปรามชาวบางระจันอยู่ถึง ๕ เดือน ในที่สุดเนเมียวดีหัดได้ตั้งสภามหาชนชาติมอญ ซึ่งเคยอยู่เมืองไทย รู้จักทำเลแถบบางระจัน ต่ให้ยกกองทัพมาเข้าโจมตีค่ายบางระจัน ชาวบ้านบางระจันจึงพบกับความพ่ายแพ้และพากัน ฆ่าตัวตายค่ายบางระจัน เพราะไม่มีปืนใหญ่ต่อสู้กับพม่า และได้ทำหนังสือขอเข้ามายัง กรุงศรีอยุธยา ก็ไม่โปรดพระราชทานออกไป ในการแสดงความกล้าหาญ พร้อมด้วยม ิ ความกล้ามีกเป็นอันหนึ่งอันเดียวของชาวบางระจัน จึงเป็นวีรกรรมที่ปรากฏเกียรติอยู่ในประวัติ ศาสตร์ของชนชาติไทยมาจนตราบชั่วปัจจุบันกาล และควรเป็นแบบอย่างอันดีงามของชนชาติไทย ุณหลัง

เมื่อค่ายบางระจันแตกแล้ว กองทัพพม่าทั้งทางเหนือและใต้ จึงขยับขยายเข้าใกล้ กรุงศรีอยุธยาได้ตามสบาย พอถึงฤดูฝนพม่าก็เตรียมหาท่อน ลำหรับเป็นที่พักช้างม้าและจัดหา เรือไว้ใช้เป็นกำบังรบ ในระหว่างเตรียมกำลังอยู่นั้น มีมหานรธา แม่ทัพพม่าฝ่ายใต้ก็เจ็บไข้และ ถึงแก่กรรมลง อำนาจการบัญชาการทัพจึงตกอยู่กับเนเมียวดีหัดแต่ผู้เดียว ทั้งทัพพม่าทางฝ่าย เหนือและใต้ เนเมียวดีหัดเป็นนายทัพพม่าที่เข้มแข็ง กล้าหาญเด็ดเดี่ยว การล้อมกรุงในความ บังคับบัญชาของเขาจึงทะมัดทะแมงยิ่งขึ้น เขาได้บัญชาให้ทหารร้อยจากโบสถ์วิหารกำแพง วัดมาสร้างเป็นป้อมค่ายตั้งปืนใหญ่ยิงเข้าในกรุงทุกๆวันไม่หยุดยั้ง ทำให้ผู้คนบ้านเรือนในกรุง ถูกทำลายลงทุกวัน ฝ่ายไทยได้ยิงปืนใหญ่ต่อสู้บ้างแต่ขาดความชำนาญ เพราะไม่มีการฝึกซ้อม เตรียมตัวไว้สู้ศึก ถึงกับทำให้ปืนแตกระเบิด และมีประกาศห้ามมิให้ยิงปืนใหญ่ต่อไป นอกจาก ทางศาลาถูกชนอนุญาติจึงจะยิงได้ ครั้นนั้นพระยาอริพรการ (พระยาตากสิน) ซึ่งรักษา การณอยู่ทางด้านตะวันออก ยิงปืนใหญ่โดยมิได้รับอนุญาต เพราะพม่าจู่เข้ามามากจะรอ ฆอนุญาติก็จะมิทันทองที่ เป็นเหตุให้ถูกภาคทัณฑ์โทษไว้ พระยาอริพรการเกิดความน้อยใจ ในเหตุการณ์ และเห็นว่ากรุงศรีอยุธยาคงจะเสียแก่พม่าในการศึกครั้งนี้โดยแน่แท้ จึงพาสมัคร พรพพอประมาณ ๕๐๐ คน ต่ทัพพม่าหนีออกจากกรุงไป และไปตั้งตนซ่องสุมผู้คนอยู่ทาง เมืองจันทบุรีต่อไป

(ยังมีต่อ)

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย ซาลี่ เอ็มมกระสันธุ์

- ๒๓ ม.ค. — เวเนซุเอลาก่อปฏิวัติล้มระบอบเผด็จการ ประธานาธิบดี มาร์กอส เปเรซ ชิเมเนต หลบหนี พลเรือตรี ไรต์ ฟังการา ขาบัลลังก์คณะรัฐบาลใหม่
- ๒๔ ม.ค. — นายกรัฐมนตรี ชานส กาคาร์ แห่งฮังการี หุ่นคอมมิวนิสต์ ประกาศลาออกจากนายกรัฐมนตรี (และให้ นายเฟเรนซ์ มินนิช รองนายก ขึ้นดำรงตำแหน่งแทน
- ๒๕ ม.ค. — ประธานาธิบดี นัสเซอร์ แห่งอียิปต์ ประกาศว่าได้มีการตกลงโดยสมบูรณ์แล้ว โดยอียิปต์และซีเรียรวมเป็น ประเทศเดียวกัน นอกจากนี้ นัสเซอร์ยังเปิดโอกาสให้รัฐอาหรับอื่นๆ เข้าร่วมรวมกันได้
- ๓ ก.พ. — มีการประกาศสถาปนาสหพันธรัฐระหว่างอียิปต์กับซีเรีย ตามข้อตกลงของนายอาซาลี นายกรัฐมนตรีซีเรีย กล่าวว่า สหพันธรัฐดังกล่าว จะมีประธานาธิบดีเพียงคนเดียว รัฐสภาเพียงสภาเดียว และมีกำลังทัพ รวมกันเป็นกองทัพเดียว
- สหรัฐอเมริกาปล่อยดาวเทียมดวงแรก ชื่อ “เอ็กซ์พลอเรอร์” สำเร็จแล้ว
- ๒ ก.พ. — ประธานาธิบดี นัสเซอร์ แห่งอียิปต์ กับประธานาธิบดี ชุกรี เอล กุอตุบิ แห่งซีเรีย ประกาศร่วมกันใน รัฐสภาอียิปต์ เป็น “สหสาธารณรัฐอาหรับ”
- โมฮัมหมัด อาหมัด เอลบาคัล มกุฎราชกุมารเยเมน เดินทางไปยังไคโรเพื่อเจรจากรวมอาณาจักร เยเมนเข้ากับสหภาพระหว่างประเทศ และจะได้เจรจากับประธานาธิบดี นัสเซอร์ แห่งอียิปต์ กับประธานาธิบดี กุอตุบิ แห่งซีเรีย
- ๔ ก.พ. — ฝรั่งเศสส่งกำลังทางอากาศเข้าโจมตีหมู่บ้านชาเกียค ซิดิ ชุซุฟ แห่งตูนิเซีย นักศึกษาวิชาการเหมืองแร่ใน ห้องเรียนต้องเสียชีวิตหมดทั้งชั้น
- ๑๔ ก.พ. — กษัตริย์ไซปรัสแห่งอิร์ค กับกษัตริย์ฮุสเซนแห่งจอร์แดนลงพระนาม ณ กรุงอัมมันเพื่อรวมอิร์ค กับจอร์แดน เป็นประเทศเดียวกันเรียกชื่อว่า “สหพันธรัฐอาหรับ” รวมดินแดน, กองทัพ, รัฐบาลเดียว มี ส.ส. ใน สภาฝ่ายละครึ่ง แต่สองกษัตริย์ยังคงปกครองประเทศของตนต่อไป และเปลี่ยนให้แบกแดดกับอัมมัน เป็นนครหลวงแห่งละ ๓ เดือน
- ๑๕ ก.พ. — นายกรัฐมนตรี โอ. เค. หุซัย กับคณะรัฐบาลจีนชาติ ได้ขึ้นใบลาออกต่อประธานาธิบดีเจียงไคเช็ค
- ฝ่ายก่อการปฏิวัติอินโดนีเซียบนเกาะสุมาตรา ได้ประกาศตั้งรัฐบาลใหม่ของตนโดยมี นายปราวา เนการา เป็นนายกรัฐมนตรี

หน้าที่ราชการกรมต่างๆ

โดย.....เฉลิม สัตยกุล

หน้าที่ราชการของกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ตั้งกตั้งอยู่ในทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ดำเนินการรัฐมนตรีซึ่งทำหน้าที่ด้านงานปลัดทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ได้จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. ๒๔๙๖ หน้าที่ราชการของกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมืองนั้น ปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับทางการเมืองและนโยบายการเมือง ตลอดจนการตรวจสอบผลการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล รวบรวมรายงานความเคลื่อนไหวทางการเมือง การเศรษฐกิจ และการสังคม ฯลฯ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นศูนย์กลางรวบรวมเสนอคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีกับผู้เกี่ยวข้อง เมื่อมีมติหรือสั่งการประการใด ก็ดำเนินการแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบและปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดไว้ต่อไป แบ่งส่วนราชการออกดังนี้

๑. กองกลาง มีหน้าที่ทางธุรการติดต่อประสานงานระหว่างกองต่าง ๆ ในกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง และหน่วยราชการที่ตั้งกตั้งอยู่ในทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ทำงานสารบรรณตามระเบียบงานสารบรรณ ตลอดจนระเบียบการปฏิบัติราชการในเรื่องต่างๆ เช่นระเบียบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน เป็นต้น จัดห้องสมุดสำหรับเป็นที่พักค้นคว้าเพิ่มพูนความรู้ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เกี่ยวกับการประชุมและมติดคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับเรื่องการเมืองและนโยบายต่างๆ แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๓ แผนก คือ (๑) แผนกรับส่งและโต้ตอบ (๒) แผนกการประชุมและมติ (๓) แผนกเก็บและห้องสมุด

๒. กองนโยบายภายนอกประเทศ มีหน้าที่ดำเนินการเรื่องนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับต่างประเทศ และรวบรวมนโยบายของประเทศไทยต่างๆ รวบรวมข่าวสารรายงานความเคลื่อนไหว

คล้ายทางการเมือง การเศรษฐกิจ การสังคม การทหาร ฯลฯ ของนานาประเทศและระหว่างประเทศ เหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ และเหตุการณ์ชายแดนซึ่งเกี่ยวข้องกับประเทศข้างเคียง ตลอดจนกิจการเกี่ยวกับองค์การสหประชาชาติ

๓. กองนโยบายภายในประเทศ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนโยบายภายในประเทศ รวบรวมข่าวสารและรายงานความคลั่งคลายเคลื่อนไหวทางการเมือง การเศรษฐกิจ การเงิน การสังคม ฯลฯ ภายในประเทศ เหตุการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นในราชอาณาจักร รวบรวมและปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงการและการขยายกิจการใหม่ ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล จัดทำคำปราศรัย สุนทรพจน์ คำตอบกระทู้ถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ฯลฯ

๔. กองวิชาการ มีหน้าที่ดำเนินการสำรวจค้นคว้าถึงลักษณะเหตุและผลงานการต่าง ๆ ในทางหลักวิชาการ รวบรวมข้อเท็จจริงและตัวเลขต่าง ๆ นำมาประมวลไว้เป็นสถิติหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยนโยบายโครงการหรือเรื่องต่าง ๆ แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๔ แผนกคือ (๑) แผนกสำรวจ (๒) แผนกค้นคว้า (๓) แผนกวิชาการ (๔) แผนกประมวลและสถิติ

๕. กองวิจัยและรายงาน มีหน้าที่เกี่ยวกับวิจัยนโยบายโครงการการบริหารงานตามนโยบายและโครงการของรัฐบาล ว่าได้ผลหรือไม่ ได้ผลอย่างไร บกพร่องควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ตรวจรายงานข้อเท็จจริงและตัวเลขที่ทางกองวิชาการสำรวจและค้นคว้ามา ตรวจตอบผลของงานแล้ววิจัยให้เห็นผลได้ผลเสีย ข้อบกพร่องต่าง ๆ จัดพิมพ์ขึ้นไว้ และรวบรวมประมวลจัดทำเป็นสถิติไว้ สำหรับจะได้ เป็นหลักประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ปรับปรุง กิจการงานต่าง ๆ ให้เป็นไปได้ผลตามความมุ่งหมาย แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๔ แผนกคือ (๑) แผนกการพิมพ์ (๒) แผนกตรวจรายงาน (๓) แผนกตรวจสอบ (๔) แผนกประมวลสถิติ

๖. กองคลัง มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การพัสดุ เช่นเดียวกับกองคลังของสำนักงานปลัดกระทรวงต่าง ๆ และทำหน้าที่บริการสวัสดิการแก่ข้าราชการในสังกัดด้วย แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๓ แผนกคือ (๑) แผนกเงิน (๒) แผนกบัญชี (๓) แผนกพัสดุ และสวัสดิการ

หนังสือที่ควรดูในการสอบวิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่ง

๑. มติคณะรัฐมนตรี
๒. หนังสือเวียน (น.ว.) ต่าง ๆ ของกรมตำรวจบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมืองและฝ่ายบริหาร
๓. หน้าที่ของกรมตำรวจบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
๔. ระเบียบว่าด้วยการกำหนดโครงการและดำเนินงาน ตอน ๓-๒
๕. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
๖. พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน
๗. พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม
๘. พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
๙. พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ

หนังสือใช้ทดสอบนักวิชา, กวี, โท, เอก

๑. แนวตอบวัฒนธรรม	ราคา ๓๒ บาท
๒. คำถาม - แนวตอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน, - พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน, - พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม	ราคา ๓๐ บาท
๓. กฎ ก.พ.	ราคา ๒๐ บาท
๔. คำบท พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน	ราคา ๕ บาท
๕. วิจารณ์ข้าราชการ ปี ๒๕๐๐	ราคา ๓๐ บาท

สั่งได้จากเลขานุการบริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง
 พรชนคร จ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน (หนังสือตามรายการ ๑, ๒, ๓, เพิ่มค่าส่ง
 เล่มละ ๒ บาท หนังสือตามรายการ ๔ เพิ่มค่าส่งเล่มละ ๑ บาท)

ข้อสอบข้าราชการพลเรือน

★ ★ ★

เฉลยข้อสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอรรการสามัญชั้นตรี
ตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติ ในศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๐๐

วิชาอาชญาวิทยาและความรู้ทั่วไปในวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

(ต่อจากฉบับก่อน)

ข้อ ๕. ถาม ก. ในเรื่องเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด ทำไมศาลจึงถือเอารายงานของ
เท็จจริงของสำนักงานคุมประพฤติที่เสนอศาลก่อนการพิจารณา (Pre-hearing
Investigation) เป็นสิ่งสำคัญ รายงานนี้ตามหลักวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์คว
ประกอบด้วยข้อเท็จจริงอย่างไรบ้าง และได้ข้อเท็จจริงเหล่านั้นมาจากไหน
ด้วยวิธีใด

ข. ถ้าท่านเป็นพนักงานคุมประพฤติ และเกิดกรณีดังต่อไปนี้ขึ้นในหน้าที่
ของท่าน จะปฏิบัติอย่างไร

(๑) เมื่อผู้ถูกคุมประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในเรื่องที่อยู่ดัง ที่ศาลกำหนดไว้ แต่ท่านยังสามารถจะคุมเขาไว้ให้ประพฤติดีต่อไปได้ โดยจะไม่เป็น
ภัยต่อสังคม

(๒) เมื่อผู้ถูกคุมประพฤติละเมิดเงื่อนไขคุมประพฤติอย่างร้ายแรง ปรากฏ
จากประโยชน์ที่จะทำการคุมประพฤติต่อไป

(๓) เมื่อผู้ถูกคุมประพฤติ ปฏิบัติตัวดี มาครบกำหนดเวลา ที่ศาลสั่งให้คุม
ประพฤติแล้ว

ชงคำตอบ

ก. คำตัดสินทั้งรายงานของพนักงานคุมประพฤติก่อน การพิจารณาในเรื่องเด็กหรือเยาวชน กระทำผิด ก็เพื่อการเลือก ว่าผู้ใดควรจะใช้วิธีการสถานใดจึงจะเหมาะสมกับการแก้ไขรายตัวผู้กระทำความผิดและการบ่มองกันสังคมให้ปลอดภัย

รายงานของพนักงานคุมประพฤติควรครอบคลุมถึงข้อเท็จจริงใหญ่ ๆ ที่เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดของผู้นั้น ได้แก่ ประวัติความผิด, สภาพทางเศรษฐกิจ, สภาพทางครอบครัวและอารมณ์, สภาพทางสมองและจิตใจ, สภาพทางร่างกาย, สภาพทางสังคมอื่นโดยทั่วไป เช่นที่อยู่-บริการสาธารณสุขในการอาชีพ-ที่พักผ่อนยามว่าง-โรงเรียน ฯ ๓ ฯ

พนักงานคุมประพฤติจะได้รับเท็จจริงเหล่านั้นจาก (๑) ตำรวจ (๒) โรงเรียน (๓) องค์การสังคมสงเคราะห์ที่เคยช่วยเหลือครอบครัวนั้นมาก่อน (๔) พ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัวผู้นั้น และที่เกี่ยวข้อง (๕) ตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นเอง วิธีได้รับเท็จจริงมาโดยการสัมภาษณ์. การตรวจร่างกาย-จิตใจ-โลหิต ฯ ๓ ฯ หรือตรวจเอกสารและสถานที่

ข. (๑) รายงานคำตัดสินยังเห็นควรคุมประพฤติต่อไป จะขอให้ศาลคัดค้านเด็กหรือเยาวชนนั้นด้วยหรือไม่ก็ได้

(๒) รายงานคำตัดสินให้ถอนหรือยกเลิกคำสั่งคุมประพฤติ เปลี่ยนวิธีการเป็นสถานอื่น เช่น ส่งสถานฝึกและอบรม

(๓) รายงานคำตัดสินให้ปล่อยเด็ดขาด พ้นจากคำสั่งคุมประพฤติ.

หนังสือที่บริการสวัสดิการ ก.พ. ระพิมพ์ต่อไป

๑. ขอสอบขันตรี พ.ศ. ๒๔๘๘, ๒๔๘๙, ๒๕๐๐ (ทุกวิชา ทุกกรม) พิมพ์เสร็จกลางเดือนมีนาคม ๒๕๐๐ ราคาจำหน่ายเล่มละ ๒๕ บาท
๒. ประมวลปัญหาและทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน เริ่มพิมพ์ในเดือนมีนาคม ๒๕๐๐ (ส่งชื่อจองไว้ก่อน ยังไม่ต้องส่งเงิน)

ช่วยกัน ประกัน กันและกัน

หน้านั้นเปิดสำหรับ "ปฏิบัติ" ท่านมีทุกข์อย่างใด ลองไขมา เพื่อว่าจะช่วยกันคลี่คลายได้บ้าง

○ เรื่องห้ามบรรจุ

เรียน วารสารข้าราชการ

ความที่เบียดคอดัดมันปฏิบัติขึ้นในวาระดำนัน ที่แรกผมก็ยังนึกไม่ออกว่าจะปฏิบัติด้วยเรื่องอะไร แต่เมื่อวานนี้ได้ทราบข่าวว่าคณะรัฐมนตรีลงมติอนุมัติการงดบรรจุข้าราชการในตำแหน่งที่ว่าง ทำให้ผมเกิดความทุกข์ใจในความก้าวหน้าของชีวิตราชการเสียแล้ว เพราะแม้รัฐบาลจะปรับปรุงแก้ไขเรื่องอื่นๆ ทั้ง หมก ก็ยังไม่สำคัญ เท่า การ งด บรรจุ ใน ตำแหน่ง ว่าง เพราะความก้าวหน้าของข้าราชการขึ้นอยู่กับ การ สอบ เลื่อน วิทยะฐานะ เป็น สำคัญ ท่านย่อมทราบคืออยู่แล้วว่าในการสอบแต่ละครั้งนั้นก็ได้ปฏิบัติอยู่ภายในเงื่อนไขของ ก.พ. ซึ่งต้องปฏิบัติตามอย่างยากอยู่แล้ว เช่นผู้จะมีสิทธิ์สอบขึ้นได้ต้องมีอายุราชการถึง ๕ ปี บัญชีผลการสอบทำให้ชนบิณูรไว้ได้เพียง ๒ ปีเท่านั้น การสอบแต่ละครั้งต้องเสียค่าสมัครสอบหลายล้านบาท จำนวนผู้สอบได้คราวหนึ่งๆ ก็เป็นจำนวนน้อย การสอบก็ว่าจะมีการสอบแต่ละครั้งก็รอคอยหลายๆ ปี เมื่อสอบได้แล้วก็กำลังขึ้นบัญชีรออยู่โดยไม่ครบกำหนด ก็จะมาตั้งคบบรรจุเสียอีก เช่นข้าราชการผู้น้อยยอมหมดกำลังใจ ซึ่งควรจะได้รับการผ่อนผันในชั้น ซึ่งลพิจารณาให้แต่แล้วจะเห็นว่าเป็นหัวใจสำคัญของการที่เคียด ควรที่รัฐบาลจะหาทางคัดค้านแทน มิฉะนั้นข้าราชการผู้น้อยยอมมองไม่เห็นทางก้าวหน้าได้เลย

ทาง ก.พ. ควรจะได้พิจารณาเสนอความเห็นเพื่อคณะรัฐมนตรีจะได้ทราบความสำคัญอันน้อย เพราะ ก.พ. ย่อมควบคุมการบรรจุและทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับข้าราชการอยู่แล้ว จริงอยู่ในข้อที่รัฐบาลต้องการประหยัดซึ่งจะงดการบรรจุในตำแหน่งใดซึ่งจะต้องบรรจุจากผู้ที่ยังมิได้รับราชการก็ควรอยู่ แต่ผู้ซึ่งตั้งใจจะมารับราชการและหาความก้าวหน้าในราชการ ออกตัวสอบจนได้แล้วไม่ควรจะได้รับการงดบรรจุด้วย (หมายถึงผู้ที่เข้าราชการอยู่แล้ว) ผมขอประ

ทุกขและปรีชามาเพียงเท่านั้นก่อน หวังว่าคงจะได้รับการพิจารณาจากท่านบ้าง ขอขอบพระคุณ
อย่างย้งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ด้วยความนับถือ

สมาชิกเลขที่ ๓๕๐๖

★ จริ่งกรับ ! วารสารข้าราชการก็เห็นใจและมีเจตน์จำนงค์โดยเฉพาะที่จะ
สนับสนุนให้เพื่อนข้าราชการทุกคนมีหัวก้าวหน้าตามลำดับไปสมดังเจตนารมย์ที่พิมพ์ไว้ที่หน้าปก
ว่า “ให้ความรู้แก่ข้าราชการในทางปฏิบัติงานและส่อเปลี่ยนฐานะ” แต่รัฐบาลท่านก็ไม่ได้
คิดหนทางก้าวหน้าเสียทีเดียวครับ เพียงแต่ขอให้ช่วยกันประหยัดโดยให้บรรจุเพียงเท่าที่จำเป็น
เท่านั้น ตามมติคณะรัฐมนตรี น.ว. ๒๓/๒๕๐๓ ถ.ว. ๕ ก.พ. ๒๕๐๓ ก็ว่า “การบรรจุข้าราชการ
ชั้นตรีตำแหน่งประจำแผนกและข้าราชการชั้นจิตอาสาตำแหน่งเต็มย่นพนักงานในอัตราที่ว่าง ให้ทำ
ความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน จึงส่งบรรจุได้” เห็นไหมครับ ? ท่านไม่ได้ห้ามบรรจุ
เพียงแต่ให้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อนเท่านั้น

๐ เรื่องเงินไม่พอ

เรียน ผู้จัดการวารสารข้าราชการ

ตามที่ทางวารสารตั้งกติกาส่งสมาชิกปรับทุกข์ซึ่งกันและกันนั้น ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิก
คนหนึ่ง ผมจึงขอปรับทุกข์กับผู้จัดการบ้าง เรื่องของผมมีอยู่ว่า ผมเป็นคนบ้านนอก ในภาค
ท่งการที่ดุดของประเทศไทย ด้วยความพยายามของผมผด้มด้วยค่าหยาดเหงื่อของทางบ้าน
ผมจึงได้มาเข้าเรียนหนังสือที่กรุงเทพฯ พอตกมาปี ๒๕๐๐ ทางบ้านของผมหมดเลือกที่จะให้ผมชูล
เพราะความแห้งแล้งเข้ามาประดัง ผมเกือบกลับบ้านไปช่วยพ่อแม่ประกอบอาชีพเพื่อจุนเจือความ
อดอยาก แต่ใจของผมอยากจะเรียนต่อ เพราะอายุก็ยังน้อย จะหาโอกาสงามๆ อย่างนั้นไม่ได้
อีกแล้ว ผมจึงตัดสินใจหางานทำในกรุงเทพฯ แล้วเอาเวลาตอนค่ำไปเรียน เพื่อจะได้เข้าไปได้
ตามขั้นสูงส่งกับเขา แต่ความหวังของผมกลับตรงกันข้าม คือเงินเดือน ๔๕๐ ไม่พอใช้ แล้ว
ผมจะเอาเงินที่ไหนไปเสียค่าเล่าเรียน ทางบ้านก็ตั้งข่าวว่าผมนี้ทำมาไม่ได้ผล และกลัวจะพอกินไป

ไม่สนใจ และบอกว่าเป็นห่วงผมมาก เพราะผมเป็นลูกคนสุดท้าย ยิ่งทำให้ผมงัดใจมา ผมจึงมีปัญหายากจะถามว่า

๑. ผมจะปล่อยให้ทางบ้านอด ๆ อยากร ๆ อย่างนี้แล้วผม คง หน้า คง ตา เร็ว อดจะดีไหม
๒. ผมจะเลิกเรียน แล้วคงหน้าคงตาเอาแต่ทางราชการอย่างเดียวผมจะไปได้แค่ไหน อนาคตผมจะไม่มีตงหรือ
๓. ผมต้องมีเหตุผลแค่ไหน ถึงจะโอนขึ้นไปอยู่ต่างจังหวัดกับพ่อแม่ได้
๔. เมื่ออยู่ในวัยเรียน ผู้จัดการเคยมีอุปสรรคเรื่องเงินและผู้หญิงหรือเปล่า (สำหรับหมีตัวผมยังไม่เคยเรื่องผู้หญิง)
๕. ผู้จัดการมีวิธีปกครองตัวอย่างไร จึงผ่านพ้นกรรมศาสตร์มาได้ โดยเฉพาะเรื่องเงินและผู้หญิง

เรื่องของผมมีอีกมาก คราวนั้นผมขอถามแทนก่อน หวังว่าวารสารข้าราชการของพวกเราคงเจริญไปเรื่อย ๆ ขณะนั้นผมกำลังชวนเพื่อนเข้าเป็นสมาชิกตั้งหลายคน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

-ครบด-

★ นั่นแหละ ! คุณเล่นถามด้วยกับผู้จัดการเขาให้แล้วละซี อันที่จริงหน้าปรับทุกข์ เพื่อ “ช่วยกัน ประกัน กันและกัน” นี่ ไม่ใช่เรื่องที่ผู้จัดการจะตอบเองหรือกลัวความที่ประกาศไว้ว่าจะให้ผู้ทรงคุณในด้านต่าง ๆ ตอบทางหนึ่ง และจะให้สมาชิกช่วยกันให้ความเห็นอีกทางหนึ่ง แต่เฉพาะเรื่องนี้จะมาตั้งถามความหลังของผู้จัดการโดยตรง ก็เดาจำใจต้องตอบเอง แต่เพียงชายผ้าเอาหน้ารอดไปทีหนึ่ง

คามปัญหาถาม ขอตอบดังนี้

๑. ทางบ้านของคุณไม่ได้หวังว่าทางบ้านจะอดอยาก แต่หวังว่าคุณจะช่วยตัวเองไม่ได้เท่านั้น เพราะฉะนั้นคุณก็ควรพยายามช่วยตัวเองให้หมดห่วงของทางบ้านเสีย นั่นแหละเป็นทางที่ถูกต้องแล้ว การที่จะคงหน้าคงตาขอเงินบ้านมาเรียนจนทางบ้านอด ๆ อยากร ๆ นั้น รู้จักว่าคุณเองก็ไม่อยากจะทำอย่างนั้น ความรู้สึกของคุณกับบอกตัวคุณเองอยู่แล้วว่าไม่ดี ก็เมื่อคุณ

กันว่าไม่ดีและไม่อยากทำอย่างนั้น ก็หาทางทำอย่างอื่นที่คิดว่าดีกว่า ทำอย่างไร? เรามา
ปรึกษากันต่อไป

๒. ถ้าเด็กเรียน ตั้งหน้าเอาแต่หางราชการอย่างเดียวจะไปแคไหน? ไม่แน่หรอกครับ
ข้อดีแต่โชคชะตา และความดีมารของแต่ละคน แต่ของแน่ที่สุดก็คือ ไม่เรียนก๊วหน้าช้ากว่า
คนอื่นมาก ถ้าไม่เรียนอนาคตอาจไม่ถึง “มิด” ที่เดียว แต่ถึง “มิด” เอาการอยู่ ดูตัวอย่างคน
รับเคียงเถอะครับ จะเห็นได้อย่างดีทีเดียว

เรียน-ไม่มีเงินพอ ไม่เรียน-อนาคตมิด แล้วจะอย่างไรดี? อย่างนี้พระท่านว่าให้
“เดินสายกลาง” อย่าให้ถึงเกินไปและอย่าให้หย่อนเกินไป อย่างที่คุณทำอยู่แล้วเดี๋ยวนี้
แหละครับตั้งแต่ คือทำงานหาเงินไปเรียนไป ส่วนที่คุณว่าเงินเดือน ๕๕๐ บาทไม่พอใช้ ผมว่า
ยังหาเงินไม่ได้อยู่ที่จำนวนเงินเสียแล้ว แต่อยู่ที่ตัวคุณเองจะต้องรู้จักใช้ เพราะ ๕๕๐ บาท รัฐ
บาลท่านคำนวณมาแล้วว่าพอใช้ตามฐานานุกรม คือพอใช้อย่างข้าราชการชั้นจตุตถาที่เพิ่งเข้าทำงาน
ซึ่งส่วนมากก็เป็นคนโสด บ้านไม่ต้องเช่า ข้าวก็ซื้อแต่พออยู่ได้ หรือถ้ามีครอบครัว ก็ต้องให้
สามีหรือภรรยาหารายได้อีกทางหนึ่ง ส่วนคุณตัวคนเดียว ถ้าหาทางอย่าให้ต้องไปเสียค่าเช่าบ้าน
ก็พอใช้ ถ้ากระหม่อมกระหม่อมอีกหน่อยก็คงจะเหลือพอเสียค่าเล่าเรียน แต่ถ้าคุณคนหนึ่งทุกเดือน
หมดจากค่าที่พักจะก็ อย่าว่าแต่ ๕๕๐ เลยคุณ คือให้ ๕๕๐๐ ก็ไม่พอ ความต้องการของ
มนุษย์ไม่รู้จักสิ้นสุดคนที่ใด คำว่า “พอ” จึงไม่ค่อยจะมีอยู่ในความรู้สึกของใคร ฉะนั้น ตอน
นี้ได้ ๕๕๐ บาทน้อยกว่าถ้าได้สัก ๑๐๐๐ ก็คงจะพอ แต่พอได้ ๑๐๐๐ บาทเข้าจริง ๆ นึกแหม! ถ้า
ได้ ๑๒๐๐ ก็เริ่มไปเลย พอได้ ๑๒๐๐ ก็อยากได้ ๑๕๐๐ แต่แล้วพอได้ ๑๕๐๐ ความต้องการ
อยากได้อีกได้นึกประดังเข้ามา มันก็ไม่พออีกนั่นแหละ เพราะฉะนั้นอย่าไปนึกถึงคำว่า “พอ”
ขอคุณ นึกแต่ว่า ในจำนวน ๕๕๐ บาทผมมีรายจ่ายที่จำเป็นอะไรเรียงตามลำดับพอหมดจำนวนเงิน
อะไรที่พอจะเปลี่ยนให้ประหยัดลงได้อีก เช่นเคยซื้ออาหารกินไม่เป็นที่ เปลี่ยนมาผูกเป็น
ก้อนเล็ก ๆ ทุบลงมาได้อีก สิ่งฟุ่มเฟือยทั้งหลายงดไว้ก่อน อย่างนี้จะพออยู่ได้

๓. อย่าเพิ่งโหมไปอยู่ต่างจังหวัดกับพ่อแม่เลยคุณ เขามั่นใจให้ได้เสียก่อนแล้วค่อย
หาทางย้ายไป ขึ้นโหมไปตอนนี้ก็เท่ากับไปพัวพัน ให้กงยพัวพัน ๆ เข้าเท่านั้นเอง ถ้าได้มัน
แล้วก็พอหารายได้จุนเจือทางบ้านได้บ้างและหนทางที่จะย้ายไปรับราชการบ้านเดิม พอจะมีอยู่
หลาย ไร่ให้ถึงตอนนั้นแล้วค่อยปรึกษากันใหม่

๔. เมื่อผมอยู่วัยเรียนหรือครับ? เหมือนคุณนั่นแหละ บ้านผมอยู่ต่างจังหวัด เข้ามาเรียน
กรุงเทพฯ อาศัยญาติอยู่ กับญาติ ๓ มอ หากตนเอง ๒ มอ ทางบ้านผมมีแค่แม่ซึ่งชราแล้ว
ทำงานอื่นจะกินหรือครับ แต่ก็มีแต่ "อัน" ที่จะกินของท่านเท่านั้น ส่วน "อัน" ที่จะส่งให้ผม
ไม่มี เพราะท่านไม่ได้ทำงานกินเงินเดือน ผมก็ต้องช่วยตัวเอง คือเข้ารับราชการกินเงินเดือน ๒๐
บาท (ไม่มีเงินเพิ่ม) เรียนธรรมศาสตร์จนได้เงินเดือนขึ้นมาถึง ๒๖ บาท ก็ดำเร้ว ข.บ. ไม่
ได้ขอเงินบ้านใช้ ส่วนอุปสรรคเรื่องเงินก็เป็นธรรมดาของคนที่ไม่มั่งมี ซึ่งต้องมั่งมีไม่มั่งมี
ตามฤดูกาล อาศัยไขว่เขวพอกลอดผ่านมรสุมชีวิตไปได้อย่างขรุขระก็ใช่แล้ว เพื่อนๆ ผมออก
หลายคนเขาก็เรียนธรรมศาสตร์ด้วยเงินเดือน ๒๐ บาทนั่นแหละครับ ทั้งเสียค่าอาหาร ค่าเครื่อง
นุ่งห่ม ค่าเล่าเรียน และค่าหนังสือ เขาก็เรียนจนดำเร้วมาทั้งหลายคน คุณก็มอดับหัวเหมือน
คนอื่น ทำไมจะมาก็คิดข้อเดียวกัน ต้องสู้ครับ!

ในระหว่างเรียนผมไม่เคยประสบอุปสรรคเรื่องผู้หญิงหรือครับ ตอนนั้นผมพยายาม
เนรเทศตัวเองให้ไปอยู่คนละโลกกับผู้หญิง เพราะชั้นอยู่โลกเดียวกันคงเรียนดำเร้วยาก อีกทั้ง
อย่างหนึ่งคงไม่มีผู้หญิงตามอดกัโหนดมายุ่งเกี่ยวกับคนไม่มีสตางค์ แม้แต่จะเสียค่ารถรางพาเธอ
เที่ยวหรือครับ ผมจึงไม่มีปัญหายุ่งยากในเรื่องนี้

๕. วิถีประครองตัวของผมในระหว่างเรียนธรรมศาสตร์ ดำหรับในด้านการเงิน ผม
ใช้วิธีตั้งสติไม่จำเป็นทั้งหมดไว้ก่อน หนังสือไม่ดู บุหรี่ไม่สูบ เที่ยวไม่เฮา เงินเดือนที่ได้ใช้เพื่อกินอยู่
นุ่งห่มและการศึกษาเท่านั้น ทงนเพื่อบระครองตัวเองให้ก้าวชนไปสู่ขั้นปริญญาให้ได้ เพราะความ
จำเป็นที่ถ้าไม่ช่วยตัวเองให้ก้าวไปก็ไม่มีใครช่วยได้อีกแล้ว ถ้าก้าวข้ามขั้นไปไม่ได้ก็หมายความว่า
จะจำใจไปตลอดชีวิต ความจำเป็นเช่นนี้ประกอบกับกลัวความจำใจชั่วชีวิตมากกว่าความ
ลำบากชั่วระยะหนึ่ง จึงบังคับให้มีมานะตนร่นไปจนถึงจุดหมายได้ ส่วนเรื่องผู้หญิง ผมเรียน
มายึดไว้ข้างฝาหน้าโต๊ะหนังสือว่า "สตรีเป็นศัตรูของการเรียน" ประกอบกับความผิดเคือง
ในเรื่องทรัพย์สินทำให้เกิดปมค้อยไม่กล้าเด่นหน้าไปเกี่ยวข้องกับใคร ทั้งการไม่ค่อยเที่ยวเตร่ก็ทำ
ให้ห่างไกลจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย ผมจึงผ่านค่านมาได้อย่างแห้งแล้งหน่อย ดำหรับคุณยังไม่
เคยเรื่องผู้หญิงกัแล้ว อย่าเพิ่งไปหัดให้เคยเดยครับ ไว้คุณได้ปริญญามีงานเป็นหลักฐานแล้ว
ก็อาจจะรีบสมัครไม่ไหวเสียอีก

เฉลยข้อสอบเข้าวชิรและดวามรู้รอบตัว

ชิงรางวัลประจำฉบับก่อน

๑. ภาพจากสัญลักษณ์ “แคว่งเท้าหาเสี้ยน” หมายความว่า แสหาเรื่องเดือดร้อนใส่ตัวทั้งๆ ที่ไม่ใช่ธุระอะไรของคนที่จะไปเกี่ยวข้อง ก็ยังเข้าไปยุ่งเกี่ยวจนได้เรื่องเดือดร้อนแก่ตัวเอง

๒. คำว่า “วิกตอเรีย” เป็นชื่อของ

(๑) เทพดาแห่งความมีชัย (ของชาวโรมัน)

(๒) ราชินีองค์หนึ่ง แห่งประเทศอังกฤษ

และจากชื่อนี้ได้มี^๕การเอาไปตั้งเป็นสถานที่และวัตถุอื่นๆ อีกมาก เช่น ชื่อรัฐหนึ่งในออสเตรเลีย ชื่อนาถ และทะเลสาบ ในแอฟริกา ชื่อคอกบัว และชื่อเมือง และสถานที่อื่นๆ อีกมาก

(ข้อนี้ผู้ตอบขาด “เทพดาแห่งความมีชัย” ถือว่าคำตอบนั้นไม่สมบูรณ์)

๓. ทศพิธราชธรรม มีดังนี้

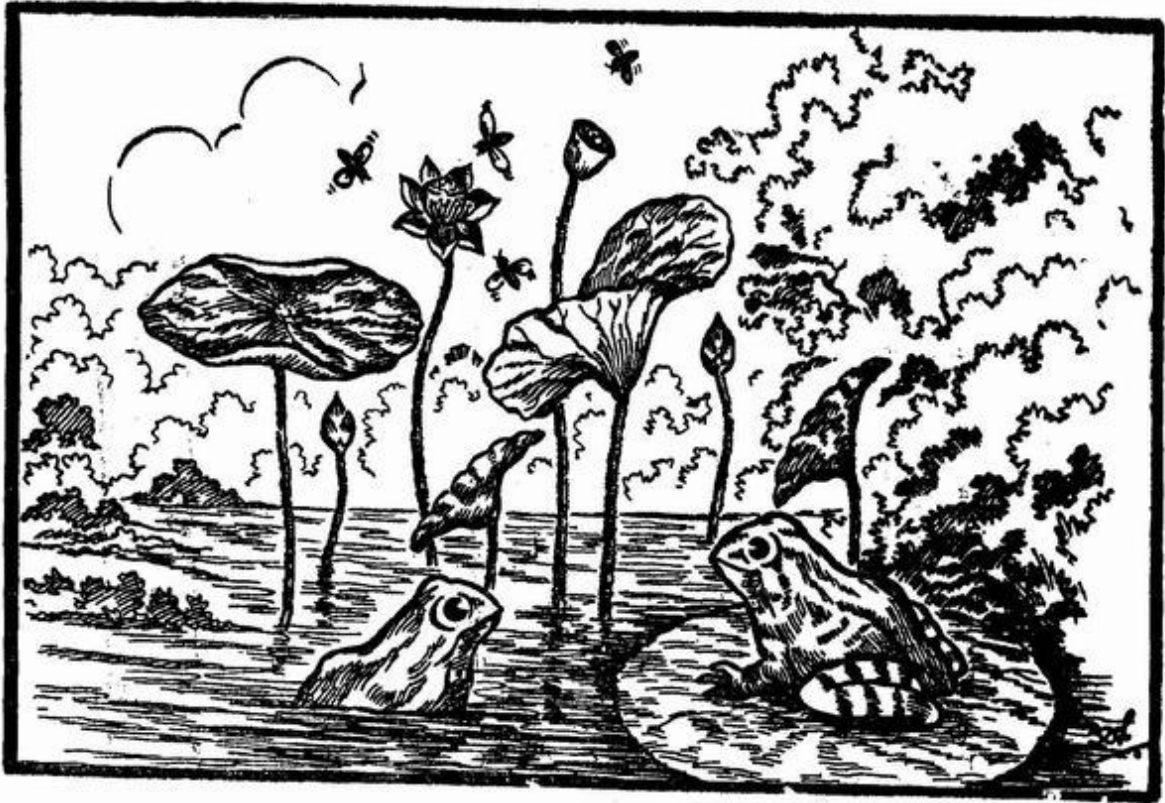
(๑) ทาน (๒) ศีล (๓) บริจาค (๔) ซื่อสัตย์สุจริต (๕) อ่อนโยน (๖) กุศลสมาทาน ประพฤติคบหาเพื่งให้กิเลสเบาบาง (๗) อักโกโฆ ไม่โกรธง่าย (ธรรมเป็นเบื้องต้นของเมตตา) (๘) อวิหิงสา ไม่เบียดเบียนผู้ใด (ธรรมเป็นเบื้องต้นของกรุณา) (๙) ขันติ ความอดทน (๑๐) อวิโรโห ไม่ประพฤตินิโคปติ รักษาอาการคงที่อยู่เป็นนิตย์ ไม่แสดงเสียใจตกใจ ที่จะพลอยให้ผู้ร้ายแตกค่น

๔. เพราะคนชั่วร้ายนั้นเดินเท้าไป มิได้จับรถไป

๕. ประกอบด้วยรูปสามเหลี่ยมสามรูป

ผลการตัดสิน มีผู้ส่งคำตอบถึงภายในกำหนด ๓๗ ราย ตอบถูกต้อง ๓ ราย คือ คุณ ประเสริฐ เพชรเลิศ ที่ทำการศุลกากร เขต ๓ กรมศุลกากร คุณคำวิทย์ เกษะประกร กรมวิสามัญศึกษา และคุณบุญสืบ เนื่องสกุล แผนกศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี เราจะให้หนังสือ “ประมวลปัญหาและทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน” คนละเล่มเมื่อพิมพ์เสร็จแล้ว.

ลอมเพอว์และดาวรุ่งอรุณ

๑. ช้างบนนี้เป็นภาพจากสัญลักษณ์บทหนึ่ง สัญลักษณ์นั้นว่าอย่างไร หมายความว่าอย่างไร ?
๒. พอกบัวร์ ในแอฟริกาที่เคยรบกับอังกฤษนั้น เป็นแอฟริกาหรือพอกไทย ?
๓. พระพุทธรูปนั่งที่ใหญ่ที่สุด พระพุทธรูปนอนที่ยาวที่สุด พระพุทธรูปยืนที่สูงที่สุด ในประเทศไทย อยู่ที่ไหน ?
๔. ถ้าระยะทางจากหัวลำโพงถึงบางซื่อ ๓๐ ก.ม. รถขบวนหนึ่งออกจากหัวลำโพงจะไปบางซื่อด้วยความเร็ว ๖๐ ก.ม. ต่อชั่วโมง รถอีกขบวนหนึ่งออกจากบางซื่อในเวลาเดียวกันเพื่อจะมาหัวลำโพงด้วยความเร็ว ๕๐ ก.ม. ต่อชั่วโมง ทั้ง ๒ ขบวนไม่หยุดระหว่างทางเลย เมื่อรถ ๒ ขบวนสวนกัน รถขบวนไหนจะอยู่ห่างจากหัวลำโพงมากกว่ากัน ?
๕. “ชนา” “เกดซ์” “เวรซ์” และ “นิติ” รับราชการอยู่ในกรมเดียวกัน ในจำนวน ๕ คนนี้ คนหนึ่งเป็นพนักงานบัญชี คนหนึ่งเป็นเกดซ์กร คนหนึ่งเป็นนายแพทย์ อีกคนหนึ่งเป็นพนักงานกฎหมาย

“ชนา” และเกดซ์กรไม่ถูกกับ “เวรซ์” “เกดซ์” กับพนักงานกฎหมายเป็นเพื่อนรักกันมาก “เวรซ์” กับนายแพทย์อยู่บ้านใกล้กัน พนักงานบัญชีชอบพอกับ “นิติ” และพนักงานกฎหมายมาก

ท่านบอกได้ไหมว่า คนไหนรับราชการในตำแหน่งอะไร ?

กตกา

ให้ส่งคำตอบไปถึงผู้จัดการวารสารข้าราชการภายในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๐๐ สมาชิกวารสารข้าราชการผู้ตอบถูกต้องจะได้รับรางวัลหนังสือที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการ (ผู้ส่งคำตอบไปรษณีย์หรือและสถานที่อื่นๆ และทางนิตยสารนิตยสาร)

